

Μελιγαλάς 1944...

...Το μεγάλο "ταμπού" της μεταπολεμικής μας ιστορίας.

**Η αλήθεια για τη μεγαλύτερη
και πιο αιματηρή προβοκάτσια,
που έγινε ποτέ στην Ελλάδα.**

**Ποιους υπηρετούσαν πραγματικά
οι δήθεν γερμανόφιλοι Δωσίλογοι
και Ταγματασφαλίτες;**

Στις **15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ** του 1944 στην κατεχόμενη από τους Γερμανούς Αθήνα "σκάει" μια είδηση σαν "βόμβα" ...Στον Μελιγαλά ο ΕΛΑΣ νίκησε τους Ταγματασφαλίτες της Πελοποννήσου και οι Πελοποννήσιοι έδωσαν μια πρώτη "προκαταβολή" στους δωσίλογους της περιοχής τους. Οι φήμες, οι οποίες έφταναν στην Αθήνα, ήταν τουλάχιστον ανατριχιαστικές. Οι πολίτες της Πελοποννήσου με τσεκούρια, κόσες και δικράνια ξεπάστρεψαν πολλούς από εκείνους, οι οποίοι λίγες ημέρες πριν —ως συνεργάτες των Ναζί— σκότωναν και ρήμαζαν στη Λακωνία και τη Μεσσηνία ...Ούτε καν με σφαίρες και μαχαίρια ...Με τσεκούρια και δικράνια, για να υποφέρουν, όπως στις ταινίες τρόμου. Μόνον που ο τρόμος εκείνος ήταν πραγματικός και δεν περιοριζόταν στο πανί της κινηματογραφικής αίθουσας ...Ένας τρόμος, ο οποίος πλησίαζε από την Πελοπόννησο σαν "βιαστικό" και απειλητικό "σύννεφο", έτοιμο να "ξεσπάσει" την οργή του πάνω στους λόφους της Πρωτεύουσας.

Κάποιοι ανύποπτοι πολίτες πιθανότατα να άρχισαν να πιστεύουν πως οι δωσίλογοι της Αθήνας είχαν αρχίσει να μετράνε τις μέρες τους. Θα ήταν σχεδόν

σίγουροι πως η "dolce Vita" τους —υπό τη χορηγία της Γκεστάπο— τελείωνε γι' αυτούς και τη θέση της θα έπαιρνε η "addio Vita" —υπό τη χορηγία του ελληνικού λαού—. Δεν ήταν περίεργο ένα τέτοιο συμπέρασμα. Ο φόβος, αλλά και ο εκνευρισμός ήταν πλέον ορατός ανάμεσα στους δωσίλογους. Φαινόταν άλλωστε και στην "ένταση" που υπήρχε στις σχέσεις τους με του Ναζί συνεργάτες τους. Οι πρώην εκλεκτοί των Γερμανών είχαν φτάσει σε σημείο να τους μισούν, επειδή τους "εγκατέλειπαν" ...Οι Γερμανοί, οι οποίοι σιγά-σιγά ετοίμαζαν τα "μπαγκάζια" τους και έδειχναν να μην πολυενδιαφέρονται για το "δράμα" των συνεργατών τους.

...Ένα "δράμα", το οποίο μεγεθύνονταν, αν σκεφτεί κάποιος ότι ακούγονταν πολλά περίεργα πράγματα για τα όσα συνέβαιναν στις τελευταίες στιγμές των NAZI στην Πρωτεύουσα. Όπως, για παράδειγμα, ακουγόταν ότι μαζί με τα έγγραφα, τα οποία εξαφάνιζαν οι Γερμανοί αξιωματικοί, "ξεπάστρευαν" και πολλούς από τους δωσίλογους μεταφραστές τους, για να μην υπάρχουν μάρτυρες κατηγορίας εναντίον τους, σε περίπτωση που θα βρίσκονταν κατηγορούμενοι σε διεθνή δικαστήρια για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Δεν είχαν κανένα πρόβλημα να το κάνουν αυτό. Άλλωστε υποσυνείδητα γνώριζαν πως δεν είχαν καμία ηθική υποχρέωση απέναντι στους πρώην συνεργάτες τους ...Δεν ήταν δα και τα καλύτερα παιδιά ...Προδότες της πατρίδας τους ήταν ...και ως γνωστόν: την προδοσία πολλοί αγάπησαν, αλλά τους προδότες κανείς. Γιατί οι Γερμανοί να αποτελούσαν εξαίρεση; Δεν υπήρχε δηλαδή τίποτε το παράξενο. Τα πράγματα "κυλούσαν" με τον φυσιολογικό τρόπο σε μια μη φυσιολογική κατάσταση.

Η προδοσία είναι "τζόγος". Αν είσαι τυχερός, τα "παίρνεις" όλα και αν ατυχήσεις, τα χάνεις όλα. Μετά το ποντάρισμα δεν υπάρχει χώρος για "κλάματα". Δεν κλαίνει οι τζογαδόροι στα καζίνο. Δεν ψάχνουν να βρουν το "δίκιο" τους, αφού "χάσουν". Το όποιο δίκιο υπάρχει, το βρίσκεις πριν ποντάρεις. Χωρίς τύψεις έφευγαν οι Γερμανοί από την Αθήνα. Να σώσουν τους εαυτούς τους ήθελαν και δεν τους ενδιέφεραν οι άλλοι. Οι δωσίλογοι είχαν "ποντάρει" σε λάθος "νούμερο" και θα αντιμετώπιζαν τις συνέπειες. Ήδη τους "λυπόταν" όσοι στην Αθήνα είχαν μια στοιχειώδη συναίσθηση της πραγματικότητας.

Για όλους αυτούς ήταν σίγουρο πως ο Μελιγαλάς θα ήταν η "πρώτη" κακή είδηση για τους δωσίλογους και ήλπιζαν να μην ήταν η τελευταία. Οι δωσίλογοι θα καλούνταν να αντιμετωπίσουν τις συνέπειες των πράξεών τους. Τα εγκλήματα των τελευταίων ετών θα έβρισκαν επιτέλους της τιμωρία τους. Οι δωσίλογοι είχαν πιαστεί στη φάκα σαν τα "ποντίκια" ...**Ή ΜΗΠΩΣ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΕΤΣΙ;** Μήπως οι δωσίλογοι είχαν υπόψη τους κάτι, το οποίο αγνοούσαν όλοι οι υπόλοιποι; Μήπως οι δωσίλογοι "έφτιαξαν" τον Μελιγαλά, για να δημιουργήσουν "δίοδο" διαφυγής; Δεν ήταν και τόσο απλή η περίπτωσή τους. Οι οπλισμένοι κι επικίνδυνοι δωσίλογοι θα αφήνονταν έτσι αμαχητί στην τιμωρία του λαού; Θα αφήνονταν να "συλληφθούν" εν ονόματι του λαού από την κυβέρνηση που θα ερχόταν στην απελευθερωμένη Ελλάδα; Θα αφήνονταν χωρίς αντίσταση να στηθούν στο τοίχο; Θα άφηναν τη λεία τους να την πάρει το κράτος;

Κάπου εδώ καταλαβαίνει ο αναγνώστης ότι τα πράγματα δεν ήταν τόσο απλά. Ο οργανωμένος και οπλισμένος υπόκοσμος του δωσιλογισμού δεν θα τα παρατούσε τόσο εύκολα. Για μια τόσο οργανωμένη, οπλισμένη και αδίστακτη δύναμη δεν ήταν και τόσο εύκολο να δεχθεί να πληρώσει τις συνέπειες της προδοσίας της. Για μια δύναμη, η οποία είχε εμπλακεί σε χιλιάδες εγκλήματα εναντίον του ελληνικού λαού, δεν της ήταν εύκολο να παραδοθεί σ' αυτόν και να ελπίζει στο έλεός του. Για μια δύναμη, η οποία μπαινόβγαινε στα κολαστήρια της οδού Μέρλιν ως βασανιστής, δεν της ήταν εύκολο ν' αλλάξει ρόλο και να μπει εκεί μέσα ως βασανιζόμενος. Ήταν δεδομένο ότι θα έδινε τον αγώνα της επιβίωσης, αλλά κανένας δεν γνώριζε ποιο θα ήταν το σχέδιο αυτού του αγώνα.

...Αυτό λοιπόν το σχέδιο θ' αναζητήσουμε. Σε αυτό το σχέδιο διαφυγής εντάσσεται το "μυστήριο" του Μελιγαλά. Οι ανάγκες κάλυψης των "ιχνών" τους μετέτρεψαν τον Μελιγαλά στο μεγάλο "ταμπού" της νεότερης πολιτικής μας ιστορίας.

Θα πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά, γιατί αυτά μάλλον δεν ήταν τόσο απλά όσο νομίζουμε. Θα ξεκινήσουμε από τα πλέον βασικά, τα οποία θεωρούμε πως είναι παντελώς άγνωστα στον μέσο αναγνώστη. Θα ξεκινήσουμε λοιπόν με το πιο απλό ερώτημα. Ποιοι ήταν οι δωσίλογοι; Ποιοι ήταν αυτοί, οι οποίοι συνέθεταν τον κύριο όγκο τους; Ήταν τυχαίοι άνθρωποι, που με τυχαία κριτήρια μαζεύτηκαν και προσέφεραν τις "υπηρεσίες" τους στους NAZI; Έχει αναρωτηθεί ποτέ ο αναγνώστης ποια ήταν η σύνθεση αυτού του υποκόσμου της Κατοχής; Πώς τους βρήκαν οι Ναζί; Γιατί τους εμπιστεύτηκαν; Πώς τους έλεγξαν για τις προθέσεις τους; Έβγαλαν αγγελίες οι NAZI, αναζητώντας ενδιαφερόμενους για συνεργασία;

...Όχι βέβαια. Οι Ναζί ήθελαν Έλληνες συνεργάτες έμπειρους στον χειρισμό του κρατικού μηχανισμού και σχετικούς μεταξύ τους. Τι να τους κάνουν τους άσχετους, οι οποίοι απλά ήταν πρόθυμοι; Αυτοί ήθελαν να υπάρχει μια σχετική ιεραρχία μεταξύ των συνεργατών τους, ώστε να μπορούν να λειτουργήσουν με τον επιθυμητό τρόπο. Οι δωσίλογοι, δηλαδή, για να μπορέσουν να λειτουργήσουν οργανωμένα, θα έπρεπε εκ των δεδομένων ν' ανήκουν σε μια ομοιογενή πολιτική ομάδα ...Να είναι ιδεολογικά "συγγενείς" μεταξύ τους ...Να είναι μια πολιτική ομάδα με "συμπάθεια" στο γερμανικό "όραμα".

Όπως για παράδειγμα οι Άγγλοι συνεργάζονταν με τους βασιλόφρονες, οι οποίοι ήταν στο σύνολό τους αγγλόφιλοι, έτσι και οι Γερμανοί θ' αναζητούσαν τους αντίστοιχους γερμανόφιλους, για να συνεργαστούν μαζί τους ...Η τουλάχιστον όσοι ήταν διατεθειμένοι να δηλώσουν γερμανόφιλοι. Αυτοί λοιπόν, οι οποίοι το έκαναν, ήταν οι βενιζελικοί ...Οι μόνιμοι ανταγωνιστές των βασιλικών της Δεξιάς ...Αυτοί, οι οποίοι θα συνεργάζονταν με τον οποιοδήποτε, προκειμένου να επιβληθούν του ανταγωνισμού. Αυτοί οι βενιζελικοί ήταν, οι οποίοι συνεργάστηκαν στο συλλογικό επίπεδο με τους NAZI. Οι Γερμανοί ήταν σίγουροι για την "αξιοπιστία" τους, γιατί τους είχαν ήδη δώσει δείγματα "γραφής". Γνώριζαν, για παράδειγμα, ότι ο "δημοκράτης" και φανατικός βενιζελικός Πλαστήρας ήταν "μαζί" τους πολύ πριν αυτοί φτάσουν στην

Αθήνα. Γνώριζαν τις θέσεις του, οι οποίες ήταν οι θέσεις και των περισσότερων βενιζελικών ομοϊδεατών του.

Τα πράγματα δηλαδή στην κατεχόμενη Αθήνα δεν ήταν και τόσο χαώδη, όπως θα νόμιζε κάποιος. Από το "διπολικό" πολιτικό σύστημα της προπολεμικής και μονίμως διχασμένης Ελλάδας οι βενιζελικοί ήταν αυτοί, οι οποίοι έκαναν τη ναζιστική επιλογή. Οι βασιλόφρονες της χώρας απλά απείχαν. Ο "θρόνος" ήταν αγγλόφιλος και ως τέτοιος είχε ταυτιστεί με τους συμμάχους. Οι Γερμανοί συνεργάστηκαν με τους μόνους που μπορούσαν ...και ήταν οι βενιζελικοί. Ο Λαμπράκης, ο Πάγκαλος, ο Ράλλης, ο Γονατάς, ο Παπανδρέου, ο Πικραμένος, ο Μερκούρης, ο Αγγελόπουλος και άλλοι τέτοιοι διάσημοι γονείς των διάσημων "προοδευτικών" της Μεταπολίτευσης, ήταν όλοι τους δωσίλογοι.

Το οπλισμένο "χέρι" των δωσίλογων αυτών ήταν τα Τάγματα Ασφαλείας. Σε μια κατακτημένη χώρα οι "συνεργάτες" πάντα είναι οπλισμένοι και αυτό συνέβαινε και στην Ελλάδα. Οι Γερμανοί προστατεύονταν από τον γερμανικό στρατό και οι δωσίλογοι από τα Τάγματα Ασφαλείας ...Οπλισμένες δυνάμεις, οι οποίες προστάτευαν τους δωσίλογους και τιμωρούσαν με θάνατο όποιον απειλούσε τα κεκτημένα τους ...Αυθαίρετοι δικαστές και σκληροί δήμιοι των Ελλήνων ...Απάνθρωπα κήνη, τα οποία πολλές φορές έδειξαν μεγαλύτερη σκληρότητα και από τις δυνάμεις Κατοχής ...Ένοπλες δυνάμεις Ελλήνων προδοτών, που συνέθεταν στρατιωτικού τύπου τμήματα της Βέρμαχτ ...Τάγματα, τα οποία λογαριάζονταν ως τμήματα του γερμανικού στρατού ...Τάγματα, των οποίων τα έξοδα συμπεριλαμβάνονταν στους προϋπολογισμούς του γερμανικού στρατού ...Τάγματα, των οποίων οι απώλειες καταμετρώνταν ως απώλειες του γερμανικού στρατού. Γενικός Διοικητής των Ταγμάτων αυτών ήταν ο Γερμανός Schimana.

Αυτά τα Τάγματα, τα οποία επέτρεπαν στους Γερμανούς να ελέγχουν την Ελλάδα με το ελάχιστο δυνατό στρατιωτικό δυναμικό, τα είχαν "εμπνευστεί" οι βενιζελικοί στρατηγοί Γονατάς και Πάγκαλος και τα είχαν στελεχώσει με "ομοϊδεάτες" τους. Δεν ήταν καν μυστική η βενιζελική τους "καταγωγή", εφόσον δεν αποτελούσαν καινούργια επινόηση ούτε καν ως όνομα. Τα "Τάγματα Ασφαλείας" των δωσίλογων ήταν απομίμηση και "συνέχεια" των προπολεμικών βενιζελικών "Δημοκρατικών Ταγμάτων Ασφαλείας" τού "οραματιστή" Γύπαρη ...Του βίαιου "πατέρα" των Ταγματασφαλιτών, ο οποίος είχε δολοφονήσει εν ψυχρώ τον Ίωνα Δραγούμη. Εκ των δεδομένων λοιπόν οι Ταγματασφαλίτες ταυτίζονταν με τον βενιζελισμό.

Στο επίπεδο των αξιωματικών —και για να εξασφαλιστεί η "πίστη" τους στο δωσιλογικό καθεστώς— η στελέχωσή των Ταγμάτων Ασφαλείας έγινε καθαρά από βενιζελικούς ...Βενιζελικούς αξιωματικούς, τους οποίους γνώριζαν οι δωσίλογοι στρατηγοί και τους οποίους είχε αποστρατεύσει η τελευταία κυβέρνηση της ελεύθερης Ελλάδας. Ο Ιωάννης Πλυτζανόπουλος, ο οποίος διετέλεσε διοικητής των Ταγμάτων Ασφαλείας, ήταν φανατικός βενιζελικός ...Έμπιστος άνθρωπος του βενιζελικού Σοφούλη.

Υπό τις διαταγές αυτών των βενιζελικών βρέθηκε ό,τι χειρότερο είχε η ελληνική κοινωνία ...Όλος ο "πάτος" της ...Το απόλυτο "κατακάθι" της. Άνοιξε ο κοινωνικός "βόθρος" και στελεχώθηκαν τα Τάγματα ...Καταδικασμένοι εγκληματίες, μαυραγορίτες, αλητάμπουρες της νύχτας, μαχαιροβγάλτες, λαθρέμποροι, κομπλεξικοί βασανιστές του προηγούμενου φασιστικού καθεστώτος ...ό,τι μπορεί να φανταστεί κάποιος. Τα εγκλήματά όλων αυτών ήταν τεράστια. Ακόμα και σήμερα — και μετά από τόνους προπαγάνδας, που τους παρουσίαζαν σαν αντισταλινικούς "προστάτες" της δημοκρατίας— αποτελεί ύβρη το ν' αποκαλέσεις κάποιον Ταγματασφαλίτη ή Γερμανοσολιά.

Δικαίως αξιομίσητοι, εφόσον κανένα "κύμα" προπαγάνδας δεν μπόρεσε έστω και στο ελάχιστο να "εξωραΐσει" την εικόνα τους ...Ήταν προδότες της πατρίδας και αυτό είχε γίνει κατανοητό από όλους ...Ήταν προδότες του ελληνικού λαού ...Ήταν προδότες του ίδιου του ελληνικού πολιτισμού ...Δυσφημιστές του ελληνικού πολιτισμού στο σύνολο της Οικουμένης. Τις εικόνες τους χρησιμοποιούσαν οι Ναζιστές σε ολόκληρη την Ευρώπη, για ν' "αποδείξουν" το πόσο πολύ οι Έλληνες "μοιράζονται" με αυτούς το "όραμά" τους. Ειδικά αυτοί το "μοιράζονταν" τόσο πολύ, που τις περισσότερες φορές — που συνεργάζονταν εις βάρος του ελληνικού λαού— ήταν πολύ σκληρότεροι από τους ίδιους τους κατακτητές.

Για όλους αυτούς τους λόγους οι Ταγματασφαλίτες ήταν η πιο μεγάλη ντροπή του ελληνισμού σε μια ιστορία χιλιάδων χρόνων. Καταπάτησαν ό,τι ο λαός μας θεωρούσε ιερό και όσιο. Δεν υπάρχει έγκλημα εις βάρος του ελληνικού λαού, που να μην το δοκίμασαν, προκειμένου να ευχαριστήσουν τους "αφέντες" τους. Αυτό δεν το λέμε εμείς, επειδή δεν τους συμπαθούμε, αυτό το "λένε" οι ίδιοι με τον όρκο τους ...Τον όρκο υποταγής και πίστης στο μεγάλο "αφεντικό" τους.

ΟΡΚΟΣ ΤΩΝ ΤΑΓΜΑΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ - ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 30/4/1944

"ΟΡΚΙΖΟΜΑΙ εις τον Θεόν τον Άγιον τούτον όρκον ότι θα υπακούω απολύτως εις τας διαταγάς του ανώτατου αρχηγού του Γερμανικού Στρατού Αδόλφου Χίτλερ. Ανατεθσόμενός μοι υπηρεσίας και θα υπακούω άνευ όρων εις διαταγάς των ανωτέρων μου. Γνωρίζω καλώς δια μίαν αντίρρησην εναντίον των υποχρεώσεων μου, τας οποίας δια του παρόντος αναλαμβάνω, θέλω τιμωρηθή παρά των Γερμανικών Στρατιωτικών Αρχών."

Αυτόν τον όρκο έδιναν κάποιοι Έλληνες και γι' αυτόν τον όρκο πήραν τον έπαινο του ίδιου του Χίτλερ. Οι Γερμανοί αναγκάζονταν να εγκαταλείψουν την Ελλάδα και ο Χίτλερ ακόμα ευγνωμονούσε τους Ταγματασφαλίτες. Το Ράιχ κατέρρεε και ο Χίτλερ δεν "λησμονούσε"

τους ομοϊδεάτες και χαφιέδες του στην Ελλάδα.

Αυτοί οι Ταγματασφαλίτες ήταν που είχαν το θράσος να παρουσιάζονται σαν προστάτες της Δημοκρατίας. Αυτοί λοιπόν οι δωσίλογοι ταγματασφαλίτες, που ρήμαξαν τον κόσμο στην Κατοχή, "έβλεπαν" τα "αφεντικά" τους να "πακετάρουν" και όπως ήταν φυσικό αγωνιούσαν για την επόμενη "ημέρα". Είχαν υπόψη τους κάποια σχέδια επιβίωσης, αλλά όλα αυτά ήταν στον "αέρα". Ο φόβος τους ήταν να μην "εγκλωβιστούν" ...Να μην "εγκλωβιστούν" ανάμεσα σε έναν λαό, που "πανηγύριζε" την απελευθέρωσή του και στους Άγγλους, οι οποίοι θα ήθελαν να τον ικανοποιήσουν με τιμωρίες προδοτών, προκειμένου να κάνουν πιο εύκολη την παλινόρθωση του "θρόνου" ...Να μην εγκλωβιστούν ανάμεσα στους βασιλικούς, οι οποίοι τους μισούσαν και θα έκαναν "δώρα" στον λαό, προκειμένου ν' ανακτήσουν την εύνοιά του.

Αυτή η πιθανότητα τους τρόμαζε. Τους απειλούσε η συμπεριφορά των Άγγλων απέναντι στους Έλληνες. Και

μόνον η ιδέα ότι οι Άγγλοι θα μπορούσαν —για να "φρεσκάρουν" την καλή τους σχέση με τους Έλληνες— να τους εκτελέσουν όλους μαζί, αρκούσε για να

τρομοκρατηθούν. Αυτή η τεράστια δύναμη των Άγγλων τούς έκανε να αισθάνονται "εγκλωβισμένοι" ...Πραγματικά "εγκλωβισμένοι", γιατί τα "αφεντικά" τους είχαν χάσει "παντού" ...και όχι μόνον στην Ελλάδα. Ο πονηρός Λαμπράκης ήταν από τους πρώτους, που ένιωσε τι σημαίνει "εγκλωβισμός". Πήγε να την "κοπανήσει" λίγους μήνες πριν την απελευθέρωση, αλλά συνελήφθη από τους νικητές Εγγλέζους και περίμενε την τιμωρία του σε ένα αντίσκηνο κάπου στη Συρία.

...Ένα "χαρτί" είχαν μόνον να "παίξουν" ...Το "χαρτί" του Εμφυλίου. Έπρεπε πάση θυσία να χαλάσουν τις "σχέσεις" μεταξύ των Άγγλων και του ελληνικού λαού. Έπρεπε να σκορπίσουν στους Άγγλους την αμφιβολία για τους Έλληνες και να γεννήσουν το μίσος των Ελλήνων για τους Άγγλους. Να κάνουν τους Άγγλους να νιώσουν απειλή από τους Έλληνες και να τους παρασύρουν σε μια τόσο βίαιη και άδικη αντίδραση, που να προκαλούσε το μίσος και την αντίδραση των Ελλήνων. Δεν υπήρχε άλλη περίπτωση να φύγουν οι Γερμανοί από την Ελλάδα και αυτοί να τη γλιτώσουν. Μόνον αν οι Έλληνες παγιδευόνταν σε έναν Εμφύλιο θα μπορούσαν αυτοί να φιλοδοξούν ότι θα γλιτώσουν, "ποντάροντας" και πάλι στον νικητή.

Ο βασικός τους —και ίσως ο μόνος— στόχος ήταν να επιτύχουν τον Εμφύλιο και άρα τον αλληλοσπαραγμό. Άρα; Άρα, το πρώτο πράγμα, το οποίο έπρεπε να κάνουν, ήταν να "προλάβουν" την απελευθέρωση πριν τους προλάβει αυτή ...Να προλάβουν να εκμεταλλευτούν τα μέσα, που είχαν στη διάθεσή τους ...Να προλάβουν να εκμεταλλευτούν τα όπλα που είχαν, προκειμένου να δημιουργήσουν τις συνθήκες εκείνες, οι οποίες αργότερα θα τους ήταν χρήσιμες ...Να προκαλέσουν προβοκάτσιες, ώστε στη συνέχεια να τις "φορτώσουν" εκεί όπου θα βόλευε την πολιτική τους.

Το όριό τους ήταν η "απελευθέρωση". Είχαν δηλαδή μπροστά τους συγκεκριμένο χρονικό ορίζοντα. Αν δεν προλάβαιναν να δημιουργήσουν συνθήκες Εμφυλίου, ήταν "τελειωμένοι". Αν δεν προλάβαιναν να δημιουργήσουν τα δεδομένα που τους ευνοούσαν, θα έπρεπε να παραδοθούν στις ελληνικές αρχές. Όσοι από αυτούς δεν θα διακοσμούσαν τοίχους "εκτελέσεων", θα γίνονταν επιδαπέδια "ταπετσαρία" από κάποιο γείτονα, του οποίου το παιδί σκότωσαν ή βασάνισαν. Τα χρονικά περιθώρια ήταν εφιαλτικά "στενά". Τελείωνε το καλοκαίρι του '44 και οι Γερμανοί —όπως αποδείχθηκε— είχαν-δεν είχαν έναν μήνα ακόμα παραμονής στην Ελλάδα. Έφυγαν στις **12 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ του '44**. Άρα οι δωσίλογοι ό,τι και να έκαναν, έπρεπε να το κάνουν γρήγορα.

Όταν λοιπόν στις **15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ του '44** έφτασε η άσχημη φήμη για τον Μελιγαλά, αυτή δεν ήταν και τόσο τραγική για κάποιους. Δεν ήταν και τόσο "κεραυνός

εν αιθρία" όσο φαινομενικά έδειχνε. Αναμενόμενη ήταν και είναι βέβαιο πως κάποιοι δωσίλογοι ανακουφίστηκαν, ακούγοντάς την. Γιατί; Γιατί αυτό σήμαινε ότι το σχέδιο διάσωσης τους είχε ήδη τεθεί σε εφαρμογή. Από τη στιγμή που το αίμα έρεε παραμονές της "εξόδου" των Γερμανών, υπήρχαν ελπίδες γι' αυτούς να εκμεταλλευτούν την κατάσταση. Οι Γερμανοί προστάτες τους βρίσκονταν ακόμα στην Αθήνα —και άρα δεν κινδύνευαν— και επιπλέον τους απέμενε χρόνος να διαχειριστούν το συμβάν του Μελιγαλά κατά το δοκούν.

...Μάλλον θα τη "γλίτωναν" ...Μάλλον στη θέση τους θα θυσιάζονταν οι απλοί Έλληνες. Το απειλητικό "σύννεφο" ερχόταν στην Αθήνα, αλλά θα ξεσπούσε την "οργή" του ανεξέλεγκτα πάνω στον λαό και όχι στους καλά προετοιμασμένους δωσίλογους ...Στους δωσίλογους, οι οποίοι περίμεναν την "κακοκαιρία", για να γλιτώσουν μέσα στο κακό και την "αντάρα". Τα "παιδιά" των Γερμανών θα έβρισκαν την ευκαιρία να υπηρετήσουν τους νέους αφεντάδες του κόσμου. Κάποιοι ιμπεριαλιστές "έφευγαν" και κάποιοι άλλοι "έρχονταν". Οι Γερμανοί έφευγαν και οι επόμενοι βρίσκονταν ήδη έξω από την "πόρτα" ...Όμως, οι Ταγματασφαλίτες μονίμως πιστοί στον ρόλο του υπηρέτη των ιμπεριαλιστών και του προδότη των Ελλήνων.

Πώς οδηγηθήκαμε στη "σφαγή" του Μελιγαλά;

Ήταν τυχαία ή μήπως η πιο ύπουλη μεθόδευση;

Από τη στιγμή που οι δωσίλογοι γνώριζαν πάνω-κάτω πότε περίπου θα εγκατέλειπαν οι Γερμανοί τη χώρα, ευνόητο ήταν ότι θα έπρεπε να βιαστούν. Αν τους "προλάβαινε" η απελευθέρωση, τα πράγματα θα ήταν δύσκολα. Γιατί; Γιατί η νόμιμη κυβέρνηση —σε περίπτωση εμφάνισής της— θα έπρεπε να κάνει πολύ συγκεκριμένα πράγματα. Θα έπρεπε να συλλάβει τους οπλισμένους από τους Γερμανούς Ταγματασφαλίτες και να τιμήσει τους αντιστασιακούς τού ΕΛΑΣ. Αναγκαστικά. Δεν μπορούσε η κυβέρνηση να "αγνοήσει" τους συνεργάτες των NAZI και τις χιλιάδες των καταγγελιών που θα έφταναν στα χέρια της, όπως δεν μπορούσε να "αγνοήσει" και τη θυσία των χιλιάδων Ελλήνων, οι οποίοι ρίσκαραν τις ζωές τους και αντιστάθηκαν στους κατακτητές.

Οι επιλογές δηλαδή των δωσίλογων ήταν περιορισμένες. Έπρεπε να δημιουργήσουν συνθήκες εμφυλίου πολέμου, προκειμένου να έχουν ελπίδες να γλιτώσουν ...Να προσπαθήσουν να φέρουν σε σύγκρουση τις δύο αυτές οπλισμένες ομάδες Ελλήνων και μετά να "μαγειρέψουν" όπως θέλουν τα αποτελέσματα της σύγκρουσης αυτής, προκειμένου να οδηγήσουν τη χώρα σε Εμφύλιο. Με ποιον στόχο; ...Την ολική παραμόρφωση της αλήθειας ...Να "εμφανίσουν" τους Ταγματασφαλίτες σαν "ήρωες" της Δημοκρατίας, οι οποίοι "αμάρτησαν" για την προστασία της Δημοκρατίας ...Να "εμφανίσουν" τους ΕΛΑΣίτες σαν κομμουνιστές, οι

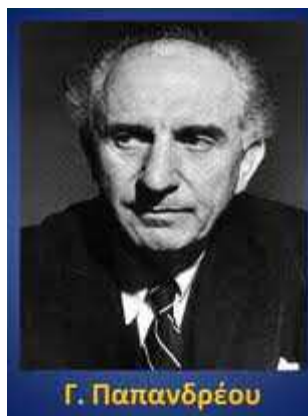
οποίοι, με πρόφαση τη δήθεν αντίσταση απέναντι στον κατακτητή, στην πραγματικότητα μάχονταν για να καταλάβουν το κράτος.

Όταν είσαι βουτηγμένος μέσα στα "σκατά" και κινδυνεύεις να τιμωρηθείς εξαιτίας της "βρομιάς" σου, αναζητάς την "πάλη" με τον αντίπαλό σου. Επιδιώκεις την "πάλη" στην προσπάθειά σου να τον "λερώσεις" κι αυτόν ...Να τον "λερώσεις", ώστε να είναι όλοι "λερωμένοι" και μετά ο καθένας να φωνάζει για το δίκιο του με τα μέσα που διαθέτει. Μόνον σε μια τέτοια περίπτωση μπορούν ν' αποδώσουν κέρδη τα μέσα και οι υποδομές, που μπορεί να έχει κάποιος στη διάθεσή του ...Όταν όλοι είναι "λερωμένοι", άσχετα με το πώς και το γιατί. Αυτό κατόπιν θα αναλάβουν να το παρουσιάσουν οι επαγγελματίες "Γκέμπελς" όπως τους βολεύει.

Αυτό επιδίωκαν οι "φορτωμένοι" με εγκλήματα Ταγματασφαλίτες. Να βρουν τρόπο να "φορτώσουν" με εγκλήματα κατά του λαού τον ΕΛΑΣ ...Τον ΕΛΑΣ, που μέχρι τότε είχε χειριστεί την κατάσταση με υποδειγματικό τρόπο και είχε αποφύγει να "λερωθεί". Στόχος τους ήταν να τον εμπλέξουν σε μια οποιαδήποτε βίαιη κατάσταση και να την εκμεταλλευτούν με τα πολλά προπαγανδιστικά μέσα που διέθεταν.

Όμως, για να έχουν όλα αυτά μια στοιχειώδη πιθανότητα επιτυχίας, θα έπρεπε να υπάρξει σύγκρουση ...Να συγκρουστούν μεταξύ τους οι "προστάτες" με τους "εχθρούς" της Δημοκρατίας ...Να συγκρουστεί ο "λερωμένος" με τον "καθαρό" ...Να συγκρουστούν Έλληνες μεταξύ τους ...Να συγκρουστούν όμως υπό τις παράδοξες κι ανεξέλεγκτες συνθήκες ξένης Κατοχής, οι οποίες συμφέρουν τους προδότες και όχι μετά την απελευθέρωση ...Να συγκρουστούν υπό την Κατοχή των αφεντικών τους και άρα με όλα τα μέσα τους στη διάθεσή τους και όχι σε ένα ελεύθερο ελληνικό κράτος υπό την εξουσία της νόμιμης κυβέρνησης ...Της κυβέρνησης εκείνης, που — όπως είπαμε— υποχρεωτικά θα έπρεπε να συλλάβει τους δωσίλογους Ταγματασφαλίτες και να παρασημοφορήσει τους αντιστασιακούς.

Σε αυτόν τον στόχο έπαιξε κρίσιμο ρόλο ο Παπανδρέου. **Ο Παπανδρέου ήταν ο παράγοντας, που δρομολόγησε τον Εμφύλιο.** Γιατί; Γιατί αυτός στην πραγματικότητα οδήγησε τα πράγματα στη "σφαγή" του Μελιγαλά. **Αυτός δημιούργησε το "στημένο" γεγονός, το οποίο χρησιμοποιήθηκε ως "θεμέλιο" για την επιχειρηματολογία του Εμφυλίου.** Γιατί το θεωρούμε "στημένο"; Δεν χρειάζεται ν' ανατρέξουμε σε μυστικές ή άλλες πληροφορίες. Λίγο μυαλό χρειάζεται, για να το καταλάβει κάποιος. Η απλή λογική το αποκαλύπτει μόνη της.

Το καλοκαίρι του '44 ήταν πλέον κοινό μυστικό για όλους τους Έλληνες ότι οι Γερμανοί είναι θέμα ημερών να φύγουν από την Ελλάδα ...Και τυφλός να ήταν κάποιος, θα το "άκουγε" από τον "θόρυβο" που έκαναν κατά την προετοιμασία τής φυγής τους ...Τα μάζευαν και έφευγαν ...Έκλειναν στρατόπεδα ...Άδειαζαν εγκαταστάσεις ...Μετακινούσαν μονάδες ...Έκαναν "θόρυβο", εφόσον ανατίναζαν

όλες εκείνες τις υποδομές, τις οποίες μέχρι τότε προστάτευαν από δολιοφθορές, εφόσον τις είχαν ανάγκη ...Όχι απλά έφευγαν ...**ΕΦΕΥΓΑΝ**. Πόσο ηλίθιος μπορεί να είναι κάποιος, ώστε εκείνες τις ημέρες να συμμετέχει μαζί τους σε εγκλήματα, τα οποία λίγες ημέρες μετά θα μπορούσαν να τον καταδικάσουν σε θάνατο για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας; Πόσο βλάκας μπορεί να είναι κάποιος, για να συμμετάσχει στα εγκλήματα του "κύκνειου άσματος" ενός αποτυχημένου κατακτητή;

...Κι όμως, εκείνες τις ημέρες, που όλοι περίμεναν να "ξεκουμπιστούν" οι Γερμανοί από τη χώρα, οι Ταγματασφαλίτες εξαπολύουν τη χειρότερη εκκαθαριστική επιχείρηση στην Πελοπόννησο ...Σκοτώνουν, βιάζουν και ρημάζουν. Το καλοκαίρι του '44 "ορμούν" οι Ταγματασφαλίτες στην Πελοπόννησο και "πληγώνουν" αφόρητα τη Λακωνία και τη Μεσσηνία. Ακόμα και στις **12 Σεπτεμβρίου** του '44 —και άρα έναν ακριβώς μήνα πριν την οριστική αποχώρηση των Γερμανών, η οποία έγινε στις **12 Οκτωβρίου**— οι Ταγματασφαλίτες εξακολουθούν να δολοφονούν πολίτες. Σε ολόκληρη τη διαδρομή από Καλαμάτα μέχρι τον Μελιγαλά σκοτώνουν όποιον πολίτη συναντούν μπροστά τους. Με την αθλιότητά τους προκαλούν παροξυσμό οργής στους πληθυσμούς της περιοχής.

Ερχόμαστε λοιπόν και θέτουμε το εξής απλό ερώτημα: ...Ήταν τόσο ηλίθιοι; ...Δεν έβλεπαν ότι πλησίαζε η απελευθέρωση; ...Δεν έβλεπαν ότι οι Γερμανοί είναι "τελειωμένοι"; ...Δεν έβλεπαν ότι με εκείνες τις ενέργειές τους εξασφάλιζαν θέση σε δικαστήρια εγκληματιών πολέμου; Το έβλεπαν ...Προδότες ήταν, όχι βλάκες. Άρα; Άρα, δεν το έκαναν από ηλιθιότητα ...Δεν το έκαναν καν εξαιτίας των Γερμανών. Δεν ήταν σε θέση οι ήδη ηττημένοι Γερμανοί να τους "πείσουν" να συμμετάσχουν στα τελευταία εγκλήματά τους. Κάποιος άλλος τους έβαλε να κάνουν αυτά τα οποία έκαναν. Γιατί; ...Για να καταφέρουν αυτά τα οποία κατάφεραν ...Για να εξαγριώσουν τον κόσμο ...Για να κάνουν τον κόσμο να παρακαλάει τον ΕΛΑΣ να τους ξεπαστρέψει πάση θυσία.

Αυτός ήταν ο απώτερος στόχος τους ...Να προκαλέσουν λαϊκό μίσος, το οποίο απειλούσε να οδηγήσει σε κοινωνική "έκρηξη" με ανεξέλεγκτες συνέπειες ...Για ν' "αναγκάσουν" την Κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας λίγες ημέρες πριν γυρίσει στην Ελλάδα να στείλει εναντίον τους τον ΕΛΑΣ ...Τον ΕΛΑΣ, ο οποίος μέχρι τότε δεν είχε ως αντικείμενό του τους Ταγματασφαλίτες, αλλά μόνον τους Γερμανούς ...Τον θηριώδη ΕΛΑΣ, ο οποίος μέχρι τότε συγκρούονταν με τα θηρία της Βέρμαχτ και απλά παρενοχλούνταν από τα "κοπρόσκυλα" που την πλαισιώναν ...Τους θρασύδειλους Ταγματασφαλίτες. Ήταν γνωστό πως οι Ταγματασφαλίτες ήταν αυτοί οι οποίοι ασχολούνταν με τον ΕΛΑΣ και όχι ο ΕΛΑΣ μ' αυτούς. Ασχολούνταν εμμέσως βεβαίως, σκοτώνοντας αβοήθητους συγγενείς των ΕΛΑΣιτών. Επιπλέον, ο ΕΛΑΣ δεν είχε και τόσο ισχυρή παρουσία στην Πελοπόννησο.

Η κυβέρνηση του Παπανδρέου, εξαιτίας των αθλιότητων των Ταγματασφαλιτών, "αναγκάστηκε" να στείλει τον ΕΛΑΣ στην Πελοπόννησο, για να καθαρίσει μια "χαώδη" κατάσταση, η οποία έτεινε να γίνει ανεξέλεγκτη. Η Κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας και ο ίδιος ο Παπανδρέου προσωπικά, δηλαδή, ήταν εκείνοι, οι οποίοι αποφάσισαν να προκαλέσουν την πρώτη πολεμική σύγκρουση μεταξύ Ελλήνων. Μέχρι τότε δεν είχε γίνει ποτέ πραγματική μάχη ...με όλες τις προδιαγραφές που αυτός ο όρος συνεπάγεται ...Αψιμαχίες μεταξύ οργανώσεων Ελλήνων είχαν γίνει, αλλά μάχη ποτέ. Η κυβέρνηση του βενιζελικού Παπανδρέου "αναγκάστηκε", εξαιτίας των αθλιότητων των βενιζελικών Ταγματασφαλιτών, να στείλει στην περιοχή τον ΕΛΑΣ, τον οποίο αποδεδειγμένα μισούσε.

Ο ΕΛΑΣ, υπό τις εντολές της Κυβέρνησης Εθνικής Ενότητας, θα πήγαινε να "χτυπήσει" τους Ταγματασφαλίτες ...Ο ΕΛΑΣ, με τον ίδιο τον αρχηγό του ...Τον μυθικό Άρη. Έστειλαν τον μεγάλο Άρη σε μια αποστολή από στρατιωτικής απόψεως πολύ μικρή για τα "κυβικά" του ΕΛΑΣ. Την ώρα που ο ΕΛΑΣ έπρεπε να προετοιμάζει τη χαριστική βολή στο ναζιστικό "κτίνος", έστειλαν τον αρχηγό του να "μπλέξει" στον "βόθρο" των Ταγματασφαλιτών ..."Καρότσι" τον πήγαν στην Πελοπόννησο "μιλημένα" στελέχη του ΚΚΕ. Γιατί; Γιατί οι Μοσχοβίτες συνέταιροι των Αμερικανών ήθελαν τη δική του προσωπική εμπλοκή στο συμβάν, για να μπορέσουν να "λερώσουν" τον ΕΛΑΣ.

Ο Άρης ήταν το όλο μυστικό του σχεδιασμού τους. Γιατί; Γιατί, αν στον Μελιγαλά υπήρχε ένα ενδοπελοποννησιακό —έστω και αιματηρό— συμβάν μεταξύ Πελοποννησίων Ταγματασφαλιτών και ΕΛΑΣιτών, πιθανότατα να μην λειτουργούσε με τον τρόπο που τους βόλευε στην προπαγάνδα τους. Το μέγεθος του Άρη θα έδινε "μέγεθος" στον Μελιγαλά. Επιπλέον, ήθελαν να τον εμπλέξουν προσωπικά σε μια τέτοια αρνητική κατάσταση λίγες ώρες πριν την οριστική δικαίωσή του και τη βέβαιη αναγνώρισή του ως τον αδιαφιλονίκητο ηγέτη της Εθνικής Αντίστασης. Ήθελαν να τον αποκαθλώσουν ως λαϊκό είδωλο, για να εμφανίσουν σαν μεγάλους ηγέτες τους δικούς τους "νάνους", τους οποίους προόριζαν για τη μεταπολεμική περίοδο.

...Δήθεν "μυστικά" κατέβηκε ο Άρης στην Πελοπόννησο κι αυτοί διέδιδαν παντού την παρουσία του. Εκεί την "πάτησε" ο γενναίος, αλλά αγαθός, όπως αποδείχθηκε, Άρης. Ξέχασε πως "όποιος ανακατεύεται με τα "πίτουρα", τον "τρώνε" οι κότες" ...Κατέβηκε ένας Ρουμελιώτης να διαχειριστεί ο ίδιος την κρίση στην Πελοπόννησο και στην πραγματικότητα ανακατεύτηκε με τα "πίτουρα" ...Κατέβηκε το λιοντάρι να κυνηγήσει μύγες και έγινε το "κλοτσοσκούφι" των ηττημένων. Από τη στιγμή που την "πάτησε", δεν υπήρχε περίπτωση να γλιτώσει την αρνητική προπαγάνδα. Ακόμα και σήμερα ο κόσμος νομίζει ότι ο Άρης έσφαζε στον Εμφύλιο με το "κονσερβοκούτι", ενώ αυτός ήταν νεκρός έναν χρόνο πριν την εκδήλωση του Εμφυλίου.

Μετά από αυτό μάς "δούλευαν" κανονικά. Όλα αυτά θα ήταν αδύνατον να γίνουν, εάν δεν "παγιδευόταν" το ΕΑΜ. Εάν το ΕΑΜ ξεπερνούσε τη "σκόπελο" των βιαιοτήτων των τελευταίων ημερών της Κατοχής, όλα θα ήταν διαφορετικά. Δεν θα έβγαιναν τα παράσιτα και τα σκουπίδια να παριστάνουν τους "ήρωες" της

Δημοκρατίας ...Τα σκουπίδια, τα οποία μετά την απελευθέρωση έκαναν τους "ήρωες" ...Τα παράσιτα, τα οποία μαζεύτηκαν σαν τις "μύγες" πάνω από το "πτώμα" και το διέλυσαν στην κυριολεξία ...Είπε ο δωσίλογος Πλαστήρας στον χαφιέ Σιάντο "...κάθισε κάτω ρε" και χέστηκε η Φατμέ στο Γενί Τζαμί ...Ο απών από τον μεγάλο αγώνα του έθνους "ζύγισε" τους ήρωες και τους βρήκε λίγους. Αυτός, που ξαπλωμένος κάπου στη Ριβιέρα πρότεινε να μην αντισταθούμε στους κατακτητές, έκρινε και καταδίκασε το ΕΑΜ ...και "κλονίστηκε" το σύμπαν. Αυτός και οι όμοιοί του έχτισαν κατόπιν το μεταπολεμικό κράτος των "δειλών", της αναξιοκρατίας και των πολιτικών "μέσων", που μας έφτασε στο σημείο αυτό.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι λέμε; Ο βενιζελικός Παπανδρέου έδωσε στον εαυτό του —ως Πρωθυπουργό— το "άλλοθι" να εμπλέξει τον ΕΛΑΣ σε μια σύγκρουση, της οποίας οι όροι θα ήταν στη δική του διαχείριση. Ο βενιζελικός Παπανδρέου έδωσε εντολή στους "καθαρούς" να χτυπήσουν τους "βρόμικους", για να "βρομίσουν" όλοι μαζί, ώστε να "μετακινηθεί" το "παιχνίδι" και να πάει στην προπαγάνδα ...Στην προπαγάνδα που είχαν ανάγκη οι βενιζελικοί δωσίλογοι για να σωθούν ...Στην προπαγάνδα στην οποία οι δωσίλογοι είχαν την απόλυτη υπεροχή. Αν δεν είχε προηγηθεί η "ηλιθιότητα" των Ταγματασφαλιτών, οι οποίοι μέχρι την τελευταία στιγμή έσφαζαν και ρήμαζαν, θα υπήρχε αυτή η σύγκρουση; ...Όχι βέβαια.

Άρα, δεν ήταν ηλίθιοι οι Ταγματασφαλίτες, οι οποίοι σκότωναν ελάχιστες στιγμές πριν την απελευθέρωση ...Βάση σχεδίου λειτουργούσαν ...Ήξεραν τι έκαναν και γιατί το έκαναν ..."Επενδύσεις" ήταν οι σκοτωμοί των Λακώνων και των Μεσσηνίων. Αν οι Ταγματασφαλίτες είχαν φερθεί φυσιολογικά, θα "εξαφανίζονταν" και θα έκαναν τα "κορόιδα". Θα περίμεναν να δικαστούν και πολλοί από αυτούς θα περίμεναν τα χειρότερα, εφόσον πάντα θα υπήρχε η πιθανότητα να στηθούν στον "τοίχο". Στην καλύτερη περίπτωση θα φυλακίζονταν ...Αυτό εννοούμε φυσιολογικό φέρσιμο. Βλέποντας τα "αφεντικά" τους να εγκαταλείπουν τη χώρα, θα έπρεπε να είχαν "ησυχάσει" και να είχαν αρχίσει τις διαπραγματεύσεις.

Οι μέρες θα περνούσαν, οι Γερμανοί θα έφευγαν και η κυβέρνηση θα επέστρεφε στη χώρα χωρίς ν' ανοίξει "μύτη". Δεν θα χρειαζόταν Έλληνες να στρέψουν τα όπλα εναντίον Ελλήνων. Από εκεί και πέρα τα νόμιμα. Η κυβέρνηση ήταν υποχρεωμένη να τους συλλάβει και να τους δικάσει. Όταν η κυβέρνηση με τον νόμιμο στρατό σου ζητάει —ακόμα και με την απειλή των όπλων— να παραδοθείς, δεν είναι εμφύλιος. Όταν όμως η κυβέρνηση βάζει οπλισμένους πολίτες να αφοπλίσουν οπλισμένους πολίτες, "πυροδοτεί" εμφύλιο. Αυτό κατάφερε ο εγκληματίας Παπανδρέου. Να δημιουργήσει προκαταβολικά συνθήκες εμφυλίου. Γι' αυτόν τον λόγο βιάζονταν να παγιδεύσει το μισητό του ΕΑΜ στον Μελιγαλά. Γι' αυτόν τον λόγο οι Ταγματασφαλίτες φέρονταν με τον φαινομενικά παράλογο τρόπο.

Θεωρούμε απολύτως βέβαιο πως ο ίδιος ο Παπανδρέου έδωσε τις εντολές να σφαγιαστούν οι εκατοντάδες Πελοποννήσιοι στη Λακωνία και τη Μεσσηνία ...Βιαζόταν ...Βιαζόταν, γιατί, αν δεν προλάβαινε να θέσει τα "θεμέλια" του Εμφυλίου,

θα έμπαινε και ο ίδιος ως βενιζελικός στον ίδιο παρονομαστή με τους υπόλοιπους δωσίλογους.

Εκεί την "πάτησε" το ΕΑΜ ...Το προδομένο από το ΚΚΕ, ΕΑΜ. Δεν έπρεπε να δεχθεί να επέμβει εναντίον των Ταγματασφαλιτών. Η δική τους ξεχωριστή εγκληματική δραστηριότητα ήταν θέμα της Χωροφυλακής. Αν δεν επενέβαινε η Χωροφυλακή εναντίον τους, αυτό θα ήταν δικό της πρόβλημα. Σε μια τέτοια περίπτωση, όταν θα επέστρεφε η κυβέρνηση, θα αναλάμβανε τις συνέπειες των εγκληματικών αμελειών της. Δικό τους πρόβλημα ήταν η εσωτερική ασφάλεια —η οποία απειλούνταν από τους Ταγματασφαλίτες— και δεν ήταν υπόθεση της Εθνικής Αντίστασης. Με τον ΕΛΑΣ οι Ταγματασφαλίτες θα έπρεπε να έρχονταν σε "επαφή" μόνον όταν επιχειρούσαν από κοινού με τους Ναζί και για κανέναν άλλο λόγο.

..."Τελειωμένοι" ήταν σε κάθε περίπτωση. Έτσι κι αλλιώς, αν δεν "τσιμπούσε" το ΕΑΜ, δεν είχε νόημα να συνεχίσουν οι ταγματασφαλίτες τις προκλήσεις. Ο ΕΛΑΣ — και ειδικά ο αρχηγός του— δεν έπρεπε σε καμία περίπτωση να εγκαταλείψουν το βασικό τους "αντικείμενο", που ήταν οι Γερμανοί. Στην καλύτερη περίπτωση ο ΕΛΑΣ να "επέβλεπε" από μακριά τους Ταγματασφαλίτες και να κατέγραφε απλώς τα εγκλήματά τους μέχρι να έρθει ο ελληνικός στρατός να τους "μαζέψει". Δεν κατάλαβε ο Άρης την "παγίδα" και εκεί τελείωσαν όλα. Αυτό ήταν το όλο θέμα. Αν δεν προλάβαιναν οι βενιζελικοί να κάνουν την προβοκάτσια του Μελιγαλά, θα την "πατούσαν".

Η κυβέρνηση του βενιζελικού Παπανδρέου με το που θα επέστρεφε θα ήταν υποχρεωμένη να συλλάβει τους βενιζελικούς Ταγματασφαλίτες και δωσίλογους, οι οποίοι εγκλημάτησαν κατά τη διάρκεια της γερμανικής Κατοχής. Θα δεχόταν τις καταγγελίες των πολιτών εκείνων, τους οποίους οι δωσίλογοι έθιξαν με τις πράξεις τους και θα δίκαιε όσους έπρεπε να δικαστούν. Την ίδια ώρα θα έπρεπε να τιμήσει τους αντιστασιακούς και άρα τους ΕΛΑΣίτες. Η κυβέρνηση του βενιζελικού Παπανδρέου θα έπρεπε να τιμήσει το ΕΑΜ, το οποίο μισούσε θανάσιμα.

Λίγες ημέρες αρκούσαν να περάσουν, για να συμβούν όλα αυτά. Λίγες ημέρες αρκούσαν, για να μην βουτηχτούν οι Έλληνες στο "αίμα" του αλληλοσπαραγμού και της αντεκδίκησης και ν' αναλάβει τα καθήκοντά του το κράτος ...Λίγες ημέρες να είχε "εξαφανιστεί" ο αφελής Άρης στα βουνά και να μην τον έβρισκαν. Αρχές Σεπτέμβρη ήταν. Ας έπαιρνε το μαγικό του κι ας πήγαινε για μπάνιο στη Λούτσα ...Να μην έκανε τίποτε απολύτως. Αρκεί να μην γνώριζε κανείς πού βρίσκεται και να εξαφανιζόταν από προσώπου Γης. Δυστυχώς γι' αυτόν —και για όλους τους Έλληνες— γέμισε την πιο δύσκολη "καρδάρα" με "γάλα" και μερικές στιγμές πριν το τέλος την "κλότσησε" μόνος του.

Ο Άρης την "πάτησε" σαν βλάκας. Ενώ γνώριζε ότι ο Παπανδρέου μισούσε θανάσιμα τόσο τον ίδιο όσο και το ΕΑΜ, τον άκουσε κι ανέλαβε την αποστολή που του ανέθεσε. Πλαισιωμένος από τους χαφιέδες του ΚΚΕ, δεν κατάλαβε τον κίνδυνο. Είναι δυνατόν ν' αναλάβεις αποστολή από κάποιον που σε μισεί και να μην είσαι σίγουρος ότι σε στέλνει σε παγίδα; Αυτά, τα οποία είναι κατανοητά στα απλά αλάνια

του δρόμου, δεν χτύπησαν κανένα καμπανάκι στο μυαλό του Άρη. Αυτές οι λίγες ημέρες, που έπρεπε να περιμένει ο Άρης μακριά από τους Ταγματασφαλίτες, αρκούσαν, για ν' αποφύγουμε την αιματοχυσία ...Για να μην συμβούν τα έκτροπα, που μας οδήγησαν στον Εμφύλιο.

Δυστυχώς έγιναν ακριβώς τα αντίθετα. Έγιναν αυτά, τα οποία συνέφεραν τους βενιζελικούς ...Αυτούς, που μέχρι τότε ήταν σχεδόν καταδικασμένοι με την επιστροφή της Κυβέρνησης, εφόσον ο νόμος και η Τάξη, που θα επανερχόταν στην Ελλάδα, θα τους τιμωρούσε. Δεν συνέφερε λοιπόν τους βενιζελικούς και άρα δεν συνέφερε και τον βενιζελικό Παπανδρέου ν' αποφύγουμε τον Εμφύλιο.

Ήταν όμως μόνον αυτοί, που θα κέρδιζαν από τον Εμφύλιο; Δυστυχώς όχι ...και αυτό ήταν το τραγικό. Αυτό έκανε την τραγωδία, που θα βίωνε στη συνέχεια ο ελληνικός λαός, αναπόφευκτη ...Δεν συνέφερε και τους ανατέλλοντες "αστέρες" του παγκόσμιου ιμπεριαλισμού ...Δεν συνέφερε τους ανταγωνιστές των Άγγλων ...τους Αμερικανούς. Οι Αμερικανοί είχαν διαφορετικά συμφέροντα στην Ελλάδα και άρχισαν ν' αντιλαμβάνονται τους δωσίλογους ως "χρήσιμους" για τα σχέδιά τους. Βενιζελικοί και Αμερικανοί είχαν κοινή αντίληψη των πραγμάτων και βολεύονταν και οι δύο με έναν αιματηρό Εμφύλιο.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι θέλουμε να πούμε; Ο Παπανδρέου ήταν αυτός, ο οποίος "υπογείως" ενθάρρυνε τους Ταγματασφαλίτες να "σφάξουν" τη Λακωνία και τη Μεσσηνία. Γιατί; Για να "σέρνουν" κόσμο πίσω τους, όπως τους Σκαλιώτες του ομώνυμου μαρτυρικού χωριού, που έκαψαν οι Ταγματασφαλίτες. Έμπηξε στο "μάτι" των Ελλήνων μία "λόγχη", για να εκμεταλλευτεί τη φυσιολογική και άρα βίαιη αντίδρασή τους. Άρα; Άρα δεν υπάρχει "μυστήριο" στον Μελιγαλά. Εκεί "θεμελιώθηκε" ο Εμφύλιος από τους υπευθύνους. Ο Παπανδρέου, οι βενιζελικοί "κολλητοί" του και τα νέα αφεντικά τους οι Αμερικανοί ήταν οι υπεύθυνοι. Οι πρώτοι για να σωθούν από τις συνέπειες της προδοσίας τους και οι δεύτεροι για ν' αρπάξουν την Ελλάδα από τα χέρια των Βρετανών.

Ο βενιζελικός Παπανδρέου ήταν αυτός ο οποίος έδωσε την αμερικανική "γραμμή" στους Ταγματασφαλίτες να εξοργίσουν μέχρι θανάτου τον πληθυσμό της Πελοποννήσου. Ο Παπανδρέου ήταν ο ηθικός αυτουργός όλων των δολοφονιών των Πελοποννησίων των

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὴν 27.4.1944 κομμουνιστικαὶ συμμορίαι παρὰ τοὺς Μο-
λάους κατόπι μίαις ἐξ ἐνέδρας ἐπιθέσεως ἐδολοφόνησαν ἀ-
νάνδρως ἕνα Γερμανὸν στρατηγὸν καὶ 3 συνοδοὺς του. Πυλ-
λοὶ Γερμανοὶ στρατιῶται ἐτραυματίσθησαν.
Ὡς ἀντίποινα θά ἐκτελεσθῶν:

- 1) Ὁ τυφεκισμὸς 200 κομμουνιστῶν τὴν 1.5.1944.
- 2) Ὁ τυφεκισμὸς ὅλων τῶν ἀνδρῶν, τοὺς ὁποίους θά
συναντήσουν τὰ γερμανικὰ στρατεύματα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μο-
λάοι πρὸς τὴν Σπάρτην ἐξωθεν τῶν χωριῶν.

Ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν τοῦ κκεκουγιματος τούτου "Ἐλλη-
νες ἐθελοῦνται ἐφόρευσαν αὐτοθούλως 100 ἄλλους κομ-
μουνιστάς.

Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Καθημερινή 30.4.44

τελευταίων ημερών της γερμανικής Κατοχής. Οι Αμερικανοί ήταν αυτοί, οι οποίοι έσπρωξαν τους Γερμανούς στις ανώφελες για τους ίδιους εκκαθαρίσεις την

παραμονή της αποχώρησής τους. Αυτοί ήταν που "εγγυήθηκαν" στους Γερμανούς αξιωματικούς πως δεν θα "θυμηθούν" στις δίκες τους τα εγκλήματά τους και οι ίδιοι ήταν που εγγυήθηκαν στους Ταγματασφαλίτες ότι θα "γλιτώσουν" την τιμωρία με τη συμμετοχή τους σ' αυτές.

Με τις εγγυήσεις των Αμερικανών ξεκίνησαν τα εγκλήματα της τελευταίας στιγμής και άνευ στρατηγικής αξίας για τους Γερμανούς στην Πελοπόννησο. Οι Αμερικανοί βιάζονταν να προλάβουν —πριν φύγουν οι Γερμανοί από την Ελλάδα— να δημιουργήσουν τις συνθήκες εκείνες, οι οποίες θα παγίδευαν τους Άγγλους και θα οδηγούσαν στον Εμφύλιο. Είχαν αρχίσει να "χτίζουν" το "παραμύθι" του "διπόλου" με τους κομμουνιστές, το οποίο θα τους έκανε κυρίαρχους στην ψυχροπολεμική εποχή. Είχαν αρχίσει να περνάνε την προπαγανδιστική "γραμμή" ότι στην Ελλάδα "σκοτώνονται" από τους Ταγματασφαλίτες κομμουνιστές και όχι απλοί Έλληνες. Σκότωναν τυχαίους Έλληνες στους δρόμους, προφανώς αναγνωρίζοντάς τους από το "σφυροδρέπανο" που είχαν "βιδωμένο" στα κεφάλια τους. Ούτε οι Εβραίοι με το άστρο του Δαυίδ στο στήθος δεν εντοπιζόνταν τόσο εύκολα. Δεν εξηγείται διαφορετικά. Εν κινήσει διερευνούσαν πολιτικά φρονήματα, δίκαιαν και εκτελούσαν "κομμουνιστές" ...Η λιτανεία του Χάρου, η οποία περιφερόταν στην Πελοπόννησο, σκορπίζοντας τον θάνατο.

Αυτά όλα οι Αμερικανοί των μυστικών υπηρεσιών τα έκαναν προπαγάνδα και τα σκόρπιζαν στο εξωτερικό ...Να τα μαθαίνουν οι Άγγλοι και ν' ανησυχούν για τα συμφέροντά τους στην Ελλάδα, αλλά να τα μαθαίνουν και οι λαοί της Δημοκρατίας και να μην θεωρούν έγκλημα την ξένη επέμβαση στην "κρυπτοκομμουνιστική" Ελλάδα. Ήθελαν να "χτίσουν" τα δεδομένα για τον Εμφύλιο και έβαζαν τους Ταγματασφαλίτες να σκοτώνουν προκλητικά όποιον έβρισκαν μπροστά τους και να τον "βαπτίζουν" κομμουνιστή, για να οδηγήσουν την κατάσταση σε "έκρηξη". Σε αυτό το κολοσσιαίο εθνικό έγκλημα συμμετείχαν οι βενιζελικοί. Την ίδια ώρα ο Πρωθυπουργός Παπανδρέου ήταν αυτός, ο οποίος έδωσε την κυβερνητική εντολή — με την άδεια των Εγγλέζων— στον ΕΛΑΣ να τους επιτεθεί ...Η "παγίδα" είχε "στηθεί" ...Το "δόλωμα" ήταν στη θέση του ...και περίμεναν το μεγάλο "ψάρι" να "τσιμπήσει".

..."Δόλωμα" για το ΕΑΜ ήταν οι δωσίλογοι του Μελιγαλά ...Οι εν κινήσει δολοφόνοι της Πελοποννήσου ...Αυτούς αποφάσισαν να δώσουν σαν τροφή στο θηρίο του ΕΛΑΣ, προκειμένου να το "δηλητηριάσουν". Οι δικοί τους άνθρωποι αποφάσισαν να τους θυσιάσουν ...Οι βενιζελικοί αποφάσισαν να "θυσιάσουν" κάποιους βενιζελικούς Ταγματασφαλίτες στον Μελιγαλά, για να "καταστρέψουν" το όνομα του ΕΛΑΣ και του αρχηγού του ...Απλά πράγματα. Αυτοί έκαναν τους Ταγματασφαλίτες προκλητικούς και οι ίδιοι ήταν που στη συνέχεια ενθάρρυναν τους πολίτες να αυτοδικήσουν στον Μελιγαλά, προκειμένου η "σφαγή" να περάσει από την εικόνα τής τίμιας "μάχης" μεταξύ ενόπλων στην εικόνα του "κανιβαλισμού" και της δήθεν σφαγής γυναικόπαιδων.

Αυτός ήταν ο σχεδιασμός και ήταν σχετικά απλός. Έδωσαν την εντολή στους Ταγματασφαλίτες να σφάζουν όποιον έβρισκαν στη διαδρομή μεταξύ Καλαμάτας και Μελιγαλά, για να "σύρουν" τον εξαγριωμένο κόσμο πίσω τους ...Να κάνουν πειστική την απαίτηση του κόσμου για επέμβαση του ΕΛΑΣ, ώστε μετά να τον "διαβάλουν". Αφού τον ανέμειξαν στη

σύγκρουση αυτή, οι ίδιοι ήταν πάλι, που έδωσαν εντολή στον Βελουχιώτη και τους μαχητές του να εγκαταλείψουν τον Μελιγαλά για κάποιο άλλο ανοικτό "μέτωπο" και ν' αφήσουν τους νικημένους δωσίλογους του Μελιγαλά στη διάθεση αυτών των όχλων ...Να μην του δώσουν την ευκαιρία έστω να μετριάσει τις συνέπειες της λανθασμένης επιλογής του και επιβάλει με τη δύναμή του την τάξη ...Με τη θυσία κάποιων διακοσίων εγκληματιών σώθηκαν οι χειρότεροι σε όλη τη χώρα.

Αφού έκαναν την "επένδυση" του Μελιγαλά, περίμεναν την "απελευθέρωση". Είχαν κατορθώσει και είχαν "λερώσει" τον ΕΛΑΣ με αδερφικό αίμα και εκμεταλλευόμενοι τα ΜΜΕ της εποχής, άρχισαν να "δηλητηριάζουν" τον κόσμο. Είχαν βρει το "θέμα" που τους βόλευε και αυτό δούλευαν. Είχαν καταλάβει πως η "κομμουνιστοποίηση" του ΕΑΜ βολεύει τους ίδιους και τρομάζει τον λαό και αυτό "έσπρωχναν". Γιατί μιλάμε για "κομμουνιστοποίηση"; Γιατί δεν είναι δυνατόν το θηριώδες ΕΑΜ να παρουσιάζεται σαν κομμουνιστικό. Ήταν δεν ήταν δώδεκα χιλιάδες οι κομμουνιστές στο σύνολό τους εκείνη την εποχή. Καταμετρημένοι ένας προς έναν από την κρατική ασφάλεια του Μεταξά.

Πώς είναι δυνατόν η κολοσσιαία Αντίσταση του ελληνικού λαού απέναντι στον φασισμό να "χαριστεί" σε αυτούς τους λίγους ανθρώπους; Αυτό έγινε τότε. Κατά την προπαγάνδα εκείνων των μέσων ..."ο Μελιγαλάς ήταν ανθρωποσφαγή αθώων γυναικόπαιδων από τους "κομμουνιστές" ..."Δεν πολέμησε ο ΕΛΑΣ τους μισητούς δωσίλογους και Ταγματασφαλίτες" ..."Στον Μελιγαλά οι "κομμουνιστές" έσφαξαν τον κόσμο" ..."Δεν πρόλαβαν οι Γερμανοί να φύγουν και οι "κομμουνιστές" σφάζουν με κονσερβοκούτια" ..."Ο Άρης πέντε-πέντε τους σφάζει τους πολίτες και οι

Ταγματасφαλίτες δεν τον προλαβαίνουν" ...Οι "κομμουνιστές" βιάζονται να προλάβουν την κυβέρνηση, για να καταλάβουν τη χώρα".

Τα παιδιά του Γκέμπελς ήταν έμπειρα στην προπαγάνδα. Έκαναν το άσπρο μαύρο και το αντίστροφο ...Απόλυτη αντιστροφή της πραγματικότητας. Τα δωσίλογικά ΜΜΕ "δούλευαν" διπλοβάρδιες ...Οι εφημερίδες του δωσίλογου Λαμπράκη ...Τα έντυπα του δωσίλογου Πικραμένου. Οι πραγματικοί συντάκτες του πραγματικού Γκέμπελς δούλευαν υπερωρίες. Όλοι "συγκινήθηκαν" από τη "σφαγή" του Μελιγαλά ...Ακόμα και τα κτήνη, τα οποία είχαν στείλει τους Ταγματасφαλίτες στη Μεσσηνία και στη Λακωνία να σφάζουν τον κόσμο ...Όλοι "συγκινημένοι". Αυτοί, οι οποίοι καθημερινά βασάνιζαν κόσμο στην Μέρλιν, είχαν επίσης "συγκινηθεί" από το "δράμα" του Μελιγαλά. Μέχρι και η Μελίνα Μερκούρη σε κάποια ανάπαυλα τού σεξουαλικού "μαραθωνίου", στον οποίο επιδιόταν καθημερινά, θα πρέπει να είχε νιώσει "αποτροπιασμό" από τη "σκληρότητα" των κομμουνιστών.

Αυτό ήταν το κατόρθωμά τους. Το ΕΑΜ των εκατομμυρίων Ελλήνων το εμφάνισαν σαν "κομμουνιστική" οργάνωση ...Δεν υπάρχει μεγαλύτερο ψέμα από αυτό. Ακόμα κι αν κάποιος αγνοεί τα στοιχεία της κρατικής ασφάλειας, ήταν πρακτικά αδύνατον να συμβαίνει αυτό σε μια Ελλάδα κατά κανόνα εκείνη την εποχή θρησκώληπτη και με ελάχιστους και απόλυτα καταμετρημένους από την κρατική ασφάλεια κομμουνιστές. Την πιο μεγαλειώδη αντιστασιακή ομάδα της Ευρώπης την εμφάνισαν σαν συμμορία σταλινικών δολοφόνων και πλιατσικολόγων. Τον περίφημο Άρη, τον οποίο θαύμαζε όλη η Ευρώπη και φοβόταν ο Χίτλερ —αλλά και ο Τσόρτσιλ—, τον εμφάνισαν σαν τον δολοφόνο με το "κονσερβοκούτι". Η κατάσταση είχε πλέον "αλλάξει" ...Δεν ήταν πλέον οι Ταγματасφαλίτες εκείνοι οι εγκληματίες, οι οποίοι φοβόταν την επιστροφή της νόμιμης κυβέρνησης, αλλά οι σφετεριστές κομμουνιστές ...Οι δολοφόνοι με τα "κονσερβοκούτια".

...Πλήρης αντιστροφή των όρων. Οι Ταγματасφαλίτες δεν ήταν πλέον οι δωσίλογοι, που φοβούνταν τη νομιμότητα και άρα την επιστροφή της Κυβέρνησης ...Το αντίθετο μάλιστα. Εμφανίζονταν σαν αυτοί, οι οποίοι δήθεν "βιάζονταν" να θέσουν τις "υπηρεσίες" τους στη διάθεση των αρχών, προκειμένου να σταματήσουν τη "σφαγή" των Ελλήνων από τους "κομμουνιστές". "Ανυπομονούσαν" οι Ταγματасφαλίτες για την "επιστροφή" και των Άγγλων, μήπως οι "κομμουνιστές" εκμεταλλευτούν το κενό της φυγής των Γερμανών και καταλύσουν τη Δημοκρατία. "Ανησυχούσαν" για τους αυθάδεις "κομμουνιστές", οι οποίοι —άκουσον-άκουσον— αμφισβητούσαν τους Εγγλέζους, αλλά και τον βασιλιά τον ίδιο.

...Μιλάμε για τετραπλό τόλουπ με τριπλό άξελ. Μέχρι και φιλοβασιλικοί είχαν γίνει οι βενιζελικοί, για να σώσουν τα τομάρια τους ...Τα "γυμνασμένα" παιδιά της "αμύνης". Οι Ταγματасφαλίτες είχαν αναλάβει τον βαρύ ρόλο να "σώσουν" ακόμα και με τα όπλα τη Δημοκρατία, τον καπιταλισμό και βέβαια τον "θρόνο" στην Ελλάδα. Είχαν βρει ρόλο και βέβαια δικαιολογία, για να κρατήσουν στο κρίσιμο διάστημα τον σπλιισμό τους. Είχαν εμφανίσει τους "κομμουνιστές" πανίσχυρους και απειλητικούς για τα αγγλικά συμφέροντα και άρα είχαν βρει ρόλο χρήσιμο, για να "πουλήσουν"

στους νικητές Εγγλέζους. Δημιουργώντας ένα τεχνητό κλίμα ευφορίας, άρχισαν να αγχώνουν τους ΕΑΜίτες, οι οποίοι άρχισαν να μην καταλαβαίνουν τι "παιχνίδι" παίζεται εις βάρος του ΕΑΜ και από πού προέρχεται. Άρχισαν να φοβούνται οι πάντες τις διάφορες φήμες, που έσπερναν οι πονηροί.

Η "επένδυση" του Μελιγαλά είχε αρχίσει ν' αποδίδει. Οι Άγγλοι είχαν "τσιμπήσει" με τη δύναμη και την ωμότητα που διέκρινε τους "κομμουνιστές". Όλα ήταν έτοιμα για την "υποδοχή" της κυβέρνησης του δικού τους ανθρώπου ...Οι εγκληματίες βενιζελικοί ήταν έτοιμοι να υποδεχθούν τον βενιζελικό Παπανδρέου ...Οι δολοφόνοι ήταν έτοιμοι να υποδεχθούν τον "σωτήρα" τους ...Τον μεγάλο караγκιόζη Παπανδρέου ...Τον κάφρο, ο οποίος επί μήνες έβριζε το ΕΑΜ σε όλες τις επαφές του με τον διεθνή παράγοντα ...Τον ανθέλληνα, ο οποίος όπου βρισκόταν κι όπου στεκόταν "μείωνε" και πρόσβαλε την ελληνική Αντίσταση, την οποία θαύμασε ολόκληρη η Ευρώπη ...Ο δειλός "ουραγκοτάγκος" της Αθήνας δυσφήμιζε παγκοσμίως μια ολόκληρη κοινωνία, η οποία έχυσε το αίμα της για την ελευθερία της. Άξιος του μισθού του. Οι "προστάτες" της Δημοκρατίας ήταν έτοιμοι ακόμα και να πολεμήσουν εναντίον των "μπολσεβίκων".

Όμως, όλα αυτά, όσο έξυπνα κι αν φαίνονται, δεν μπορούν από μόνα τους να εξηγήσουν πολλά πράγματα. Εφόσον ήταν τόσο εύκολο για το ΕΑΜ να περιμένει λίγες ημέρες, ώστε να δικαιωθεί, γιατί δεν το έκανε; Γιατί έπεσε στην παγίδα των Ταγματασφαλιτών; Γιατί δέχθηκε την τελευταία στιγμή να "χρωματιστεί" ιδεολογικά — ενώ στα χρόνια του αγώνα ήταν "αχρωμάτιστο"—, προσφέροντάς τους "σανίδα" σωτηρίας; Όλα εξηγούνται, εάν γνωρίζει κάποιος ποιοι ήταν αυτοί, οι οποίοι πραγματικά κρύβονταν πίσω από τους Ταγματασφαλίτες και όχι ποιοι φαίνονταν ...Το ΕΑΜ δεν το νίκησαν οι Ταγματασφαλίτες ...Το ΕΑΜ προδόθηκε εκ των έσω ...Προδόθηκε, για να παγιδευτεί.

...Το ΕΑΜ προδόθηκε από το ΚΚΕ ...Το ΚΚΕ χρησιμοποίησε τον ΕΛΑΣ με τον τρόπο που βόλευε τους δωσίλογους ...Το ΚΚΕ εξέθεσε τον Βελουχιώτη, γιατί αυτές ήταν οι εντολές της Μόσχας ...Το ΚΚΕ, το οποίο δήθεν συμμετείχε στην κυβέρνηση Παπανδρέου, για να έχει το "άλλοθι" να εκτελεί τις εντολές εκείνες, που οδηγούσαν το ΕΑΜ στην καταστροφή. Το ΚΚΕ ήταν πειθήνιο όργανο των σταλινικών της Μόσχας και η Μόσχα —δυστυχώς για τους Έλληνες— τα είχε "βρει" με τους Αμερικανούς. Αμερικανοί και Ρώσοι είχαν βάλει στο "στόχαστρό" τους τούς Άγγλους και θα τους "κατέστρεφαν", οδηγώντας τους στο σφάλμα στην Ελλάδα.

Στην πραγματικότητα οι Άγγλοι ΗΤΤΗΘΗΚΑΝ στην Αθήνα με τον ελληνικό Εμφύλιο. Οι Έλληνες απλά καταστράφηκαν σε μια κατάσταση

όπου δεν τους δόθηκαν παραπάνω περιθώρια. Ο μεθύστακας ο Τσόρτσιλ έχασε τη μάχη της Βρετανίας από τον αμερικανοσοβιετικό συνασπισμό. Η βρετανική αυτοκρατορία έφευγε από την "κορυφή" του Κόσμου εξαιτίας του Τσόρτσιλ ...Ο άχρηστος ο Τσόρτσιλ, ο οποίος είχε εμμονή με την καταστροφή του ΕΑΜ και του Άρη προσωπικά ...Ο "πατέρας" της νίκης, ο οποίος δεν γνώριζε το πιο βασικό πράγμα στην τέχνη της στρατηγικής ...Δεν γνώριζε πως, όποιος καταλαμβάνεται από εμμονές, έχει χάσει το παιχνίδι πριν το ξεκινήσει.

Ας κλείσει λοιπόν τα μάτια του ο αναγνώστης κι ας προσπαθήσει να σκεφτεί πώς θα ήταν η σύγχρονη Ελλάδα, αν δεν είχε πιάσει το "κόλπο" του Μελιγαλά. Πώς θα ήταν, αν, για παράδειγμα, είχαν εκτελεστεί ο Δωσίλογοι και δεν είχαμε κάνει τον Εμφύλιο. Θα ήμασταν πολύ πιο ανεπτυγμένοι σήμερα και φυσικά και δεν θα φτάναμε στο σημερινό ΔΝΤ ...Οι Δωσίλογοι του '40 μας έβαλαν στο ΔΝΤ ...Δεν χρειάζεται πολύ σκέψη. Ποιοι ήταν οι μεγαλύτεροι Δωσίλογοι; Ο Πάγκαλος, ο Παπανδρέου, ο Λάτσης, ο Αγγελόπουλος, ο Πικραμένος, ο Λαμπράκης, ο Παπακωνσταντίνου και πολλοί άλλοι. Αν εκτελούνταν οι βενιζελικοί Δωσίλογοι, δεν θα υπήρχαν ο Ανδρέας και η Μελίνα, που μας χρέωναν μέχρι τον λαιμό, για να "προσλαμβάνουν" ψηφοφόρους και να μας "δουλεύουν" με σοσιαλιστικές "Αλλαγές" για δεκαετίες ...Δεν θα υπήρχε ο Μητσοτάκης ή ο Σαμαράς ...Δεν θα καταστρεφόμασταν στο χρηματιστήριο και δεν θα είχαν πλημμυρίσει την Ελλάδα αρχικά οι Αλβανοί και στη συνέχεια οι πάντες.

Ολόκληρο το βενιζελικό κύκλωμα θα "ξηλωνόταν" από τη "ρίζα". Δεν θα υπήρχαν οι Ολυμπιακοί Αγώνες, που έκαναν πλουσιότερους τους Αγγελοπουλαίους και μας βύθισαν στα χρέη. Δεν θα υπήρχε η Πειραιώς, η Eurobank ή η Alpha Bank, που μας έχουν "δαγκώσει" με πάνω από 200 δις. Οι βενιζελικοί Λάτσηδες, Βαρδινογιάννηδες ή Κωστοπουλαίοι ή Σαλλάδες δεν θα υπήρχαν καν στον κοινωνικό "χάρτη". Δεν θα υπήρχε το ΔΟΛ και το Μέγκα του Λαμπράκη, που σήμερα κάνει πλύση εγκεφάλου στον λαό, προκειμένου να δεχθεί την "κατάκτησή" του από τους δανειστές μας. Δεν θα υπήρχε ο μεγαλοχαφιάς της Στάζι Κόκκαλης, ο οποίος άλωσε τον ΟΤΕ, για να τον παραδώσει στους Γερμανούς. Δεν θα υπήρχε ο μεγαλοδιαφθορέας Χριστοφοράκος, ο οποίος διέβρωσε σχεδόν ολόκληρο το πολιτικό σύστημα της χώρας, παραδίδοντάς το στη Μέρκελ.

...Δεν θα υπήρχε καν το Κολέγιο Αθηνών, που αναπαράγει τη βενιζελική "μαφία". Δεν θα υπήρχε η κυβέρνηση του Γιωργάκη. Δεν θα υπήρχε καν Γιωργάκης ή ο αντιπρόεδρος του ή ο Υπουργός Οικονομικών του. Στα ορφανοτροφεία θα είχαν μεγαλώσει όλοι αυτοί και σήμερα θα πολεμούσαν για την επιβίωση. Δεν θα υπήρχε η κυβέρνηση του Κολεγιοπαιδα Παπαδήμου. Δεν θα υπήρχε η κυβέρνηση του γιου του Δωσίλογου Πικραμένου. Δεν θα υπήρχαν όλοι οι "καλεσμένοι" της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ, που διέλυσαν την οικονομία, την παιδεία ή την εθνική μας άμυνα. Θα χάναμε τις φάτσες του Σημίτη και του Τσουκάλου, αλλά μάλλον θα το αντέχαμε.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι "παίχτηκε" στον Μελιγαλά; Όλοι αυτοί, οι οποίοι μας πρόδωσαν σήμερα, είναι φυσικοί απόγονοι εκείνων, οι οποίοι μας είχαν προδώσει

στους NAZI και επιβίωσαν εξαιτίας του Μελιγαλά. Επιβίωσαν, γιατί πέτυχαν έναν Εμφύλιο ο οποίος κατέστρεψε τον ελληνικό λαό, αλλά έσωσε τους ίδιους. Όχι μόνον επιβίωσαν, σώζοντας τα κλοπιμαία τους, αλλά έγιναν πραγματικοί μεγιστάνες, γιατί, ως δωσίλογοι των Αμερικανών, διαχειρίστηκαν μόνοι τους ολόκληρο το "πακέτο" Μάρσαλ, το οποίο προοριζόταν για τη χώρα μας. Ας ψάξει κάποιος να βρει έστω και ένα δολάριο αμερικανικής βοήθειας, το οποίο να κατέληξε σε τσέπη που δεν ήταν βενιζελική.

Αυτή είναι η φοβερή βενιζελική "ακρίδα", που επί μισό και πλέον αιώνα "κατατρώγει" τα πάντα στην Ελλάδα ...Η συμμορία, η οποία δεν αφήνει τον ελληνισμό ν' "ανθίσει" ...που "διώχνει" όλα τα άξια παιδιά της Ελλάδας εκτός Ελλάδας ...που διαμορφώνει συνθήκες αναξιοκρατίας, προκειμένου τα βενιζελικά "περιπτώματα" να εμφανίζονται σαν ελληνικά "γεννήματα" ...που ισοπεδώνει τα πάντα, για να φαίνονται άξιοι οι Γιωργάκηδες, οι Αντωνάκηδες, οι Κυριάκοι, οι Ντορούλες και όλοι οι άχρηστοι γόννοι του "εκκολαπτηρίου" αχρήστων του Κολεγίου Αθηνών. Εκεί όπου "κατασκευάζονται" οι διάδοχοι προδότες των προηγούμενων προδοτών.

Αυτή η "ακρίδα" είναι που απειλεί πλέον την ίδια την επιβίωση του έθνους μας. Γιατί; Γιατί, κοινωνία βυθισμένη στη φτώχεια μπορεί να επιβιώσει ...κοινωνία βυθισμένη στην αναξιοκρατία, όχι. Όταν στην ελληνική κοινωνία οι ανεπάγγελτοι γίνονται με "μέσον" πολιτικοί, υπάρχει κίνδυνος για τη χώρα ...κι ας "έσκισαν" ως ξυλοκόποι στη Σουηδία ή πιτσαδόροι στις ΗΠΑ. Όταν στην ελληνική κοινωνία οι βλάκες γίνονται με "μέσον" οι πανεπιστημιακοί "δάσκαλοι", υπάρχει κίνδυνος για τον πολιτισμό της χώρας. Όταν στην ελληνική κοινωνία η "τέχνη" προάγεται με "μέσον" στα τηλεοπτικά κανάλια των αγράμματων και αργυρώνητων δημοσιογράφων, δεν υπάρχει ούτε καν η ελπίδα για κάτι καλύτερο. Όταν στην ελληνική κοινωνία η επιχειρηματικότητα αναπτύσσεται με "μέσον" την κρατική επιχορήγηση ή την ελεγκτική ασυλία, δεν υπάρχει πρόοδος.

Ας ψάξει κάποιος να δει από πού προέρχονται όλα αυτά τα "φίλτρα", τα οποία οδηγούν στην ασφυξία την πατρίδα μας και θα καταλήξει στους βενιζελικούς. Ας ψάξει να δει ποιοι παρέχουν —και σε ποιους παρέχουν— τα "μέσα", για να προσδεύσουν με αθέμιτες συνθήκες και θα καταλήξει στους βενιζελικούς ...Σ' αυτούς, που, νιώθοντας απειλή, εξαιτίας του δωσιλογισμού τους, θέλησαν να ελέγξουν τα πάντα και για πάντα. Δεν υπάρχει ούτε ένας χώρος, που αυτήν τη στιγμή να είναι "υγιής" και ο οποίος να μην ελέγχεται από αυτούς. Η ανασφάλειά τους σε συνδυασμό με την απληστία τους έχει "βραχυκυκλώσει" τα πάντα.

Κατάλαβε ο αναγνώστης πόσο μεγάλα ήταν τα συμφέροντα, τα οποία έσπρωχναν τον Βελουχιώτη προς την αυτοκαταστροφή; Εδώ "κολλάει" άριστα το γνωστό **...Είναι πολλά τα λεφτά ...Άρη**. Θα άφηνε αυτή η αδίστακτη βενιζελική συμμορία τον Άρη να τους πάρει τη "μπουκιά" απ' το στόμα; Θα άφηνε αυτή η συμμορία δολοφόνων τον Άρη να τους στείλει στα δικαστήρια με κίνδυνο να βρεθούν μπροστά σε έναν τοίχο εκτέλεσης; Θα σκότωναν όσους χρειαζόταν —κι ακόμα

παραπάνω—, προκειμένου να γλιτώσουν τα τομάρια τους. Ήταν αποφασισμένοι να επιβιώσουν, ακόμα κι αν έπρεπε να ρισκάρουν γι' αυτό την ύπαρξη του ίδιου του έθνους ...ακόμα κι αν έπρεπε να χύσουν τόνους αίματος μέσα από έναν Εμφύλιο πόλεμο.

Αυτό τον Εμφύλιο περίμεναν μετά το "θεμέλιο" που έθεσαν οι ίδιοι στον Μελιγαλά. Τον Εμφύλιο, που, για να τους τον "δώσουν" οι Άγγλοι, θα έπρεπε να παγιδευτούν. Αυτό ήταν το μέγα πρόβλημά τους ...Πώς θα "παγίδευαν" τους Άγγλους.

Προμελετημένο έγκλημα ο Εμφύλιος.

Ποιος και πώς παγίδευσε τους Άγγλους;

Για να γίνουν κατανοητά όλα αυτά, τα οποία ισχυριζόμαστε, θα πρέπει ο αναγνώστης να γνωρίζει πώς είχαν "χτιστεί". Δεν είναι δηλαδή τυχαίο που οι δωσίλογοι στράφηκαν σχετικά νωρίς στους Αμερικανούς και "μαγείρευαν" τα πράγματα. Αυτό δεν έγινε την τελευταία στιγμή. Ακόμα κι όταν οι Γερμανοί ήταν παρόντες στην Αθήνα, οι βενιζελικοί είχαν τις "επαφές" τους με τον αμερικανικό παράγοντα ...Τον παράγοντα με τον μυστηριώδη ρόλο στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, όπως θα δούμε. Εξ' αρχής οι Αμερικανοί ήταν το "σωσίβιο" ασφαλείας σε περίπτωση που το γερμανικό "σκάφος" αποτύγχανε στην αποστολή του. Η επιλογή των Αμερικανών ήταν ασφαλής, γιατί αυτοί ήταν εκείνη τη στιγμή το "μέλλον" του ιμπεριαλισμού. Οι Άγγλοι "έδυσαν" και αν αποτύγχαναν οι Γερμανοί ήταν θέμα χρόνου η επικράτηση των Αμερικανών. Αυτό το γνώριζαν οι βενιζελικοί και το κρατούσαν "δίπορτο". Τι το είχαν άλλωστε το Αμερικανικό Κολέγιο Αθηνών ως "ορμητήριο" τους;

Την κρίσιμη ώρα της γερμανικής ήττας είχαν κάπου να "πιαστούν". Εκμεταλλεύτηκαν τον αμερικανοβρετανικό ανταγωνισμό για την πρωτοκαθεδρία και "πόνταραν" στους Αμερικανούς. Η τύχη τους —και ατυχία του ελληνικού λαού— ήταν ότι, τη στιγμή που ήταν έτοιμοι να τα "παιξουν" όλα για όλα για να σωθούν, είχαν έναν αδίστακτο άνθρωπο να τους εξυπηρετήσει ...Ένα ανθρώπινο "σκουπίδι" με το όνομα Παπανδρέου ...Ένα ελεεινό ανθρωποειδές, το οποίο περιέφερε το σαρκίο του έξω από τα γραφεία τής κάθε εξουσίας σαν χασαπόσκυλο ...Ο παλιός γραμματέας του Βενιζέλου και σύμβουλος του Τσολάκογλου. Ήταν τύχη τους η παρουσία του, γιατί, παρ' όλη την εμφανή βενιζελική "ταυτότητά" του, οι Εγγλέζοι τον εμπιστεύτηκαν στη θέση του Πρωθυπουργού ...Παρίσταναν τους "πονηρούς" και οι πονηροί στο τέλος την πατάνε.

Ο γνωστός "παπατζής" της ελληνικής ιστορίας τούς "πούλησε" φούμαρα κι αυτοί τα "αγόρασαν". Στα μέσα του '43 —και σε ανύποπτο για όλους χρόνο— ένα γνωστό

βενιζελικό στέλεχος κάνει μια "εισήγηση-μελέτη" προς τους Άγγλους με τον τίτλο ...**"Η ταυτότης συμφερόντων Ελλάδος και Αγγλίας για πρώτη φορά στην ιστορία είναι απόλυτος"**. Το βενιζελικό "ταγάρι", το οποίο μέχρι τότε "κυνηγούσε" αγοράκια και "ελαφρών" ηθών Αθηναίες, έκανε και στρατηγικές "μελέτες". Ένας άχρηστος και ηλίθιος άνθρωπος, όμοιος απολύτως με τον εγγονό του τον ΓΑΠ, έκανε γεωπολιτικές "εκτιμήσεις" και προβλέψεις. Όπως ο εγγονός του σήμερα "βλέπει" Παγκόσμιες Διακυβερνήσεις πριν αυτές υπάρξουν και τις υπηρετεί, προκειμένου τα "αφεντικά" να του δώσουν κάποιο "πόστο", έτσι έκανε και ο παππούς του ...Το "μήλο" κάτω από τη "μηλιά" ή —για να είμαστε πιο ακριβείς για την περίπτωση τους— "το σκουπίδι κάτω από τον σκουπιδοτενεκέ" θα πέσει ...Μιλάμε για κληρονομικό "χάρισμα".

Τι έλεγε ο "γέρος"; Πολύ πριν υπάρξουν τα απαιτούμενα "σημάδια", αυτός με το "κληρονομικό" χάρισμα "διέβλεπε" την "ψυχροπολεμική" εποχή και προσπαθούσε να πάρει πόστο. Έβαζε "υποθήκη" τον ελληνικό Εμφύλιο, για να σώσει τον εαυτό του και τους ομοίους του. Σε μια εποχή που τον ελληνικό λαό τον απασχολούσε ο κατακτητής και τίποτε άλλο, ο Παπανδρέου "έχτιζε" τον Εμφύλιο ...Τον Εμφύλιο, ο οποίος θα μας "καθήλωνε" για τα επόμενα πενήντα χρόνια στον εθνικό διχασμό ...Τον Εμφύλιο, ο οποίος όχι μόνον θα έσωζε τους βενιζελικούς δωσίλογους, αλλά θα τους έκανε και μεγιστάνες. Όλοι οι μεγιστάνες της σημερινής κατοχής του ΔΝΤ ανήκαν σ' εκείνη τη συμμορία.

...**«Σήμερα όμως σχηματίζεται νέα μορφή του παγκοσμίου ανταγωνισμού. Δύο παγκόσμια μέτωπα διαμορφούνται: Ο Κομμουνιστικός Πανσλαβισμός και ο Φιλελεύθερος Αγγλοσαξονισμός, και ενώ το περιεχόμενον της αντιθέσεως των κοινωνικών των καθεστώτων οσημέραι θα ελαττούται, επειδή αμφοτέραι αι παρατάξεις θα συγκλίνουν προς τον Σοσιαλισμόν, θα παραμένη ως κύριον και, βαθμιαίως, ως αποκλειστικόν περιεχόμενον της αντιθέσεως το μέγα θέμα της Ελευθερίας: ατομικής, πολιτικής, ηθικής. [...] Μόνον μέσα εις την Σοσιαλιστικήν Πανευρώπην, επικουρούμενην από την ηθικήν και υλικήν δύναμιν του Φιλελευθέρου Αγγλοσαξονισμού, ημπορεί και η Ελλάς να εύρη το αίσθημα της ασφαλείας της απέναντι του καταθλιπτικού κινδύνου του Κομμουνιστικού Πανσλαβισμού»** .

...Πού τα βρήκε αυτά ο "παπατζής" το 1943; Το 1943 δεν υπήρχαν όλα αυτά. Το '43 δεν υπήρχε η αντιπαλότητα του κομμουνισμού με τον αγγλοσαξονικό "φιλελευθερισμό". Το '43 δεν είχαν φανεί ακόμα οι "πόλοι" της μεταπολεμικής κατάστασης. Σύμμαχοι ήταν αυτοί μεταξύ τους και μάχονταν τον ναζισμό. Το 1943 οι "ελεύθεροι" λαοί πολεμούσαν τον φασισμό των NAZI και τίποτε άλλο. Αυτά, τα οποία ισχυρίζεται ο Παπανδρέου, θα μπορούσε να τα ισχυριστεί κάποιος μόνον αν ήταν "μάγος" ή ...αν ήξερε κάποιους, οι οποίοι τα μεθόδευαν. Σε τέτοιες περιπτώσεις δεν τίθεται θέμα έμπνευσης ή γνώσης. Όσες γνώσεις κι αν έχεις, δεν μπορείς να προβλέψεις πώς θα ενεργήσει κάποιος.

Αυτό, το οποίο "αποκαλύπτει" ο Παπανδρέου, είναι μια μεθόδευση, την οποία μπορείς να τη γνωρίζεις είτε επειδή την επιχειρείς εσύ ο ίδιος είτε επειδή σου την

αποκάλυψε αυτός ο οποίος την επιχειρεί. Το πρώτο αποκλείεται να συμβαίνει και το δεύτερο μας οδηγεί στην αμερικανική πρεσβεία ...Ο Παπανδρέου είχε πράγματι πρόσβαση στην αμερικανική πρεσβεία. Μάγος δεν ήταν ο τενεκές και άρα είναι προφανές ότι ...αυτά, τα οποία έλεγε, του τα είπαν οι Αμερικανοί να τα πει. Σε ποιους τα "έλεγε"; Σ' αυτούς που ήθελαν να παγιδεύσουν οι Αμερικανοί μέσω του Παπανδρέου και άρα στους Βρετανούς. Σ' αυτούς που ήθελαν να τους τα "πουλήσουν". Αυτά σχεδίαζαν οι Αμερικανοί και αυτά έκανε ο "γέρος". Γιατί; Για να σωθεί ο ίδιος και να σώσει και τους ομοίους τους σε περίπτωση που οι Ναζί αποτύγχαναν.

...Απλά πράγματα. Τους "δούλεψε" καλά τους Άγγλους. Γιατί; Γιατί εμφανίζοντας ως κύριο εχθρό τους τους κομμουνιστές, ενεργοποιούσε τα "ένστικτά" τους. "Στόχευε" κατ' ευθείαν στο "ατού" τους στην Ελλάδα, που ήταν ο "θρόνος". Η αμφισβήτηση του "θρόνου" ήταν αιτία πολέμου για τους Άγγλους και ο Παπανδρέου με τον ορισμό του "μελλοντικού" εχθρού προέβλεψε το "πρόβλημά" τους ...Έκανε το "τέχνασμα" του γιατρού. "Πουλώντας" πρόβλεψη, διεκδίκησε την "εργολαβία" της αντιμετώπισής της. Εκ του πονηρού στην "πρόβλεψη" αυτήν εμφανίζει τον όρο "Αγγλοσαξονισμός", για να "συμπεριλάβει" και τους Αμερικανούς στην Νέα τότε μεταπολεμική τάξη πραγμάτων, χωρίς να φαίνεται ότι αμφισβητεί τους Βρετανούς ...Τους κυρίαρχους τότε Βρετανούς.

Εκεί την πάτησαν οι Βρετανοί με τον Παπανδρέου. Γι' αυτόν τον λόγο μιλήσαμε για πονηρούς, που την "πατάνε". Θεωρώντας πολύ πιθανό μετά την απελευθέρωση της Ελλάδας ν' αναγκαστούν να κάνουν Εμφύλιο, προκειμένου να επαναφέρουν την προηγούμενη Πολιτειακή Τάξη Πραγμάτων, ήθελαν να τον "χρεώσουν" στους "αντιπάλους" τους. Στη χειρότερη δηλαδή περίπτωση, που οι Έλληνες αντιδρούσαν στην επιστροφή του βασιλιά, θα τους βύθιζαν στον Εμφύλιο. Θα χάριζαν τις ζωές στους δωσίλογους και θα τους έπαιρναν στη "δούλεψή" τους, προκειμένου να αιματοκυλίσουν τον ελληνικό λαό. Θα είχαν καί την πίτα ολόκληρη καί τον σκύλο χορτάτο. Θα υπέτασσαν τον λαό στη θέλησή τους και θα το "χρέωναν" στους αντιπάλους τους.

Φοβούμενοι οι Άγγλοι το ΕΑΜ, του οποίου τις προθέσεις δεν γνώριζαν, αναγκάζονταν και έπαιρναν τα μέτρα τους για την περίπτωση που το ΕΑΜ αυτό θα στρεφόταν εναντίον τους και βέβαια εναντίον του "θρόνου". Έχοντας εσφαλμένη ενημέρωση από τους συνενόχους και λακέδες των Αμερικανών βενιζελικούς και ΚΚΕδες, ήταν δύσκολο να καταλάβουν τι πραγματικά συνέβαινε και τι ακριβώς θα επέλεγε τελικά η ηγεσία του ΕΑΜ να κάνει. Δεν ήξεραν τι ακριβώς ήταν ψεύτικο —και προερχόταν από τη σταλινική ηγεσία του ΚΚΕ— και τι ήταν αληθινό —και χαρακτήριζε τη βάση του ΕΑΜ—. Φοβούμενοι όμως την τερατώδη δύναμη του ΕΑΜ, θεωρούσαν πως δεν έπρεπε να ρισκάρουν. Μία στο εκατομμύριο να έκαναν λάθος ...και θα ήταν το τελευταίο τους στην Ελλάδα.

Γι' αυτόν τον λόγο "έπαιζαν" με βενιζελικούς Πρωθυπουργούς τη στιγμή που οι δικοί τους πιστοί άνθρωποι ήταν βασιλικοί και όλοι οι δωσίλογοι ήταν βενιζελικοί. Ο

βενιζελικός Παπανδρέου, δηλαδή, δεν ήταν μοναδικό φαινόμενο σ' ό,τι αφορά τις επιλογές τους. Προκάτοχός του ήταν ο Σοφοκλής Βενιζέλος και διάδοχός του ο Νικόλαος Πλαστήρας. Όλοι τους βενιζελικοί και όλοι τους μισούσαν θανάσιμα το ΕΑΜ. Δεν φαίνεται παράξενο στον αναγνώστη που οι Άγγλοι, οι οποίοι διόριζαν τους Πρωθυπουργούς, δεν έδιναν ύπατο αξίωμα της κυβέρνησης σε έναν δικό τους δεξιό άνθρωπο; Γιατί τόση επιμονή στους βενιζελικούς, οι οποίοι ήταν οι βασικοί τους αντίπαλοι προπολεμικά και πραγματικοί εχθροί στον πόλεμο; Ήθελαν να επαναφέρουν τον βασιλιά και έδιναν την εξουσία σε αντιβασιλικούς;

Εδώ πρέπει να προσέξει ο αναγνώστης, γιατί στο σημείο αυτό βρίσκεται η ιδιομορφία εκείνη, η οποία συνδέει τα "ασύνδετα" μεταξύ τους. Η Δεξιά στην Ελλάδα ήταν πάντα φιλοαγγλική. Εκφραστής της ήταν ο "θρόνος" και η σχέση με την κυρίαρχη της εποχής Βρετανία μόνιμη. Οι βενιζελικοί, ως αντιδεξιοί, ήταν πάντα "αντιάγγλοι" και αναγκαστικά κι αντιβασιλικοί. Ο αντιαγγλισμός τους είναι αυτός που τους χαρακτήριζε και όχι ο φιλογερμανισμός ή ο φιλοαμερικανισμός τους κλπ.. Ήταν αντιάγγλοι όχι γιατί μισούσαν τον ιμπεριαλισμό ή τους Άγγλους, αλλά γιατί αυτοί οι συγκεκριμένοι ιμπεριαλιστές ήταν "καπαρωμένοι" από τους Δεξιούς. Οι βενιζελικοί ήταν εθελόδουλοι, οι οποίοι έψαχναν πάντοτε αφεντικό" να τους βολέψει στην εξουσία και απλά το καλύτερο αφεντικό εκείνης της εποχής το είχαν "καβατζώσει" οι Δεξιοί. Ήταν αντιάγγλοι όσο "αντιμερσεντές" είναι και ο αντιπρόσωπος της "Φιάτ". Λάτρεις καί οι δύο της αυτοκίνησης, αλλά συνδεδεμένοι με ανταγωνιστικά συμφέροντα.

Γιατί θεωρούμε το στοιχείο αυτό σημαντικό; Γιατί, όπως θα αναλύσουμε με την πρώτη ευκαιρία σε κάποιο από τα επόμενα κείμενά μας, οι Αμερικανοί και οι Ναζί δεν ήταν τόσο "ξένοι" μεταξύ τους. Τους συνέδεαν πολλά παραπάνω απ' όσα γνωρίζει και υποπτεύεται ο μέσος αναγνώστης. Απλά δεν είναι της παρούσης να το αναλύσουμε σε μεγαλύτερο "βάθος". Έτσι όμως, για να "ιντριγκάρουμε" τον αναγνώστη, θα του δώσουμε μερικά στοιχεία, για να τα ψάξει. Ο Πρέσκοτ Μπους και οι τραπεζίτες της Νέας Υόρκης —οι οποίοι χρηματοδοτούσαν τον νεοϋορκέζο Ρούζβελτ, ο οποίος τους "έσωσε" στο μεγάλο "κράχ"— ήταν οι βασικοί και ίσως οι μοναδικοί χρηματοδότες-δανειστές του Χίτλερ. Η Standard Oil του Ροκφέλερ ήταν αυτή, η οποία προμήθευε με καύσιμα τα γερμανικά υποβρύχια, που προκαλούσαν προβλήματα στους Άγγλους στον Ατλαντικό.

Μήπως αυτά τα ονόματα θυμίζουν στον αναγνώστη τίποτε πιο σύγχρονο και πιο Global; Κάτι πιο Global Government ας πούμε; Μήπως, για παράδειγμα, αυτά τα ονόματα τού θυμίζουν τους ιδρυτές της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ; Δίκιο έχει αν του τη θυμίζουν. Οι πρώην χρηματοδότες του ναζιστή Χίτλερ είναι αυτοί, οι οποίοι ίδρυσαν και χρηματοδότησαν τη Λέσχη και σήμερα εμφανίζονται σαν οι προστάτες της παγκόσμιας Δημοκρατίας. Η Λέσχη του Γιωργάκη, της Ντορούλας και του Χοντροθόδωρου ήταν όχι απλά ο βασικός, αλλά ο μοναδικός χρηματοδότης των Ναζί. Μήπως τελικά οι Παπανδρέου, οι Μητσοτάκηδες και οι Πάγκαλοι δεν "έφυγαν" ποτέ από εκεί που ήταν; Μήπως τελικά ο Μητσοτάκης γνώριζε τον Μπους πολύ πριν τον "ανακαλύψουν" οι Αμερικανοί πολίτες;

Αυτό, το οποίο ενδιαφέρει εδώ —για να συνεχίσουμε την ανάλυσή μας— είναι ότι στην Ελλάδα οι βενιζελικοί, οι οποίοι δεν είχαν την "καλή" βρετανική "αντιπροσωπεία", είχαν "επενδύσει" σε όλες τις υπόλοιπες και ό,τι "βγει". Δεν είχαν την "Ρόλς-Ρόυς" και είχαν πιάσει την "περιφέρεια" ... "Φολκς Βάγκεν", "Φόρντ" και ό,τι άλλο υπήρχε διαθέσιμο. Ως εκ τούτου δεν περιορίζονταν μόνον στη γερμανική επιλογή. Και στην αμερικανική πρεσβεία της εποχής να πήγαινες, πάλι βενιζελικούς θα έβρισκες να "γλείφουν". Τέτοιος "γλείφτης" των Αμερικανών ήταν ο γελοίος ο Παπανδρέου ... Ο Παπανδρέου, ο οποίος λίγα χρόνια πριν είχε ζητήσει από τους Αμερικανούς να "υιοθετήσουν" με κάποια υποτροφία τον γιο του ... Τον απόφοιτο του Κολεγίου Αθηνών Ανδρέα ... Τον δήθεν "τροτσκιστή" Ανδρέα, ο οποίος, αφού κατέδωσε όσους ομοϊδεάτες του μπορούσε στην κυβέρνηση Μεταξά, "ανταμφέθηκε" και μέσω της Αμερικανικής Πρεσβείας πήγε για σπουδές στις ΗΠΑ.

Οι βενιζελικοί στα μέσα του '44 και βλέποντας το "έρεβος" να πλησιάζει, άρχισαν να "μετακινούν" το "βάρος" τους. Εκεί που ήταν πιο πολύ επάνω στο γερμανικό "σκάφος", ξαφνικά άρχισαν να μετακινούνται προς το αμερικανικό. Άρχισαν να μετακινούνται προς την επιλογή του Παπανδρέου. Με ανθρώπους σαν αυτόν πλησίασαν εκ νέου και μαζί τους Αμερικανούς ... Από τα "Χάιλ" άρχισαν να κάνουν πρόβες στα "Χάιλ". Ήταν θέμα επιβίωσης για εκείνους να πλησιάσουν τους Αμερικανούς ... Τους Αμερικανούς, οι οποίοι εκείνη την εποχή έβαζαν "πλώρη" για την Πλανηταρχία και έβλεπαν σαν αντιπάλους τους τούς Βρετανούς ... Τους Αμερικανούς, οι οποίοι θα έκαναν ό,τι ήταν απαραίτητο, προκειμένου να "ψαλιδίσουν" τη βρετανική αυτοκρατορία σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του Πλανήτη ... Τους Αμερικανούς, οι οποίοι έβλεπαν την Ελλάδα ως ένα από τα πιο πολύτιμα "πετράδια" του βρετανικού "στέμματος", το οποίο έπρεπε να τους το πάρουν.

Από τη στιγμή που οι πρώην δωσίλογοι των Γερμανών βρήκαν με τους Αμερικανούς κοινό εχθρό και στόχο, όλα ήταν εύκολα. Έμπειροι ήταν στις επαφές και τις συνομιλίες. Μπορούσαν να τους υποσχεθούν τα ίδια, τα οποία υπόσχονταν πριν και στους Ναζί. Τον ίδιο στόχο είχαν οι Αμερικανοί με τους Ναζί ... Την Ελλάδα. Εχθροί τους ήταν οι Άγγλοι —οι οποίοι την έλεγχαν— και βεβαίως και οι Έλληνες, οι οποίοι δεν ήθελαν να ελέγχονται. Αυτόν τον έλεγχο υπόσχονταν στους Αμερικανούς οι προδότες βενιζελικοί και αυτό θα τους έδιναν με "αντιπαροχή" την προστασία τους από την τιμωρία για τον δωσιλογισμό τους. Όμως, αυτό δεν ήταν τόσο απλό. Δεν ήταν μέσα στις δυνατότητες των Αμερικανών να προστατεύσουν στην Ελλάδα αυτούς, οι οποίοι πολέμησαν τους Άγγλους και πρόδωσαν τους Έλληνες.

Η "σωτηρία" των δωσίλογων μπορούσε να επιτευχθεί μόνον με απόφαση των πανίσχυρων Άγγλων και άρα μόνον εάν παγιδεύονταν αυτοί και δεν τους έβλεπαν ως εχθρούς τους ... Αυτή η παγίδευση ήταν ο κοινός στόχος των Αμερικανών και των δωσίλογων. Μόνον αν οι Άγγλοι παγιδεύονταν και με τα σφάλματά τους "γλίτωναν" τους δωσίλογους, θα επέτρεπαν στους Αμερικανούς να βάλουν "πόδι" στην Ελλάδα. Οι Αμερικανοί από μόνοι τους δεν μπορούσαν να κάνουν τίποτε άλλο. Ήταν "δεύτεροι" εκείνη την εποχή και για να "σωθούν" οι βενιζελικοί, θα έπρεπε να παγιδευτούν οι Άγγλοι.

Σε αυτό το σημείο έπαιζε ρόλο-"κλειδί" ο Παπανδρέου. Ο Παπανδρέου, παρ' όλο που ήταν βενιζελικός, είχε από νωρίς δείξει μια "συμπάθεια" —εκτός όλων των άλλων— και στα βρετανικά συμφέροντα. Ήταν ένας βενιζελικός από αυτούς που ναι μεν συνεργάστηκαν με τους Ναζί ή τους Αμερικανούς, αλλά παρ' όλα αυτά —όπως έγραψε στην επιστολή-μελέτη του— "διαπίστωνε" την ταύτιση συμφερόντων με τα "αφεντικά" των αντιπάλων του ...Ένας βενιζελικός, ο οποίος δήθεν είχε ως πρώτο στην τάξη εχθρό του τον κομμουνισμό. Μπορεί να μην ταυτιζόταν απόλυτα με τους Άγγλους, αλλά είχαν έναν κοινό εχθρό και αυτό ήταν μια καλή βάση για συνεργασία ...Αυτό τούς "πούλησε" και αυτό ήταν που τους "χαντάκωσε".

Νόμιζαν ότι, έχοντας "εναλλακτική" έναν βενιζελικό Πρωθυπουργό, στη χειρότερη των περιπτώσεων και άρα στην περίπτωση του Εμφυλίου, άλλοι θα τον "χρεώνονταν" και όχι οι βασιλικοί. Δεν γνώριζαν όμως ότι ο Παπανδρέου δρούσε υπέρ τρίτων συμφερόντων. Δεν είχαν καταλάβει ότι ο Παπανδρέου έπαιζε διπλό παιχνίδι ...Ότι στην πραγματικότητα εκτελούσε εντολές των Αμερικανών εις βάρος τους και ότι στην πραγματικότητα αγωνιούσε μόνον για τη σωτηρία των ομοίων του. Δεν είχαν καταλάβει επίσης και τις γενικότερες αλλαγές, οι οποίες συνέβαιναν στον κόσμο. Δεν είχαν αντιληφθεί ότι οι Αμερικανοί τα είχαν "βρει" με τους Σοβιετικούς και θα τσάκιζαν όλα τα ερείσματα της καταδικασμένης σε "θάνατο" βρετανικής αυτοκρατορίας. Νόμιζαν ότι το μίσος του Παπανδρέου εναντίον των ΚΚΕδων είναι αυθεντικό, ενώ αυτοί ήταν συνεργάτες μεταξύ τους ...Υπάλληλοι των ίδιων αφεντικών, που ήταν οι Αμερικανοί.

Ο Παπανδρέου, με την κάλυψη των Αμερικανών, έπαιζε άνετα το "διπλό" παιχνίδι. Ενεργούσε με όλα τα μέσα που διέθετε ένας Πρωθυπουργός και εκλεκτός των Άγγλων, αλλά λειτουργούσε ως δωσίλογος βενιζελικός και άρα ως "εκλεκτός" των Αμερικανών. Μοναδικός στόχος του ήταν να δημιουργήσει τις συνθήκες εκείνες, οι οποίες βόλευαν τους δωσίλογους και τους Αμερικανούς και άρα εκείνες που θα οδηγούσαν στον Εμφύλιο. Για να μην εμβαθύνουμε σ' αυτό το θέμα, ας δει ο αναγνώστης το κείμενό μας με τον τίτλο "Global government και βενιζελική συμμορία". Εκεί εξηγούμε το πώς κατόρθωσαν οι Αμερικανοί και παρέσυραν τους Βρετανούς στα σφάλματα, τα οποία θα τους έβγαζαν από το "παιχνίδι" του ιμπεριαλισμού όχι μόνον στην Ελλάδα, αλλά και στον υπόλοιπο κόσμο ...Άλλωστε το είχε "προβλέψει" και ο παπατζής από το '43. Θα πηγαίναμε στο "δίπολο" μεταξύ Αμερικανών προστατών της παγκόσμιας δημοκρατίας και Σοβιετικών προστατών του παγκόσμιου κομμουνισμού.

Από εκεί και πέρα η δουλειά του ήταν να "μπερδέψει" τους Άγγλους και ενώ τους δημιουργούσε αρνητικές συνθήκες, να τους "πουλήσει" και εξυπηρέτηση. Έχοντας ως συμμάχους του τα ΚΚΕδικα "δουλικά" της Μόσχας, υποδαύλιζε διαρκώς την εμφυλιοπολεμική σύγκρουση και ταυτόχρονα σκορπούσε το "παραμύθι" ότι το ΕΑΜ ήθελε να εμποδίσει την παλινόρθωση της βασιλείας. Εμφάνισε σαν κύριο εχθρό των Άγγλων τον κομμουνισμό και από εκεί και πέρα ήταν δουλειά των Άγγλων να μετατρέψουν αυτόν τον εχθρό σε εχθρό του ελληνικού λαού. Ήταν δουλειά των Άγγλων, αν διαπίστωναν ότι ο ελληνικός λαός ήταν "ύποπτος", να τον τσακίσουν.

Αν σκεφτεί κάποιος την αγωνία των δωσίλογων να σωθούν και τη συνδυάσει με την "επένδυση" στο ΚΚΕ, το οποίο τους εξασφάλιζε τον Εμφύλιο, εύκολα αρχίζει και υποπτεύεται πράγματα. Αμερικανοί, δωσίλογοι και Σοβιετικοί με τους ΚΚΕδες άρχισαν να "συνωμοτούν" εις βάρος των Άγγλων. Άρχισαν να τους δημιουργούν τις λανθασμένες εκείνες "εντυπώσεις", οι οποίες θα τους έδιναν εσφαλμένη "εικόνα" της ελληνικής κοινωνίας. Άρχισαν να τους σπρώχνουν στην απόφαση να δώσουν άδεια για εμφύλιο στην Ελλάδα ...Απλά πράγματα. Σύμφωνα με μαρτυρίες, στην εκφώνηση της ομιλίας της "απελευθέρωσης" από τον Παπανδρέου πλήθος σοβιετικών σημαιών ανέμιζαν στον αττικό ουρανό.

Πόσο ΚΚΕδες ήταν αυτοί, οι οποίοι ανέμιζαν τις σημαίες του ΚΚΕ; Ποιος μπορεί να είναι σίγουρος ότι δεν ήταν για παράδειγμα ταγματασφαλίτες, οι οποίοι παρίσταναν τους ΚΚΕδες; Από τη στιγμή που για να σωθούν έπρεπε να πείσουν τους Άγγλους ότι οι Έλληνες ήταν στην πλειοψηφία τους κομμουνιστές, όχι σημαίες αλλά τα μούσια του Λένιν θα "φορούσαν". Είναι λογικό αυτό το οποίο λέμε ή όχι; Μιλάμε για παράσταση. Παράσταση των βενιζελικών, προκειμένου να εκνευρίσουν τους Άγγλους και τον απεσταλμένο τους Σκόμπι. Ποιος γνωρίζει ποιοι ήταν αυτοί, οι οποίοι φώναζαν **"έχουμε γράψει βαθιά μας στην καρδιά μας λαοκρατία κι όχι βασιλιά"**; Ποιανού αίτημα ήταν εκείνο, το οποίο δεν ήταν σίγουρα ούτε αίτημα του ΕΑΜ ούτε του ΚΚΕ;

Το ΕΑΜ ήθελε απλά ένα δημοψήφισμα, χωρίς να πάρει θέση για το θέμα της βασιλείας. Το ΚΚΕ δεν πίστευε στη λαοκρατία, εφόσον πίστευε στη δικτατορία του προλεταριάτου και στη "σοφία" των "πατερούληδων". Άρα; Άρα ποιοι εξέφρασαν αυτό το "αίτημα"; Ένα καθαρά αντιβασιλικό "αίτημα" βενιζελικού τύπου, το οποίο το εξέφραζαν άνθρωποι, οι οποίοι κουνούσαν σημαίες με σφυροδρέπανα και το οποίο αίτημα ήταν "κομμένο" και "ραμμένο" πάνω στους εφιάλτες των Άγγλων. Ποιος θα ρίσκαρε σε μια τέτοια γιορτή να εκνευρίσει τους Άγγλους και για ποιον λόγο; Πού βρήκαν τα χωνιά και τους τηλεβόες οι ανοργάνωτοι, για να διακόπτουν συνεχώς τον Παπανδρέου;

Τελικά ο στόχος των βενιζελικών επετεύχθη με εκείνη την παράσταση του Παπανδρέου. Άγγλοι και βενιζελικοί δωσίλογοι απέκτησαν κοινά συμφέροντα και κοινό εχθρό. Ο Παπανδρέου φρόντισε να δημιουργήσει σύγχυση και αμφιβολία στην ηγεσία των Άγγλων. **"...Και εις την λαοκρατίαν πιστεύομεν"**, είπε ...για ν' απαντήσει δήθεν στο ακροατήριό του. Σε ποιους απευθυνόταν με την επανάληψη τού συνθήματος του ακροατηρίου; Στον λαό, ο οποίος έθετε ένα αίτημα ή μήπως υπογράμμιζε ένα λαϊκό αίτημα σ' αυτούς οι οποίοι θίγονταν; ...Προφανώς το δεύτερο. Επαναλάμβανε ένα προβοκατόρικο αίτημα, το οποίο κάποιον —κατόπιν συνεννοήσεως με τον εκφωνητή— εκστόμιζαν στη συγκέντρωση, για να το ακούσουν οι Άγγλοι.

Μόνον με αυτήν τη λογική εξηγείται εκείνη η κατάσταση. Δεν είχαν άλλη επιλογή, για ν' αποφύγουν το εκτελεστικό απόσπασμα οι βενιζελικοί δωσίλογοι. Για τον Παπανδρέου η απόλυτη προτεραιότητα ήταν η σωτηρία των δωσίλογων συντρόφων

του και αυτή περνούσε μέσα από τον Εμφύλιο, τον οποίο μπορούσαν να προκαλέσουν μόνον οι Άγγλοι. Ο Σκόμπυ μετά από εκείνη την "αερολογία" του Παπανδρέου έδειξε φανερό εκνευρισμό και τότε ακούστηκε να λέει στον επιτελάρχη του: **"πρέπει να τελειώνουμε με αυτόν τον όχλο"**. Από εκείνη τη στιγμή κι έπειτα οι Έλληνες ήταν όχλος για τους Άγγλους και οι Άγγλοι γνώριζαν πώς να δαμάζουν τους όχλους. Ο "κύβος" είχε ριχτεί από τον μεγαλύτερο καραγκιόζη, που "γέννησε" ποτέ ο ελληνισμός.

Από τη στιγμή που ο Παπανδρέου εξασφάλισε την "δυσφορία" τού Σκόμπυ απέναντι στους απλούς Έλληνες, ήταν εύκολο να τη μετατρέψει σε συμπάθεια προς τους πρόθυμους Ταγματασφαλίτες ...Τους Ταγματασφαλίτες, οι οποίοι ήταν πρόθυμοι με τα όπλα τους να τον βοηθήσουν να επαναφέρει τη βασιλεία ...Η απόλυτη ειρωνεία και

ο απόλυτος παραλογισμός. Τα Τάγματα Ασφαλείας εμφανίζονταν σαν "Ηρακλειδείς" του στέμματος τη στιγμή που δημιουργήθηκαν από τους βενιζελικούς με δήθεν καταστατικό σκοπό να μην επιτρέψουν —ακόμα και με τα όπλα— την παλινόρθωση της βασιλείας. Υποτίθεται ήταν το οπλισμένοι "χέρι" των αντιβασιλικών βενιζελικών, το οποίο δημιουργήθηκε γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο.

Αυτό, το οποίο έχει σημασία, είναι ότι μετά το "ακροβατικό" των βενιζελικών, τα πράγματα πήραν την "τροπή" που τους βόλευε. Από τη στιγμή που ο Παπανδρέου με την προβοκάτσια "φύτεψε" στο μυαλό του Σκόμπυ την αμφιβολία για τις πραγματικές διαθέσεις των Ελλήνων, όλα ήταν εύκολα. Μετά, ως Πρωθυπουργός, πήρε τη φυσιολογική απόφαση να "φυλακίσει" τους Ταγματασφαλίτες μέχρι ν' αποφασιστεί η τύχη τους ..."Φυλακίσει" τρόπος του λέγειν, εφόσον τους περιόρισε στο στρατόπεδο του Γουδή, πραγματοποιώντας έναν "εικονικό" αφοπλισμό τους, εφόσον κανένας δεν καταλάβαινε εκεί μέσα ποιος φυλούσε ποιον και γιατί ...Φυλακισμένοι και φύλακες ήταν οι ίδιοι εκεί μέσα. Όλα "στημένα". Γιατί; Γιατί οι αποφάσεις για τον εγκλεισμό των δωσίλογων πάρθηκαν μετά τις 18 Οκτωβρίου του 1944 και οι "σωτήριες" γι' αυτούς εξελίξεις "έτρεχαν".

Οι δωσίλογοι περιορίστηκαν για τα εγκλήματά τους σχεδόν έναν μήνα. Οι βασανιστές της οδού Μέρλιν και σφαγείς της Πελοποννήσου περιορίστηκαν για έναν μήνα, απολαμβάνοντας στην πραγματικότητα την ασφάλειά τους, εφόσον δεν τους "χωρούσε" η Αθήνα να κυκλοφορήσουν, ακόμα κι αν είχαν επάνω τους κανόνια. Περιορίστηκαν μέχρι να "ξεθυμάνει" λίγο η εις βάρος τους κατάσταση από τις 18 Οκτωβρίου μέχρι τις 3 Δεκεμβρίου, όπου τους "αμόλησαν" οπλισμένους, για να "σώσουν" τη "Δημοκρατία". Το έγκλημα, δηλαδή, ήταν προμελετημένο. Η πορεία προς τα Δεκεμβριανά ήταν αναπόφευκτη. Τα Δεκεμβριανά θα "έσωζαν" τους

βενιζελικούς δωσίλογους και Ταγματασφαλίτες και η "πορεία" αυτή ήταν αδύνατον ν' αποφευχθεί. Ήταν αδύνατον ν' αποφευχθεί, εφόσον βόλευε τους Αμερικανούς στον σχεδιασμό τους ...Στο σχεδιασμό εκείνον, ο οποίος συνέφερε και τον Στάλιν ...Η μεγαλύτερη πολιτική θεατρική "παράσταση" στην ιστορία. Βενιζελικοί και ΚΚΕδες έπαιρναν κοινές εντολές από την Αμερικανική Πρεσβεία και μπροστά στους Βρετανούς παρίσταναν τους θανάσιμους εχθρούς.

Όλα ήταν εύκολα στη δρομολόγησή τους. Με τη σιγουριά που τους έδινε η "ανερχόμενη" δύναμη των ΗΠΑ, οι πάντες είχαν την απαραίτητη αυτοπεποίθηση για να κάνουν άφοβα αυτά, τα οποία τους έβαζαν να κάνουν. Από εκεί και πέρα γνώριζε ο προβοκάτορας Παπανδρέου πώς να προκαλέσει τις απαιτούμενες αντιδράσεις. Αυτές τις αντιδράσεις προκάλεσε, διατάσσοντας τον αφοπλισμό των αντιστασιακών με τον πιο προκλητικό και προσβλητικό τρόπο. Η ίδια η γελοιοφάτσα του δειλού Παπανδρέου "βοηθούσε" στην πρόκληση με το να διατάσσει τους ήρωες στο να υποταχθούν στη θέλησή του με το ύφος Ναπολέοντα ...Ο καραγκιόζης της Αθήνας στον ρόλο του άφοβου "δαμαστή" των αντιστασιακών ...Αντιμετωπίζοντας τους σαν κατασπλιάδες ...Χωρίς καν να τιμήσει πρώτα ως Πολιτεία τα "όπλα" τους ...Χωρίς καν ν' αναγνωρίσει επισήμως την αντίστασή τους.

Ήταν βέβαιη λοιπόν η αντίδραση. Με τους Ταγματασφαλίτες οπλισμένους και προκλητικά ατιμώρητους ήταν αδύνατον να δεχθούν οι αντιστασιακές ομάδες τον αφοπλισμό τους. Πόσο μάλλον όταν ο αφοπλισμός αυτός διατάσσεται από τους φυγόμαχους και τους προδότες με τις "πλάτες" νέων ξένων, οι οποίοι φέρονται ως κατακτητές και μάλιστα με τελεσίγραφα. Η έναρξη των "Δεκεμβριανών" στις 3 Δεκεμβρίου του 1944 σηματοδοτείται από τους πυροβολισμούς των κυβερνητικών και αγγλικών δυνάμεων μπροστά στο μνημείο του άγνωστου στρατιώτη ενάντια στη διαδήλωση του ΕΑΜ, η οποία είχε οργανωθεί ως απάντηση στο τελεσίγραφο της κυβέρνησης εθνικής ενώσεως.

Με πρωθυπουργό τον βενιζελικό προβοκάτορα και διευθυντή της Αστυνομίας στην Αθήνα τον δωσίλογο Έβερετ, δεν ήθελε και πολύ, για να ξεκινήσει το αιματοκύλισμα. Με τις "ευλογίες" της αμερικανικής πρεσβείας και την άδεια του Παπανδρέου, ο Έβερετ έδωσε την εντολή και οι αστυνομικοί μαζί με τους Άγγλους "γάζωσαν" τον κόσμο ...Το αποτέλεσμα; ...Ο θάνατος 28 διαδηλωτών και ο

τραυματισμός άλλων 148. Ο κύβος πλέον είχε ριχτεί. Ο Μελιγαλάς πλέον μικρή σημασία είχε. Ό,τι είχε να τους "δώσει", τους το έδωσε. Ο Μελιγαλάς ήταν μια απλή "παράσταση", για να πείσουν τους Άγγλους ότι οι "κομμουνιστές" ήταν έτοιμοι να καταλάβουν τη χώρα. Από τη στιγμή που έκαναν οι Άγγλοι την "πατάτα" ν' ανοίξουν πυρ εναντίον των Ελλήνων, τελείωσε το παραμύθι. Οι δωσίλογοι σώζονταν, οι Άγγλοι "έμπλεκαν", οι δεξιοί παγιδεύονταν και οι Αμερικανοί "έμπαιναν" στο παιχνίδι.

Τώρα άνοιγε νέο κεφάλαιο στο πρόβλημα. Άλλαζε το "κάδρο" των πρωταγωνιστών. Αν μέχρι τότε αντίπαλοι ήταν οι προδότες Ταγματασφαλίτες και ο λαός στο σύνολό του, τώρα αυτό άλλαζε. Υποτίθεται εχθροί θα γίνονταν οι ΚΚΕδες και οι νομιμόφρονες πολίτες. Εξωτερικός εχθρός των Ελλήνων έπαψαν να είναι οι Γερμανοί και έγιναν οι Άγγλοι. Εξωτερικός φίλος των Ελλήνων έπαψαν να είναι οι Άγγλοι και έγιναν οι Αμερικανοί.

Άσχετα δηλαδή με το πώς θα εμφάνιζαν τις επιμέρους λεπτομέρειες της σύγκρουσης, ο λαός πλέον "έβλεπε" τους Άγγλους απέναντί του. Αισθανόταν "ριγμένος" από αυτούς. Αισθανόταν αδικημένος, εφόσον δεν του αναγνώρισαν την προσφορά του στον αντιφασιστικό αγώνα και στο τέλος τον τιμώρησαν για τη γενναιότητά του ...Στα καλά καθούμενα οι Άγγλοι πήγαν κι έβγαλαν τα "μάτια" τους. Εκεί που θα μπορούσαν με μερικές εκτελέσεις δωσιλόγων και μερικά καλά λόγια να "σκλαβώσουν" τον λαό, έδιναν πραγματική μάχη για να παραμείνουν ως παράγοντες στην Ελλάδα ...Μάχη με συμμάχους τους δωσίλογους, οι οποίοι ήδη "ανήκαν" σε άλλους.

Οι Ταγματασφαλίτες πέρα για πέρα ευτυχείς. Είχαν εξασφαλίσει όχι μόνον την επιβίωσή, αλλά και μια αμερικανική "υπόσχεση" για μελλοντική πρόοδο. Θα ταυτίζονταν με το κράτος και τον νόμο. Θα βοηθούσαν με τα όπλα την επιβολή της νομιμότητας. Την ώρα που οι ήρωες τής αντίστασης παρέδιδαν, οι προδότες κρατούσαν τα δικά τους για να κάνουν το τελικό "ξεκαθάρισμα" απέναντι σε όσους τους απειλούσαν με τη "μνήμη" τους. Οι "στημένοι" από τη Μόσχα ΚΚΕδες έπαιζαν μια χαρά τον ρόλο τους. Έκαναν ακριβώς ό,τι υποβοηθούσε τους Αμερικανούς και τους νεοδωσίλογούς τους, οι οποίοι ήταν οι παλιοί δωσίλογοι των Ναζί. Έβαλαν τον λαό στη "μέση" και τον διέλυσαν. Τον "μάτωσαν" και τον έκαναν να μισήσει τους λάθος ανθρώπους για τους λάθος λόγους.

Ένας νέος κόσμος "ανέτειλε" στην Ελλάδα ...Ο αμερικανικός κόσμος. Η αμερικανική Κατοχή είχε ξεκινήσει. Οι δωσίλογοι είχαν βρει νέο "αφεντικό" ...ή ίσως κατέληξαν στο πραγματικό "αφεντικό". Διχάστηκε ο λαός και η σύγχυση "σκέπασε" τα πάντα. Νέο αίμα προκάλεσε νέα δάκρυα σε άλλους ανθρώπους για διαφορετικούς λόγους και όλα μπερδεύτηκαν. Το "σκουπίδι", το οποίο τα προκάλεσε όλα αυτά, λίγες ημέρες μετά την "επιτυχία" του παραιτήθηκε από τη θέση του Πρωθυπουργού. Οι βενιζελικοί δωσίλογοι και Ταγματασφαλίτες πήραν την "εγγύηση" της νομιμότητας και ξεχύθηκαν στους δρόμους των πόλεων και της υπαίθρου, για να κάνουν αυτά τα οποία ήξεραν να κάνουν. Με προβοκατόρικες ενέργειες αναίτιας βίας προετοίμασαν τον λαό για τον μεγάλο "εφιάλη".

Με άνευ λόγου σκοτωμούς, βασανισμούς και βιασμούς απλών πολιτών διέλυσαν την κοινωνική συνοχή και μοίρασαν τα "κομμάτια" της κοινωνίας με τους "συνεταίρους" τους ΚΚΕδες. Απλά πράγματα, βγαλμένα κατ' ευθείαν από τον Μεσαίωνα και το κυνήγι των "μαγισσών" ...Το πρωί περνούσαν οι Ταγματασφαλίτες και σε χτυπούσαν, γιατί δήθεν θεωρούσαν ότι είσαι κομμουνιστής. Το βράδυ περνούσαν οι κομμουνιστές και σε χτυπούσαν, γιατί δήθεν θεωρούσαν ότι ανήκεις στην "αντίδραση". Μέσα σε λίγο καιρό διάλεγες "στρατόπεδο" ...τουλάχιστον να γλιτώσεις το μισό ξύλο. Έτσι "χτίστηκε" ο διχασμός σε έναν λαό, ο οποίος εκείνη την ώρα γιόρταζε την απελευθέρωσή του και τον κοινό αγώνα. Έφαγε άπειρο ξύλο από εκείνους, οι οποίοι δεν συμμετείχαν καθόλου στον αγώνα και από εκείνους, οι οποίοι συνεργάστηκαν με τους κατακτητές.

Για να είναι σίγουροι οι θεατρικοί "αντίπαλοι" ότι ο λαός θα είναι μόνος του σ' αυτόν τον "εφιάλη", συνεργάστηκαν από κοινού για την εξόντωση και του μεγάλου Άρη. ΚΚΕδες και Ταγματασφαλίτες τον "εγκλώβισαν" και στην πραγματικότητα τον ανάγκασαν ν' αυτοκτονήσει, εφόσον ήταν δεδομένο πως τον μισούσαν τόσο πολύ, που, αν τον έπιαναν ζωντανό, μόνον πόνο θα του πρόσφεραν στην "έξοδο" από τη ζωή. Ελευθέρωσε μόνος του την ψυχή του κι αυτή "πέταξε" προς τα Ηλύσια Πεδία, για να συναντήσει τους άλλους γενναίους Έλληνες όλων των αιώνων. Αυτός περιμένει την κρίση και την αθανασία κι αυτοί που τον σκότωσαν και έζησαν άφησαν πίσω τους την κοπριά τους και μερικές αγγλικές λίρες.

Δυστυχώς η δήθεν πολιτισμένη κοινωνία μας είχε παραδοθεί στα κτήνη και είχε μετατραπεί σε ζούγκλα. Φυσιολογικό λοιπόν σ' αυτήν τη ζούγκλα ακόμα και το πιο γενναίο "λιοντάρι" να νικηθεί από την αγέλη των θρασύδειλων και βρομερών "υαιών". Με τον θάνατο του Βελουχιώτη έκλεισε ο κύκλος της ελληνικής Αντίστασης και ξεκινούσε ένας νέος κύκλος απόλυτης υποταγής στους νέους κυρίους ...Στους υπερατλαντικούς κυρίους ...Στα "αφεντικά" των εθελόδουλων βενιζελικών, οι οποίοι επιτέλους είχαν κάνει το όνειρό τους πραγματικότητα και είχαν πάρει την κορυφαία "αντιπροσωπεία" ιμπεριαλισμού στον κόσμο. Οι δειλοί και οι προδότες με αυτόν τον τρόπο νίκησαν στην Ελλάδα τους γενναίους και τους πατριώτες. Εξαιτίας αυτών φτάσαμε στο σημερινό ΔΝΤ. Τα παιδιά εκείνων, που μας παρέδωσαν στους NAZI, είναι αυτοί, που μας παραδίδουν σήμερα στους ΝεοNAZI της Μέρκελ και του Σόιμπλε.

Ούτε καν τα ονόματα αλλάζουν ...Για να μην νομίζει ο αναγνώστης ότι ο ΓΑΠ είναι ο ρέκορντμαν αθλιότητας κι ανικανότητας ...Ίδιος είναι με τον παππού του. Αν ο ΓΑΠ χρειάστηκε σχεδόν δύο χρόνια πρωθυπουργικής θητείας για να μας διαλύσει και να μας παραδώσει στους "δανειστές", το ρεκόρ της καταστροφικής θητείας το έχει ο παππούς του. Σε λιγότερο από έναν χρόνο διέλυσε παντελώς την ελληνική κοινωνία ...Τη βύθισε στο αίμα, τη φτώχεια, την καταστροφή και την υποτέλεια. Ό,τι έκανε εκείνο το μικρό διάστημα ήταν εγκληματικό και οδήγησε με μαθηματική ακρίβεια στον Εμφύλιο. Στην κυριολεξία ο Παπανδρέου υπήρξε ο δήμιος των Ελλήνων και σωτήρας των δωσίλογων.

Αυτός ανέλαβε να κάνει τον αγώνα με τον χρόνο, προκειμένου να σώσει τους δωσίλογους. Έπρεπε στην κυριολεξία να κάνει έναν αγώνα "δρόμου", προκειμένου να δημιουργήσει "προηγούμενο" Εμφυλίου. Από τις 26 Απριλίου 1944, που ανέλαβε την Πρωθυπουργία, μέχρι τις 13 Οκτωβρίου, που η κυβέρνησή του θα έπρεπε να επιστρέψει στην Ελλάδα, θα έπρεπε να τα κάνει όλα. Θα έπρεπε να εκμεταλλευτεί την εξουσία που του παρείχε η θέση του, για να δημιουργήσει όλες εκείνες τις συνθήκες, οι οποίες θα έσωζαν τους δωσίλογους πριν φύγουν οι Γερμανοί και επιστρέψει η κυβέρνηση στην Αθήνα.

Το επίτευγμα εκείνης της προσπάθειας του Παπανδρέου ήταν η "σφαγή του Μελιγαλά". Χωρίς αυτήν οι δωσίλογοι θα είχαν εκτελεστεί και η ελληνική ιστορία θα ήταν τελείως διαφορετική. Δεν θα επιβίωνε το βενιζελικό κύκλωμα και δεν θα βλέπαμε τις αθλιότητες της Μεταπολίτευσης. Δεν θα βλέπαμε τους βενιζελικούς μεγιστάνες να λεηλατούν τον τόπο σαν "ακρίδες". Δεν θα βλέπαμε τους βενιζελικούς προδότες να παίρνουν τους λογιστές της Τρόικας και να τους περιφέρουν σαν αφέντες στα ελληνικά υπουργεία. Δεν θα βλέπαμε να θησαυρίζουν οι τοκογλύφοι από τους κόππους των Ελλήνων εργαζομένων. Ο ΕΛΑΣ θα γινόταν "φάρος" της κοινωνίας και όχι σκοτεινό "σημείο". Δεν θα "λερωνόταν" από τους χαφιέδες και τα κτήνη και θα είχε παραδοθεί στην ηρωική ελληνική ιστορία και όχι στο ΚΚΕ του Στάλιν και των χαφιέδων του.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τον λόγο που υπάρχει το "ταμπού" του Μελιγαλά; Κανέναν δεν συμφέρει να το αναλύσει και όλους τους συμφέρει να "σέρνεται" όπως "σέρνονται" τα ένοχα μυστικά μιας οικογένειας. Τους συμφέρει απλά να "σέρνεται", για να μπορούν ανά πάσα στιγμή να απειλούν ή να εκβιάζουν με νέους διχασμούς και νέους Εμφύλιους έναν λαό πολύ κουρασμένο και πολύ φοβισμένο. Γι' αυτόν τον λόγο κανέναν δεν συμφέρει η αποκάλυψη της αλήθειας του Μελιγαλά ...Ούτε καν εκείνους οι οποίοι σκοτώθηκαν εκεί ...Τους λίγους αναλογικά που σκοτώθηκαν εκεί, για να σωθούν παντού οι όμοιοί τους. Αυτό είναι το μεγάλο "μυστικό" του Μελιγαλά ...Το έγκλημα του Παπανδρέου.

Η λογική λέει ότι αυτός ο δειλός караγκιόζης ήταν ο μεγαλύτερος εγκληματίας του πολέμου. Αυτός ο ίδιος έδωσε εντολή για τη "δράση", ώστε να εκμεταλλευτεί την "αντίδραση" με μια άλλη εντολή. Αυτός, ως βενιζελικός μεγαλοπαράγοντας, έδωσε εντολή να κάνουν οι Ταγματασφαλίτες τα εγκλήματα στην Πελοπόννησο, για να

μπορέσει ως Πρωθυπουργός της Κυβέρνησης Εθνικής Ενότητας να δώσει "εντολή" στον ΕΛΑΣ δήθεν να "εκκαθαρίσει" την Πελοπόννησο από τους Ταγματασφαλίτες. Αυτός "θυσίασε" τους Ταγματασφαλίτες του Μελιγαλά, προκειμένου ν' ακολουθήσει το αναπόφευκτο μακελειό. Γιατί; Για να δημιουργήσει εμφυλιοπολεμικό "προηγούμενο". Βούτηξαν τους πάντες στο αίμα, για να τους "λερώσουν" και να κάνουν μόνοι τους την επιλογή μεταξύ των "λερωμένων".

Γιατί θεωρούμε δεδομένο ότι στον Μελιγαλά στήθηκε μια "προβοκάτσια" με πρωταγωνιστή τον Παπανδρέου και τη βενιζελική συμμορία που βρισκόταν πίσω του; Γιατί μόνον με αυτόν τον τρόπο μπορούν να εξηγηθούν τα ανεξήγητα και τα μυστήρια. Μόνον ο Παπανδρέου, ως παράγοντας που έφερε πολλές ιδιότητες, μπορούσε να επηρεάζει τη συμπεριφορά και των δύο πλευρών. Μόνον εκείνος μπορούσε να κάνει τη σύγκρουση των δύο πλευρών αναπόφευκτη. Εφόσον αυτή η σύγκρουση έσωζε τους βενιζελικούς δωσίλογους και ο μόνος που μπορούσε να την επιτύχει ήταν μόνον ένας άνθρωπος με παράδοξα χαρακτηριστικά, ξέρουμε πού να ψάξουμε. Ψάχνουμε έναν αντιβασιλικό βενιζελικό Πρωθυπουργό διορισμένο από τους Άγγλους, οι οποίοι τα έδιναν όλα για να σώσουν τον θρόνο. Μόνον ένας τέτοιος άνθρωπος, που έφερε τις συγκρουόμενες αυτές ιδιότητες μπορούσε να προκαλέσει τη σφαγή στον Μελιγαλά και τέτοιος ήταν μόνον ο Παπανδρέου. Δεν υπάρχει κανένα μυστήριο, αν τα γνωρίζει κάποιος όλα αυτά.

Οι Αμερικανοί μπορούσαν να "καμαρώνουν" τα νέα τους "εργαλεία" στην Ελλάδα. Είχαν "κληρονομήσει" από τους NAZI τους αδίστακτους και δολοφονικούς βενιζελικούς ...Αυτό, το οποίο είχαν εξ' αρχής ως στόχο και το οποίο προφανώς ήταν η "προϊκα" του Παπανδρέου. Γι' αυτήν την "κληρονομιά" τον τάζαν και τον προστάτευαν. Τώρα, που είχαν καταφέρει να "τρυπώσουν" στην Ελλάδα, θα επικέντρωναν την προσοχή τους στον βασικό τους στόχο, που ήταν ν' αποσπάσουν παντελώς τη χώρα από τη βρετανική επιρροή. Απέσυραν τον αδίστακτο και χρήσιμο Παπανδρέου από την Πρωθυπουργία, για να τον προφυλάξουν ...Για να μην "φορτωθεί" παραπάνω φορτία και "καεί" ή τον σκοτώσουν στον Εμφύλιο και τον χάσουν ως "εργαλείο" ...Θα τον χρησιμοποιούσαν στην επόμενη φάση.

Σ' εκείνη την φάση τούς έφτανε το γεγονός ότι έβαλαν "πόδι" στην Ελλάδα και έγιναν "συνέταιροι" με τους Άγγλους ...Τους έφτανε που δίπλα στη βασιλική Δεξιά είχαν κι αυτοί τη δική τους "παράταξη", που ήταν η αντιβασιλική δήθεν "προοδευτική" παράταξη ...Τους έφτανε που στην Ελλάδα πλέον οι μεγάλες "αντιπροσωπείες" ήταν δύο ...Η φθίνουσα "Ρόλς-Ρόυς" και η ανερχόμενη "Κάντιλακ". Τον Παπανδρέου τον ξαναχρησιμοποίησαν οι Αμερικανοί όταν αισθάνθηκαν απόλυτα ισχυροί και πλέον δεν τους έφτανε να είναι "συνέταιροι" με τους Άγγλους. Ο "θρόνος" τούς ενοχλούσε και έπρεπε να τον "ξηλώσουν". Θα έκαναν αυτό, το οποίο κάποτε ήθελαν να το "φορτώσουν" ως πρόθεση στο ΕΑΜ και μας οδήγησε στο Εμφύλιο.

Ξανά το ίδιο έργο με τον ίδιο караγκιόζη. Ξανά Πρωθυπουργός ο "γέρος" με τις ίδιες θεατρinίστικες ηλιθιότητες και τους κωμικούς βερμπαλισμούς ...Ο "Ανένδοτος" της παπαριάς ...Ο ογδοντάχρονος "τσαμπουκάς", που απειλούσε. Ο υπέργηρος

χαφίς εκτελούσε το "σκονάκι", το οποίο πήρε από την αμερικανική πρεσβεία και "στρίμωχνε" τον πανικοβλημένο Άνακτα με τους ξεπεσμένους προστάτες. Σαν "αυγό" τον καθάρισαν τον νεαρό Κωνσταντίνο οι έμπειροι συνωμότες και πρώην δωσίλογοι ...Όλοι οι βενιζελικοί σε πλήρη δράση ...Το βενιζελικό παρακράτος σε πλήρη δράση ...Παπανδρέου, Μητσοτάκης, Λαμπράκης και το κακό συναπάντημα. Πάλι χρήματα άλλαζαν χέρια μέσα σε βαλίτσες, γιατί —ως γνωστόν— οι βενιζελικοί δεν κάνουν τίποτε τζάμπα.

Ακριβώς τα ίδια "παραμύθια" με τις ίδιες μεθόδους. Από το περίφημο **"έχουμε γράφει βαθιά μας στην καρδιά μας, λαοκρατία κι όχι βασιλιά"** πήγαμε στο **"Δε σε θέλει ο λαός, παρ' τη μάνα σου και μπρος"** ...Μόνον που αυτήν τη φορά οι βενιζελικοί δεν το έκαναν για προβοκάτσια, το εννοούσαν. Ήταν σίγουροι για τους εαυτούς τους και θα το δοκίμαζαν ...Θα δοκίμαζαν να ρίξουν τον "θρόνο" ...Η απόδειξη ότι τα φίδια δεν εκπαιδεύονται ποτέ σαν σκύλοι. Μόλις βρήκαν ευκαιρία, "δάγκωσαν" εκείνους που τους έσωσαν. Οι Άγγλοι και πάλι "κοιμούνται" όρθιοι. Μαζί τους και η Δεξιά. Η αμερικανόφιλη Χούντα "τελείωσε" άπαξ τον "θρόνο" και από εκεί και πέρα ξεκίνησε η περίοδος της απόλυτης αμερικανικής κυριαρχίας. Ακόμα και οι στρατιωτικές στολές άλλαξαν. Απέκτησαν αμερικανόστροφη αισθητική ..."Άξιος" του μισθού του ο παπατζής. Χάρη στον Παπανδρέου οι Αμερικανοί κατέκτησαν μια χώρα ολόκληρη, χωρίς να ρίξουν μια πιστολιά.

Δυστυχώς έγινε κι αυτό. Η διάσημη Ελλάδα του Αχιλλέα και του Οδυσσέα έπεσε θύμα ενός αλητάμπουρα του δρόμου. Αλώθηκε εκ των έσω από ένα κακομούτσουνο "Νεάντερταλ" και ακόμα και σήμερα δεν μπορεί να ξεφύγει από την κακή της μοίρα. Οι βενιζελικοί μαζί με τους χουντικούς συντρόφους τους έκαναν και μια λαμπρή κηδεία στον "γέρο", θεωρώντας ότι έτσι "σφραγίζουν" την κατάσταση στο επίπεδο που τους βολεύει. Αφού έθαψαν τον Παπανδρέου σαν "γέρο της Δημοκρατίας" κανένας δεν θα είχε το "δικαίωμα" να ψάξει για τον ρόλο του. Είχε περάσει στον χώρο των "θεών" και τους "θεούς" δεν τους κρίνεις ...Μιλάμε για δούλεμα. Οι ίδιοι άνθρωποι, οι οποίοι "έστησαν" την αμερικανόφιλη Χούντα, για να "ξηλώσουν" το Παλάτι, ήταν οι ίδιοι άνθρωποι, που μόνοι τους "βαπτίζονταν" αντιχουντικοί "ήρωες".

Από εκεί και πέρα έκαναν ό,τι ήθελαν. Αυτοί οι "ήρωες" είναι υπεύθυνοι για την ξεφτίλα της Μεταπολίτευσης και την καταστροφή του ΔΝΤ όπου αυτή κατέληξε. Ήταν

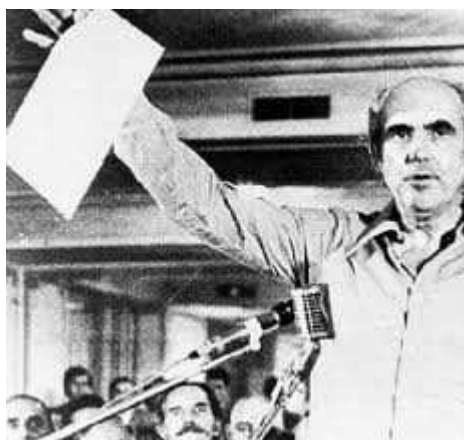

εύκολο γι' αυτούς να λεηλατήσουν τα πάντα, εφόσον είχαν βρει τη λύση, για να μην τιμωρούνται ...Βαρούσαν και έκλαιγαν πιο πολύ κι απ' τα θύματά τους. Έκλεβαν δημόσιο πλούτο και φώναζαν ενάντια στο "Κεφάλαιο". Φόρτωναν τα πάντα στη Δεξιά και τη χρησιμοποιούσαν ως "σάκο" του μποξ, προκειμένου να δείχνουν στον λαό ότι είναι "προοδευτικοί" και "δημοκράτες". Όταν λέμε "τα πάντα" εννοούμε τα πάντα ...Ακόμα κι αυτά τα οποία θεωρητικά δεν θα μπορούσαν και είναι για παράδειγμα ο ναζισμός. Ακόμα δηλαδή και την "αμαρτία" τους τη φόρτωσαν στα κορόιδα της Δεξιάς. Τη Δεξιά την βίασαν σε βαθμό που δεν περιγράφεται. Τη χρησιμοποιούν κατά βούληση. Όλες τις "βρόμικες" δουλειές αυτήν βάζουν να τις φέρει σε πέρας.

Βάζουν τη Δεξιά να παίρνει τις αποφάσεις που βολεύουν το δικό τους πλιάτσικο και μετά την "βρίζουν" γι' αυτά που κάνει ...Μιλάμε για "φάμπρικα" ολόκληρη. Η δήθεν δεξιά Χούντα "ξήλωσε" το Παλάτι και ήταν αυτή η οποία έκανε τους βενιζελικούς πραγματικούς μεγιστάνες. Κατόπιν οι ίδιοι άνθρωποι βγήκαν στα μπαλκόνια να φωνάζουν ..."ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει Δεξιά". Η κυβέρνηση του βενιζελικού Μητσοτάκη νομοθέτησε όλες τις αθλιότητες, οι οποίες μας οδήγησαν στο "πλιάτσικο" της εποχής Σημίτη και οι δισεκατομμυριούχοι διαπλεκόμενοι ακόμα θυμούνται το "βρόμικο" '89. Η κυβέρνηση του βενιζελικού ΓΑΠ πρόδωσε την πατρίδα και την παρέδωσε στο ΔΝΤ και τώρα ετοιμάζονται με τον επίσης βενιζελικό Σαμαρά να τα "φορτώσουν" όλα στη Δεξιά.

Δεν χρειάζεται να είναι κάποιος πολιτικός επιστήμων, για να καταλάβει το πόσο "κομπάρσος" είναι η Δεξιά. Από τη στιγμή που κατέρρευσε ο λονδρέζος "προστάτης" της, τελείωσε ...Είναι το "κλοτσοσκούφι" των αμερικανόδουλων δωσίλογων της Μεταπολίτευσης. Αρκεί να σκεφτεί κάποιος ότι στα χρόνια της απόλυτης αμερικανικής κυριαρχίας στην Ελλάδα η υποτιθέμενη Δεξιά είχε ηγέτες σχεδόν αποκλειστικά βενιζελικούς ...Τον ανιψιό του Βενιζέλου, Μητσοτάκη ...Τον εγγονό του Μπενάκη, Σαμαρά ...Τον γιο του δωσίλογου Ράλλη ...Τον γιο του δωσίλογου Έβερτ ...Ό,τι "σαβούρα" είχαν οι βενιζελικοί, τη "φόρτωσαν" στη Δεξιά, για να την ελέγχουν. Όσο πιο πολύ εξυπηρετούσαν τους Αμερικανούς, τόσο πιο πολύ έκλεβαν. Όλα αυτά οι Αμερικανοί και οι βενιζελικοί τα "χρωστάνε" στους Παπανδρέου.

Κατάλαβε ο αναγνώστης πόσο μεγάλη "υποχρέωση" έχουν όλοι αυτοί απέναντι στους Παπανδρέου; Πόσο εκ του ασφαλούς μας "δούλευε" ο Ανδρέας με τον περίφημο αντιαμερικανισμό του; Θα πρέπει να ξεκαρδίζονταν στα γέλια οι Αμερικανοί, όταν θα τον έβλεπαν στα "μπαλκόνια" να "δουλεύει" τον κόσμο, φωνάζοντας τα γνωστά "ηρωικά" και αντι-ιμπεριαλιστικά του συνθήματα ...Όλα εκ του ασφαλούς. Όλα τα χρόνια, που κυβέρνησε την Ελλάδα, το έκανε υπό την προστασία των "αφεντικών" του. Δωμάτιο δικό του πρέπει να είχε στην αμερικανική Πρεσβεία ο "Αντιαμερικανός" της πλάκας.

Όμως, ο αναγνώστης μπορεί να καταλάβει και πόσο "σίγουρη" ήταν η "καριέρα" του ΓΑΠ. Όσο άχρηστος κι αν ήταν, δεν θα μπορούσε να εξαιρεθεί από κανέναν. Κι αυτός — όπως και ο πατέρας του— ήταν "ασυναγώνιστοι", εξαιτίας της άδειας που τους παρείχε η Πρεσβεία να δημιουργούν συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού.

Ο Ανδρέας κατατρόπωσε όλους τους αντιπάλους του, παριστάνοντας τον Αντιαμερικανό και φωνάζοντας ..."φονιάδες των λαών Αμερικάνοι". Ο Γιωργάκης κατατρόπωσε όλους τους αντιπάλους του, παριστάνοντας τον "σοσιαλιστή" και μοιράζοντας αυξήσεις σε μισθωτούς και συνταξιούχους, εφόσον "λεφτά υπήρχαν" ...Ο "σοσιαλιστής", ο οποίος δεν θα πουλούσε τον ΟΤΕ ή την ΕΥΔΑΠ και μετά πήγε και υπέγραψε Μνημόνιο για να δώσει τα πάντα στους δανειστές.

Ανίκητοι ήταν πάντα οι Παπανδρέου, γιατί τους επιτρεπόταν να κάνουν ό,τι απαγορευόταν ρητά και κατηγορηματικά για όλους τους άλλους ...Πετάει ο γαίδαρος; ...Πετάει, αν αυτό θα βοηθήσει τους Παπανδρέου ν' ανέβουν στην εξουσία και να εξυπηρετήσουν τα αφεντικά τους. Μετά, ...δεν πάει να "γκρεμιστεί" ο "γαίδαρος" ..."Πετάει" μόνον για όσο διάστημα αυτοί θέλουν να "πετάξουν" προς την εξουσία. Πάνω από μισό αιώνα τούς εξυπηρετούν με τον ίδιο απόλυτο τρόπο. Οι Αμερικανοί —αλλά και οι βενιζελικοί— "χρωστούσαν" πολλά στους παπατζήδες, για ν' αφήσουν το "παιδί" χωρίς "καριέρα". "Χρωστούσαν" πολλά, για να τον αφήσουν μετά τις χαμένες εκλογές "λάφυρο" να τον εξευτελίσει ο Χοντροβαγγέλης. Ήξερε πού πήγαινε και πώς εκβίαζε η Μαργαρίτα, για να βοηθήσει το "αστροπελέκι" της. Ήξερε ποιους να πάρει τηλέφωνο, για να του φτιάξουν την "καριέρα" ...Πάντα βέβαια με το "αζημίωτο" ...Πάντα με αντιπαροχές εις βάρος της Ελλάδας.

Όλοι οι Παπανδρέου με "αντιπαροχές" προόδευαν. Ο Γεώργιος έγινε Πρωθυπουργός με την "αντιπαροχή" του Εμφυλίου και της παλινόρθωσης της βασιλείας. Ο Ανδρέας έγινε Πρωθυπουργός με την "αντιπαροχή" της Κύπρου και της απόλυτης υποταγής στο "ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο" ...Το ίδιο κι ο Γιωργάκης. Τον έκαναν υπουργό Εξωτερικών με "αντιπαροχή" τον Οτσαλάν. Τον έκαναν Πρωθυπουργό με "αντιπαροχή" το Μνημόνιο του ΔΝΤ ...Ποτέ "τζάμπα". Κανένα πρόβλημα. Πάντα οι Παπανδρέου πλήρωναν το "τίμημα" όσο υψηλό κι αν ήταν ...εις βάρος μας.

Αυτή η εξυπηρέτηση έφτασε σήμερα στο απόλυτο όριο. Ο γέρος Παπανδρέου "έμπασε" μέσα στην Ελλάδα τους Αμερικανούς, ο Ανδρέας την "υποθήκευσε" και ο Γιωργάκης την "παρέδωσε" ...Έκλεισε ο κύκλος όπως άρχισε. Με προδοσία κάποιου Γιώργου Παπανδρέου. Ακριβώς τα ίδια έκαναν και οι δύο. Επειδή η Ελλάδα ήταν πάντα διάσημη κι αγαπητή στους λαούς, έπρεπε να δυσφημιστεί από τους προδότες της, για να μπορέσουν να την προδώσουν. Αυτό σημαίνει πως απαιτούνταν μια

ανάλογη προετοιμασία. Έπρεπε οι προδότες να συκοφαντήσουν τους Έλληνες, για να πειστεί η παγκόσμια κοινή γνώμη ότι "αξίζουν" αυτά τα οποία παθαίνουν ...Για να πειστεί η κοινή γνώμη ότι δεν είναι προδότες αυτοί οι οποίοι την κυβερνούν, αλλά άχρηστος ο λαός.

Αυτό, το οποίο έκανε δηλαδή ο Γιωργάκης, δεν είναι διαφορετικό από αυτό το οποίο έκανε ο Παππούς του. Όταν ο Γιωργάκης διατυμπάνιζε σε όλα τα διεθνή μέσα ότι κυβερνάει έναν διεφθαρμένο λαό, γνώριζε τι έλεγε. Γνώριζε ότι σε μια περίοδο κρίσης "εξαγρίωνε" τους λαούς, υπονοώντας ότι οι Έλληνες ζουν πλούσια εις βάρος τους. Γνώριζε ότι τους στερούσε συμπάθεια, όταν άφηνε να υπονοηθεί ότι "μαγείρευαν" τα στοιχεία, για να κλέβουν τους κόπους των λαών. Ήξερε τι έκανε, όταν τους παρουσίαζε σαν τεμπέλικα παράσιτα, τα οποία ζουν παραπάνω από τις "δυνατότητές" τους με δανεικά. Γιατί το έκανε αυτό; Για να μην αντιδράσει κανένας λαός υπέρ των Ελλήνων, όταν θα έμπαιναν οι δανειστές μέσα στη Ελλάδα και θα την λεηλατούσαν ...Όταν θα έμπαιναν τα κτήνη του ΔΝΤ και θα φτωχοποιούσαν μια κοινωνία φιλόπρωνων κι εργατικών ανθρώπων.

Όλα αυτά ήταν επανάληψη παλιών πρακτικών. Οικογενειακή "παράδοση" των Παπανδρέου είναι η δυσφήμιση των Ελλήνων. Τα ίδια έκανε και ο Παππούς του. Ως "εξόριστος" Πρωθυπουργός πήγαινε στα διεθνή συμβούλια και δυσφήμιζε την Ελλάδα. Έδινε συνεντεύξεις σε διεθνή έντυπα, ισχυριζόμενος ψεύδη. Έδινε ολόκληρες παραστάσεις, για να "πείσει" τους ξένους ότι οι Έλληνες δεν είναι γενναίοι άνθρωποι, που αντιστάθηκαν με πείσμα στον φασισμό, αλλά ότι είναι κομμουνιστές, οι οποίοι αντιστάθηκαν εκ του πονηρού, για ν' αρπάξουν την εξουσία. Προσπαθούσε να τους πείσει ότι δεν είναι λάτρες της ελευθερίας και της Δημοκρατίας, αλλά σταλινικοί δολοφόνοι με κονσερβοκούτια, που "πολεμάνε" τη "δημοκρατία" και την "ελευθερία" ...Φασίστες, που παριστάνουν τους δημοκράτες και απειλούν την παγκόσμια δημοκρατία των λαών, όπως οι σύγχρονοι Έλληνες απειλούν την παγκόσμια οικονομία.

Το αποτέλεσμα καί για τις δύο περιπτώσεις ήταν το ίδιο. Σε μια Ελλάδα, η οποία απελευθερώθηκε από τους Γερμανούς, μπήκαν οι Άγγλοι σαν δυνάμεις Κατοχής και κανένας λαός στον κόσμο δεν αντέδρασε σε αυτό το μέγα έγκλημα. Σήμερα μπήκαν στην Ελλάδα οι νέες δυνάμεις Κατοχής του ΔΝΤ και πάλι κανένας λαός δεν αντέδρασε για την κατάλυση της Δημοκρατίας στην πατρίδα της. Όπως τότε έτσι και τώρα οι "πληροφορημένοι" από τους Παπανδρέου ξένοι θεώρησαν "δίκαιη" την "τιμωρία" των Ελλήνων.

Τότε τιμωρήθηκαν οι Έλληνες επειδή ήταν "σταλινικοί" και σήμερα τιμωρούνται επειδή είναι "τεμπέληδες". Είναι τόσο σατανική η "ειρωνεία" της ιστορίας, που η ομοιότητα των καταστάσεων δεν έχει όμοιά της. Καί οι δυο οι Παπανδρέου μετά την προδοσία τους, ως αρχηγοί των Σοσιαλιστικών Κομμάτων, "παραιτήθηκαν" και "κρύφτηκαν" στην ιδιότητα του βουλευτή Αχαΐας ...Μια ιδιότητα, την οποία πριν την προδοσία τους δεν διέθεταν, εφόσον καί οι δύο εκλέγονταν σε διαφορετικές περιφέρειες και όχι στην Αχαΐα.

Αυτή ήταν η προσφορά των Γιώργων Παπανδρέου στην ελληνική ιστορία. Αφού την "βίασαν" οι ίδιοι την Ελλάδα, στη συνέχεια τη δυσφήμισαν, για να έρθουν και τα αφεντικά τους να τη "βιάσουν". Όλα αυτά γίνονταν βάση σχεδίου. Αυτές ήταν οι οδηγίες, που είχαν πάρει από τους Αμερικανούς. Δεν μπορούσαν διαφορετικά αυτοί να "μπουν" στην Ελλάδα και να τη λεηλατήσουν σε βαθμό πολέμου, χωρίς να συναντήσουν αντιδράσεις τόσο στο εσωτερικό της χώρας όσο και στο εξωτερικό. Μιλάμε για ψυχολογικό πόλεμο. Πόλεμο επιστημονικό, ο οποίος διεξάγεται από τους ειδικούς των μυστικών υπηρεσιών. Τότε έβαλαν τους ίδιους τους Έλληνες ν' "αναρωπιούνται" μήπως ο άχρηστος ο Γεώργιος Παπανδρέου είχε δίκιο και οι κομμουνιστές ήταν περισσότεροι απ' όσους νόμιζαν και μισό αιώνα μετά ο επίσης άχρηστος εγγονός του τους έκανε ν' "αναρωπιούνται" αν πράγματι οι διεφθαρμένοι ήταν περισσότεροι απ' όσους νόμιζαν και "ζούσαν" πέρα από τις δυνατότητές τους.

Τώρα, που οι δανειστές αλωνίζουν τη χώρα ως δυνάμεις Κατοχής, όλοι αυτοί οι προδότες έχουν πρόβλημα ...Το πρόβλημα το οποίο είχαν οι δωσίλογοι και οι Ταγματασφαλίτες όταν οι Γερμανοί δεν μπορούσαν να τους προστατεύσουν με τα όπλα και ο κόσμος ήταν έτοιμος να βγει στους δρόμους για να τους λυντσάρει. Τι θέλουν να κάνουν τώρα; Τη δοκιμασμένη "συνταγή" του '44. Θέλουν να τους αποπροσανατολίσουν και να τους απειλούν με εμφύλιους πολέμους. Απλά τώρα οι ξεδοντιασμένοι ΚΚΕδες της χρεωκοπημένης ΕΣΣΔ δεν τους βολεύουν και πρέπει να τους αντικαταστήσουν με νέους εχθρούς των "νοικοκυραίων" ...Τον ρόλο αυτόν προετοιμάζουν για τους λαθρομετανάστες.

Χρυσή Αυγή.

**Μετά τα Τάγματα Ασφαλείας
ήρθαν τα Τάγματα Βλακείας.**

**Οι Ταγματοβλακίτες είναι οι μόνοι στην Ελλάδα,
που κλαίνε τους Ταγματασφαλίτες στον Μελιγαλά.**

Τώρα οι βενιζελικοί βρίσκονται σε μια κατάσταση ανάλογη του 1944. Έχουν παραδώσει τη χώρα στους ξένους κατακτητές και φοβούνται την αντίδραση του λαού. Έχουν και πάλι στη διάθεσή τους τον κρατικό μηχανισμό και τα ΜΜΕ, αλλά είναι "ορατοί". Τους "βλέπει" ο κόσμος ως εχθρούς. Άρα; Άρα, πρέπει να κάνουν ένα νέο κόλπο με νέα Δεκεμβριανά. Να μετακινήσουν το ενδιαφέρον του κόσμου προς άλλες κατευθύνσεις, που δεν αφορούν τους ίδιους ...Σε κατευθύνσεις τέτοιες, οι οποίες θα επιτρέψουν στους ίδιους να εμφανιστούν εκ νέου σαν "προοδευτικοί" και

"δημοκράτες". Θέλουν με λίγα λόγια να επαναλάβουν το μεγάλο "κόλπο", το οποίο κάποτε τους έσωσε.

Δεν είναι και ιδιαίτερα τολμηρή σκέψη, αν σκεφτεί κάποιος ότι ελέγχουν απόλυτα τη Δεξιά. Θέλουν και πάλι να βάλουν τους "δεξιούς" απέναντι στον λαό, για να μην "φαίνονται" οι ίδιοι. Όπως κάποτε έβαλαν τους Άγγλους και τους δεξιούς απέναντι στον λαό, για να μην φαίνονται οι δωσίλογοι και οι μαυραγορίτες, έτσι θέλουν να κάνουν και τώρα. Έτσι θέλουν να κάνουν σήμερα οι δωσίλογοι, που μας έβαλαν στο ΔΝΤ, με τους μαυραγορίτες, οι οποίοι αρπάζουν το δημόσιο κεφάλαιο με τις δήθεν "ανακεφαλαιοποιήσεις" των τραπεζών τους και τις ιδιωτικοποιήσεις. Η μόνη διαφορά του τότε με το τώρα έχει να κάνει με την άνεση που έχουν στον σχεδιασμό.

Τότε έπρεπε να παγιδεύσουν τους Άγγλους και τους δεξιούς, για να τους βάλουν σε σύγκρουση με τον λαό, ενώ τώρα αρκεί να το "παραγγείλουν" και έχουν στη διάθεσή τους τους δεξιούς της "αρεσκείας" τους. Τότε οι ίδιοι ήταν οι "στιγματισμένοι" ναζιστές και έπρεπε να κρύβουν αυτό το χαρακτηριστικό τους, για να μην εκτίθενται στον κόσμο, ενώ τώρα το "στίγμα" τους το δίνουν στη Δεξιά. Τότε έβαζαν απέναντι από τους παγιδευμένους δεξιούς τους "στημένους" ΚΚΕδες να παριστάνουν τους εχθρούς, ενώ τώρα θα βάλουν απέναντι από την "παραγγελία" τους τους επίσης "στημένους" λαθρομετανάστες. Τότε, για να το καταφέρουν, έλεγχαν την ηγεσία τού ΚΚΕ, ενώ τώρα ελέγχουν τις ΜΚΟ και τους δουλέμπορους.

...Μιλάμε δηλαδή για κατάσταση-κωμωδία ...Μονά-ζυγά δικά τους ...Δικό τους το μαχαίρι, δικό τους και το καρπούζι ...Το απόλυτο μονοπώλιο σε όλους τους τομείς. Εφόσον μπορούν να "βαπτίζουν" το κρέας "ψάρι", γιατί να μην το κάνουν όταν τους χρειάζεται κρέας και διαθέτουν μόνον ψάρι; Εφόσον τους βολεύει οι "απέναντι" να είναι "δεξιοί" και κραυγαλέα "φασίστες", θα τους "έφτιαχναν" ακόμα κι αν δεν υπήρχαν. Ναζιστές ήθελαν; ...Ναζιστές θα "κατασκεύαζαν". Από τους δεξιούς ήθελαν να τους πάρουν; ...Από τους δεξιούς θα τους έπαιρναν. Πού υπάρχει το πρόβλημα; Δικό τους δημιούργημα είναι η Χρυσή Αυγή. Μόνοι τους "κατασκευάζουν" τη Δεξιά με τα χαρακτηριστικά που τους βολεύει. Δεξιά, για να μην τους αφορά τους ίδιους ως χαρακτηρισμός και ναζιστική, για να μπορούν να τη "βρίζουν" ακόμα κι όταν κουβαλάνε τα κλοπιμαία στα χέρια ...Να μπορεί ακόμα κι ένας Λάτσης ή ένας Πάγκαλος ν' "ανησυχούν" για τη "δημοκρατία".

Οι "στιγματισμένοι" ως δωσίλογοι και συνεργάτες των Ναζί φόρτωσαν το "στίγμα" τους στο υποταγμένο δουλικό τους και έγινε το "θαύμα" ...Εμφανίστηκε η ναζιστική Δεξιά. Στη χώρα όπου από τον ναζισμό έγιναν μεγιστάνες οι βενιζελικοί, εμφανίστηκαν τα φτωχά "καρναβάλια" του ναζισμού. Όλα ήταν εύκολα. Κάλεσαν τον άεργο κι ανεπάγγελτο "Φύρερ" Μιχαλολιάκο και το θαύμα έγινε. Οι αμερικανόφιλοι

βενιζελικοί έδωσαν την "παραγγελία" σε έναν γνωστό οπαδό της αμερικανόφιλης Χούντας να "ιδρύσει" τη ναζιστική "Δεξιά". Ως γνήσιος "ακροδεξιός" και "ακροπατριώτης" —που ήταν και "στοχαστής"— έπλεξε με το πνεύμα του το "φωτοστέφανο" του Χίτλερ και έδωσε μόνιμο "χρώμα" στην οργάνωσή του. Βρήκε και πέντε-έξι "μπρατσαράδες", για να υπενθυμίζουν ακόμα και στους άσχετους τα περι "Αρίας" Φυλής και έγινε η "φάμπρικα" ...Σε άσχετο χρόνο, για να μην προκαλούν ανεπιθύμητους "συνειρμούς" ..."Εγέρθητι" ...όταν συμφέρει τα αφεντικά.

...Ένα "εργαλείο", το οποίο οι βενιζελικοί το έβαλαν στην "άκρη" για τις δύσκολες ώρες ...Ένα "εργαλείο", που, όταν θα ερχόταν η ώρα, θα το "εξειδίκευαν" απέναντι στον εχθρό που τους βόλευε ...Τον όποιον εχθρό — δεν έχει σημασία. Μπορεί να ήταν οι ξένοι γενικά, μπορεί να ήταν οι μαύροι ξένοι, μπορεί να ήταν οι αλλόθρησκοι ξένοι, μπορεί να ήταν αριστεροί, ομοφυλόφιλοι, "γύφτοι" κλπ.. ...μπορεί να ήταν γαιδούρια ή εξωγήινοι ...μπορεί να ήταν οτιδήποτε ..."Εργαλείο" είναι, δεν διαλέγει αυτό τους αντιπάλους του ...Δεν διαλέγει το "πριόνι" μόνο του αν θα κόψει "ξύλο", "πλαστικό" ή "μέταλλο" ...Το αφεντικό διαλέγει και το αφεντικό της "δεξιάς" Χρυσής Αυγής είναι οι βενιζελικοί ..."Υπογείως" ομοϊδεάτες —ως ναζιστές— και επισήμως για τις ανάγκες της παράστασης "εχθροί".

Σ' αυτήν τη δική τους Χρυσή Αυγή έδωσαν οι βενιζελικοί επιχειρησιακή υποστήριξη μέσω της δικής τους βενιζελικής αστυνομίας. Από εκεί προέρχονται και οι παρεξηγήσεις. Πολλοί συνάγουν το συμπέρασμα —εξαιτίας αυτής της συνεργασίας— ότι η ελληνική αστυνομία είναι ακροδεξιά ...Λάθος ...Η αστυνομία ήταν και παραμένει πάντα ακραιφνώς βενιζελική —από την εποχή του διοικητή Ζυμβρακάκη δεν έχει αλλάξει καθόλου— ...Η Χρυσή Αυγή είναι αυτή, η οποία έχει το πρόβλημα ...Η Χρυσή Αυγή δεν είναι αυτό, που δηλώνει επισήμως ...Η Χρυσή Αυγή δεν είναι ακροδεξιά. Ακροδεξιοί είναι μόνον τα κορόιδα, που τα ντύνει με στρατιωτικές φόρμες και τα "δουλεύει", περιφέροντάς τα με "βήμα" ανά την επικράτεια. Οι ηγέτες της είναι ό,τι και οι βενιζελικοί ...Αμερικανόφιλοι και εθελόδουλοι στο σύνολό τους ...Απλά πράγματα. Είναι δυνατόν εκλεκτός της αμερικανόφιλης Χούντας, που διέλυσε τη Δεξιά —όπως είναι ο Μιχαλολιάκος— να είναι φανατικός Δεξιός;

Να προσέξει ο αναγνώστης αυτό το "αμερικανόφιλοι" γιατί, όπως είπαμε και σε άλλο σημείο, οι NAZI και οι Αμερικανοί έχουν κάποιες "υπόγειες" γραμμές, οι οποίες τους συνδέουν μεταξύ

τους. Δεν είναι τόσο "ξένοι" μεταξύ τους, όπως φαντάζονται αυτοί, οι οποίοι μαθαίνουν την "κατασκευασμένη" ιστορία. Με χρήματα των Αμερικανών οι NAZI απέκτησαν φανταχτερές φορεσιές και μέσα, για να "κυνηγάνε" τους Εβραίους, τους ανάπηρους, τους Ρομά ή τους ομοφυλόφιλους. Με χρήματα των Αμερικανών ενεργοποιήθηκαν τα "τάγματα εφόδου" του Ράιχ. Η πρακτική δηλαδή της καταδίωξης εχθρών από ομοιόμορφα ντυμένους φασίστες δεν ήταν άγνωστη ή ξένη για τους χρηματοδότες των "θαυμαστών" του Χίτλερ. Όταν υπάρχουν τα ίδια δεδομένα, λειτουργούν με την ίδια επιτυχία και οι ίδιες πρακτικές.

Ο σχεδιασμός δηλαδή των "προοδευτικών" για τη δύσκολη "ώρα" δεν απαιτούσε γνώσεις προφήτη, για να "αξιολογηθεί" η αποτελεσματικότητά του. Αφού λειτούργησε στη Γερμανία της μεγάλης οικονομικής κρίσης και της άπειρης φτώχειας, θα λειτουργούσε και στην Ελλάδα σε αντίστοιχες καταστάσεις. Εκ των δεδομένων είχε μεγάλες πιθανότητες να λειτουργήσει — για έναν πολύ απλό λόγο. Οι φασίστες πάντα εκμεταλλεύονται την οικονομική κρίση και μπορούν εύκολα να στρέψουν φτωχούς εναντίον φτωχών. Η ανάγκη κάνει τους ανθρώπους ευερέθιστους και εύκολα στρέφουν το μίσος τους απέναντι σε όποιους τους υποδείξουν οι πονηροί σαν εχθρούς.

Ελέγχοντας οι βενιζελικοί την "κασιδιάρικη" κορυφή αυτής της κατά "παραγγελία" ναζιστικής Δεξιάς, γνωρίζουν ότι μπορούν να ελέγχουν και τη βάση της ...Ελέγχοντας αυτούς, που "δείχνουν" με τα δάχτυλα, ελέγχουν αυτούς, που "βλέπουν" εκεί όπου τους δείχνουν ...Ελέγχουν τη βάση των φτωχών και των αγράμματων, οι οποίοι κινούνται με τα ένστικτά τους και —λόγω χαμηλής παιδείας— έχουν εξοικείωση με την έννοια της βίας ...Τη βάση εκείνη, η οποία πραγματικά νομίζει ότι πολλά κοινωνικά προβλήματα μπορούν να λυθούν με κλωτσιές. Μάλιστα, κατά την γνώμη τους, τα προβλήματα λύνονται με αυτόν τον τρόπο πολύ καλύτερα και πολύ γρηγορότερα. Αυτή η Δεξιά είναι το κρυφό "χαρτί" των βενιζελικών.

Ελέγχοντας απόλυτα όλα των ΜΜΕ, αυτήν τη κατά "παραγγελία" ναζιστική Δεξιά όποτε θέλουν την εμφανίζουν σαν "παίκτη" της πολιτικής σκηνής και όποτε θέλουν την εξαφανίζουν ...Όποτε θέλουν τη "φουσκώνουν" και της επιτρέπουν να "φαρεύει" οπαδούς από τη μεγάλη "λεκάνη" των φτωχών και των αβόλευτων και όποτε θέλουν την "ξεφουσκώνουν". Όποτε βολεύει "ανησυχεί" γι' αυτήν ο Ψυχάρης του ναζιστικού ΔΟΛ και όποτε δεν "βολεύει" την αγνοεί. Όποτε βολεύει "ανησυχεί" γι' αυτήν ο Μητσοτάκης και όποτε δεν βολεύει δεν ασχολείται. Έτσι γίνεται το παιχνίδι. Μόνοι τους "τροφοδοτούν" το παιχνίδι κατά βούληση.

Οι "προοδευτικοί" —κι αυτοί οι οποίοι δήθεν ωρύνονται καθημερινά για τον φασισμό της Χρυσής Αυγής— είναι αυτοί, οι οποίοι σήμερα την βάζουν στο "παιχνίδι" ...Οι "εργάτες" του ΔΟΛιου συγκροτήματος του δωσίλογου Λαμπράκη ...Οι "υπηρέτες" της "ναυαρχίδας" του βενιζελικού "Μεγαπλυντηρίου" συνειδήσεων ...Οι Πρετεντέρηδες, οι Καψήδες και οι Τσίμες έκαναν "φίρμες" μέσα σε μια νύκτα τους Μιχαλολιάκους και τους Κασιδιάρηδες ...Αυτοί και το "μάγουλο" της Κανέλη, που την έστειλε το ΚΚΕ, για να τους διαφημίσει. Όλο αυτό το πολιτικό μόρφωμα το "χτίζουν"

με πολύ οργανωμένο τρόπο. Στέλνουν συστηματικά τα τηλεοπτικά συνεργεία εκεί όπου οι "ομοιόμορφοι" μπρατσαράδες σπάνε πάγκους ή τελάρα ...Εκεί όπου δρουν βίαια οι νευρικοί "πατριώτες".

Αυτήν την δήθεν ναζιστική Δεξιά τη διαχωρίζουν από τη "δική" τους Δεξιά ...Την κατά τη γνώμη τους έστω "ανεκτά" δημοκρατική Δεξιά, που ελέγχουν οι Μητσοτάκηδες και οι Σαμαράδες ...Την κυβερνητική ΝΔ των δικών τους ανθρώπων ...Την εθνικά "υπεύθυνη" Δεξιά, η οποία θα κάνει το "καθήκον" της ...Τη "σοβαρή" Δεξιά, η οποία δεν παρασύρεται από τα πάθη και τα ένστικτα των φτωχών και των αγραμμάτων ...Τη Δεξιά αυτή, στην οποία "διαπρέπει" ως ρήτορας ο γιος του Ψυχάρη ...Τη ΝΔ του Κολεγίου Αθηνών, η οποία πρέπει να επιβιώσει, ώστε να συνεχιστεί το "δίπολο" με το ΠΑΣΟΚ του Κολεγίου και να διαιωνιστεί η παντοκρατορία τους. Αυτήν τη Δεξιά την προστατεύσουν με όλα τα μέσα.

Δεν είναι τυχαίο που ο εγγονός του αρχιδωσίλογου Πάγκαλου είδε σαν μοναδική "λύση" τον Σαμαρά ...Ζήσαμε να το δούμε κι αυτό. Ο φασίστας Πάγκαλος, ο οποίος δεν συμπαθεί ούτε τα "άντερά" του, "συμπάθησε" ξαφνικά τον δεξιό Σαμαρά. Δεν είναι τυχαίο που ο Μητσοτάκης έχει πάψει να βάζει τις δήθεν "τρικλοποδιές" στον Σαμαρά ...Θέλουν να σώσουν τη Δεξιά του βενιζελικού Κολεγίου ...τη Δεξιά του Κυριάκου ...τη Δεξιά του Δένδια ...τη Δεξιά του Βορίδη. Αυτήν τη "σοβαρή" και εθνικά "υπεύθυνη" Δεξιά την προστατεύουν, για να εκθέσουν την "άλλη" Δεξιά ...Την "πραγματική" Δεξιά με τα "άγρια" ένστικτα, που αυτοί, σαν γνήσιοι "δημοκράτες", υποπτεύονταν πάντα πως ήταν φασιστική και ναζιστική.

...Δεν έχει σημασία που οι Λαμπράκηδες, οι Πάγκαλοι και οι Παπανδρέου ήταν πραγματικοί και έμμισθοι συνεργάτες των Ναζί ...Σημασία έχει ποιος φοράει τα μαύρα μπλουζάκια των 2 ευρώ της Χρυσής Αυγής ...Φοράνε αυτοί μαύρα μπλουζάκια; ...Όχι ...Άρα δεν είναι φασίστες ...Φασίστες είναι μόνον οι μαυροφορεμένοι "πελάτες" τους ...Η "Δεξιά" των φανατικών, των αγραμμάτων και των απελπισμένων. Αυτούς στοχεύουν ...Εκείνους, οι οποίοι είναι έτοιμοι να χιμήξουν σε όποιον τους υποδείξουν τα αφεντικά τους...

Σήμερα —και στην κορύφωση της οικονομικής κρίσης, αλλά και του πλιάτσικου των βενιζελικών— αυτή η χρήσιμη για τους βενιζελικούς ψευτοναζιστική Δεξιά εμφανίζεται με τη μορφή της Χρυσής Αυγής. Την ώρα που ο Λάτσης το "τσίμπησε" το κρατικό ακίνητο στην Κηφισιάς, εμφανίστηκε η Χρυσή Αυγή των ακατάρτιστων και της κλωτσοπατηνάδας ...Την ώρα που ο Σάλας την "τσίμπησε" την ΑΤΕ, αμόλησαν τη Χρυσή Αυγή να σπάει πάγκους στις λαϊκές του Αγρινίου ...Καθαρός αντιπερισπασμός ...Το εύκολο "θύμα", για να παίρνει επάνω του την προσοχή του κόσμου ...Για να μην βλέπουν τους κλέφτες, αλλά τους άσχετους ...Να βλέπουν αυτούς, οι οποίοι πληρώνονται, για ν' αποτελούν λαϊκό "θέαμα" ...Άξιοι του μισθού τους οι ηγέτες της Χρυσής Αυγής ...Ο καλύτερος υπάλληλος των βενιζελικών είναι η Χρυσή Αυγή, άσχετα αν αυτό το αγνοούν οι "υπερπατριώτες" με τις μαύρες φορεσιές.

...Κανονικός υπάλληλος, που το δηλώνει κιόλας. Όταν η Χρυσή Αυγή παριστάνει τον εκφραστή της αγνής κι ανόθευτης από συμφέροντα Ακροδεξιάς και ταυτόχρονα ο

"φωτισμένος" ηγέτης της "υμνεί" τους Ταγματασφαλίτες και τους Γερμανοσολιιάδες, καταλαβαίνουμε ότι η "χαίβανοποίηση" της Δεξιάς είναι τέλεια και η άγνοια των δεξιών απόλυτη. Όταν ο υποτιθέμενος φανατικός δεξιός Μιχαλολιάκος τολμά να κάνει δημόσια και δωρεάν "μαθήματα" ιστορίας και να ηρωοποιεί εκείνους, οι οποίοι "ευνούχισαν", "ξεδόντιασαν" και επί σχεδόν έναν αιώνα έβαλαν στη "γωνιά" τη Δεξιά, μιλάμε για κάτι, το οποίο ξεφεύγει από την άγνοια ...Αποκλείεται να είναι άγνοια.

Θεωρούμε ότι ο Μιχαλολιάκος σκοπίμως παραποιεί την ιστορία, γιατί απλούστατα θέλει να προστατεύσει εκείνους, οι οποίοι έχουν κέρδη από την παραποίηση της ιστορίας και είναι οι βενιζελικοί, εκθέτοντας εκείνους, οι οποίοι έχουν μόνον ζημιά και είναι οι δεξιοί. Δεν εξηγείται διαφορετικά τέτοια άγνοια. Δεν είναι δυνατόν να είσαι από τους "ηγέτες" της Δεξιάς και να μην γνωρίζεις την ιστορία της και άρα και τους πολιτικούς εχθρούς της. Δεν είναι δυνατόν να είσαι "δεξιός" και να υποστηρίζεις ότι οι Ταγματασφαλίτες έσωσαν τη Δημοκρατία από τους κομμουνιστές. Όταν μετά από μισό αιώνα αποκαλύψεων —κι αφού έχει κατακάσει η "αντάρα" του μίσους και του πάθους του Εμφυλίου— εξακολουθείς να μην καταλαβαίνεις τι είχε συμβεί και συνεχίζεις να πιστεύεις ότι υπήρχε απειλή για τη Δημοκρατία από το ΚΚΕ —το οποίο ήταν ένας πληρωμένος "κλόουν"— τότε υπάρχει πρόβλημα.

Υπάρχει πρόβλημα, όταν μετά από τόσα χρόνια δεν μπορείς να καταλάβεις ότι ο Εμφύλιος ήταν μια προβοκατόρικη "παράσταση", όπως αυτή που δόθηκε στον Αντένα με τον Κασιδιάρη. Η Δεξιά ήταν ένας ευέξαπτος, αφελής και λίγο βίαιος "Κασιδιάρης", απέναντι του οποίου οι δωσίλογοι έβαζαν μια πληρωμένη και έμπειρη "ΖαχαροΚανέλη", για να κάνουν τη φασαρία ...Τη φασαρία εκείνη, την οποία θα χρεωνόταν η Δεξιά και θα την πλήρωνε ο λαός στο σύνολό του. Θα σώζονταν οι δωσίλογοι και τα κλοπιμαία τους και οι ΚΚΕδες —εν καιρώ— θα έπαιρναν τα ποσοστά τους. Αν ρωτήσει κάποιος τον Κόκκαλη, θα του "πει" γι' αυτά τα ποσοστά.

Αυτό είναι το σενάριο, το οποίο στην ύστατη ώρα θέλουν να παίξουν, για ν' αναγκάσουν τον λαό να μην αντιδράσει. Θέλουν να τον τρομάξουν, ανασύροντας όλα τα "φαντάσματα" του Εμφυλίου. Επειδή τώρα με την επιβολή των νέων μέτρων αισθάνονται απειλή, βλέπουμε να υπάρχει μια σταδιακή κορύφωση. Όλο και πιο πολύ ασχολούνται με τη Χρυσή Αυγή και τις "δραστηριότητές" της. Για να δώσουν μάλιστα και λίγο περισσότερο "δράμα" στην υπόθεση και προκειμένου να ενεργοποιήσουν μνήμες και ένστικτα, έστειλαν φέτος τη Χρυσή Αυγή στον Μελιγαλά μαζί με τα τηλεοπτικά συνεργεία. Μετά από χρόνια απασχόλησε τα ΜΜΕ το "μνημόσυνο" των "ηρώων" και των "γυναικόπαιδων", που σφάχτηκαν εκεί από τους "κομμουνιστές".

Όλα αυτά "ντυμένα" με μια υπονοούμενη "απειλή" ...Μια υπόγεια "απειλή" του τύπου "...δεν άλλαξαν και πολλά πράγματα από τότε" "...Να φοβάστε για όσο διάστημα εμείς βρίσκουμε "τάγματα" αφελών και βίαιων "προθύμων" έτοιμα να επαναφέρουν τα δεδομένα εκεί όπου ήταν το '44" "...Να φοβάστε για όσο διάστημα υπάρχουν πολίτες με στρατιωτική περιβολή, οι οποίοι περιφέρονται ανάμεσά σας". Αυτό δεν είναι κάτι, το οποίο εμείς το υποθέτουμε, επειδή είμαστε καχύποπτοι. Το είδαμε να συμβαίνει λίγες ημέρες πριν. Είδαμε τον Κασιδιάρη σε ρόλο ερασιτέχνη ιστορικού αφηγητή ν' "αναμασά" την προπαγάνδα των δωσίλογων. Προφανώς ο Κασιδιάρης, βαδίζοντας στα χνάρια του Γιωργάκη, εκτός από νευρικός συνομιλητής είναι και "στοχαστής". Τον είδαμε στον Μελιγαλά με τη σιγουριά ιστορικού επιστήμονα να μας εξηγεί το τι έγινε τότε ...Από κάτω τα Τάγματα Βλακείας παρακολουθούσαν με απόλυτη προσοχή τον "προστατευόμενο" του Μιχαλοφίρερ.

Υπάρχει ένα απλός λόγος, που έχουν μεγάλη σημασία αυτά τα οποία είπε ο Κασιδιάρης στον Μελιγαλά. Επειδή είναι παντελώς άσχετος και αστοιχειώτος, είναι δεδομένο πως μας είπε ό,τι έχει "πουλήσει" η προπαγάνδα των νικητών δωσίλογων στην κοινωνία. Έχει στο μυαλό του ακριβώς ό,τι θέλει το σύστημα να έχουμε όλοι μας στα μυαλά μας. Δεν αντιστάθηκε εκείνος, όταν "υιοθετούσε" πράγματα τα οποία δεν γνώριζε και μας καλεί να τα δεχθούμε κι εμείς —χωρίς αντίσταση— σαν θέσφατα. Μάλιστα έφτασε στο σημείο να μας "απειλεί" σχεδόν ότι, αν η Χρυσή Αυγή ανέλθει στην εξουσία, θα κάνει την ημέρα της επετείου του Μελιγαλά εθνική εορτή. Σε ένα πράγμα συμφωνήσαμε απόλυτα μ' αυτόν ...Στη διαπίστωσή του ότι ο σύγχρονος Έλληνας δεν γνωρίζει την ιστορία του. Συμφωνούμε κι επαυξάνουμε, εφόσον ένας από αυτούς, που δεν τη γνωρίζουν, είναι και ο Κασιδιάρης ...Ούτε στο περίπου δεν έπεσε "μέσα".

Η περίπτωση του Μελιγαλά είναι το καλύτερο παράδειγμα, για να καταλάβει κάποιος πόση μεγάλη άγνοια υπάρχει από την πλευρά των Ελλήνων σε ιστορικά θέματα και πόσο κορόιδα είναι οι δεξιοί. Στον Μελιγαλά, για παράδειγμα, σχεδόν το σύνολο των θυμάτων ήταν "προοδευτικοί" βενιζελικοί και αυτοί, που τους "κλαίνε", είναι δεξιοί. Στον Μελιγαλά έγινε η "σφαγή" των "προστατών" της "δημοκρατίας" και το μοναδικό "μνημείο" που υπάρχει το έστησε η Χούντα ...Ούτε καν οι φυσικοί "συγγενείς" των θυμάτων. Οι βενιζελικοί για έναν "μυστηριώδη" λόγο απέχουν. Τους έχουν "διαγράψει" τους "ηρωικούς" ομοϊδεάτες" τους, για να βυθιστούν στην αιώνια λήθη και οι δεξιοί τους "κλαίνε", έστω και ανωνύμως ...Μιλάμε για την απόλυτη παραδοξότητα ...Μιλάμε για τον απόλυτο παραλογισμό.

Δεν χρειάζεται μεγάλη έρευνα, για να εξηγήσεις τη στάση των βενιζελικών. Δεν χρειάζεται μεγάλη εξυπνάδα, για να καταλάβεις την "παγίδα" που έχουν στήσει στους δεξιούς. Μια στοιχειώδης γνώση των ιστορικών δεδομένων, που παραθέσαμε στην αρχή του κειμένου, χρειάζεται, για να καταλάβει κάποιος τι συνέβη. Αρκεί να σκεφτεί ότι σχεδόν το σύνολο των αξιωματικών και οπλιτών, που συνέθεταν το σώμα των γερμανοσοβιετών, ήταν βενιζελικοί και να τους βάλει δίπλα στους "δεξιούς" που σήμερα τους "κλαίνε". Εκείνοι οι ελεγμένοι από την Γκεστάπο και προσληφθέντες από τη Βέρμαχτ στρατιωτικοί είναι που σκοτώθηκαν στον Μελιγαλά.

Ο δῆθεν δεξιός Κασιδιάρης —όπως και όλο το "σινάφι" του— όλα αυτά τα αγνοεί. Ό,τι είπε σ' εκείνο το βίντεο είναι λάθος. Δεν χρειάζεται καν να είναι κάποιος ιστορικός επιστήμων, για να καταλάβει τι συνέβη τότε ...Στοιχειωδώς έξυπνος να είναι και να μην έχει παρωπίδες φανατισμού. Γνώσεις αριθμητικής να έχει κάποιος, αρκεί, για να καταλάβει τι συμβαίνει. Γνώσεις, τις οποίες, όπως είδαμε, δεν τις διαθέτει η Χρυσή Αυγή, η οποία παριστάνει τον εθνικό μας "προστάτη" και την είδαμε να πρωτοστατεί στις εκδηλώσεις "μνήμης" του Μελιγαλά. Γνωρίζει στοιχειωδώς το think tank αυτού του υποτιθέμενου "δεξιού" κόμματος τι έγινε στον Μελιγαλά; ...Δεν γνωρίζει ...κι απ' ό,τι φαίνεται δεν κάνει και καμία προσπάθεια για να γνωρίσει. Αν έκανε μια στοιχειώδη προσπάθεια, θα καταλάβαινε...

Τι μας είπε ο Κασιδιάρης; **Ότι πήγε εκεί —στον Μελιγαλά—, για να τιμήσει τους "πατριώτες" και "δημοκράτες", τους οποίους δολοφόνησαν οι "σταλινικοί" φασίστες στον Εμφύλιο** ...Το απόλυτο ρεκόρ της ιστορικής άγνοιας. Δεν πρέπει να υπάρχει άλλη φράση στα ελληνικά, που να περιλαμβάνει τόσα ψέματα μαζεμένα ...Μιλάμε για τόσα ψέματα, που ψάχνουμε να βρούμε μήπως υπάρχει και πρόβλημα με την ελληνική γραμματική ή το συντακτικό που χρησιμοποιήθηκε σ' αυτήν τη φράση, προκειμένου να επιτευχθεί το ρεκόρ αυτό ...Έτσι γράφεται το "δολοφόνησαν" ή μήπως με τρία "ωμέγα";

Πήγε ο Κασιδιάρης στον Μελιγαλά να τιμήσει "πατριώτες"; Πόσο "πατριώτης" μπορεί να είναι κάποιος, ο οποίος ορκίζεται στον Χίτλερ, πληρώνεται από τη Γκεστάπο, καταμετράται στις δυνάμεις της Βερμαχτ και ενεργεί υπό τις εντολές Γερμανών αξιωματικών, δολοφονώντας και λεηλατώντας Έλληνες πολίτες; Πόσο "δημοκράτες" μπορεί να ήταν όλοι αυτοί, όταν ενεργούσαν στο όνομα του ναζισμού, ο οποίος ήταν η πιο ακραία μορφή φασισμού που είδε ποτέ η ανθρωπίνη ιστορία;

Όλους αυτούς τους δολοφόνησαν "σταλινικοί" φασίστες; Γνωρίζει ο Κασιδιάρης την ελληνική γλώσσα; Γνωρίζει τι σημαίνει ο όρος "δολοφονία"; Τι είναι ο φόνος μετά δόλου; Στον Μελιγαλά δόθηκε μια μάχη μεταξύ των δωσίλογων και των ΕΛΑΣιτών. Η στρατιωτική μάχη, με βάση το διεθνές δίκαιο, διέπεται από κάποιους κανόνες, οι οποίοι τη διαχωρίζουν από την έννοια των δολοφονιών, των εκτελέσεων, των εκκαθαρίσεων κλπ.. Στον Μελιγαλά δόθηκε μια μάχη. Ποιος έχει την ευθύνη της μάχης; ...Αυτός, ο οποίος την προκαλεί ...Αυτός, ο οποίος έχει την εξουσία να την προκαλέσει ή να τη σταματήσει.

Ποιος ήταν υπεύθυνος για εκείνη τη μάχη; Οι "σταλινικοί" προκάλεσαν εκείνη τη μάχη, προκειμένου να εισπράξουν κάποια πολιτικά κέρδη; Εκείνοι αυτοβούλως —και προκειμένου να εξυπηρετήσουν τα ιδεολογικά τους συμφέροντα— τη δρομολόγησαν; ...Όχι βέβαια. Το αυτόβουλο στην περίπτωση του Μελιγαλά ανήκε καθαρά —και

ιστορικά αποδεδειγμένα— στη νόμιμη εξουσία. Ο ΕΛΑΣ στον Μελιγαλά έδρασε με "εντολή" της Κυβέρνησης Εθνικής Ενότητας και του ίδιου του Παπανδρέου προσωπικά ...Δεν έδρασε αυτοβούλως. Ακόμα δηλαδή και σταλινικοί να ήταν οι ΕΛΑΣίτες στο σύνολό τους, δεν έδρασαν με αυτήν την ιδιότητα.

Για να καταλάβει κάποιος πόσο σημαντικό είναι αυτό το οποίο λέμε, ας σκεφτεί ένα πολύ απλό παράδειγμα. Όταν υπάρχει ιεραρχία της εξουσίας, την ευθύνη την παίρνει ο ανώτερος —ο οποίος δίνει εντολές— και όχι ο κατώτερος —ο οποίος εκτελεί—. Όταν αυτή η εξουσία είναι η υπέρτατη για ένα κράτος —που είναι η Κυβερνητική—, τότε υπάρχει απόλυτη ιεραρχία και αυτός, ο οποίος ενεργεί, έχει την "ανευθυνότητα" ενός κοινού σκυλού. Λέμε τώρα λοιπόν. Αν στη διένεξη μεταξύ δύο ανθρώπων ο ένας αμολήσει τον σκύλο του εναντίον του άλλου, προκειμένου να τον σκοτώσει, ποιος έχει την ευθύνη; Ο σκύλος; Τι φωνάζει ένας αυτόπτης μάρτυρας του περιστατικού; ...Βοήθεια συνάνθρωποι του ανθρώπινου "είδους", μας επιτίθενται "σκύλοι", για να μας σκοτώσουν; Πόσο βλάκας μπορεί να είναι ένας τέτοιος άνθρωπος;

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι λέμε; Είτε οι ΕΛΑΣίτες ήταν σταλινικοί είτε πρόσκοποι είτε εξωγήινοι είτε μπαρμπέρηδες, την ευθύνη την έχουν αυτοί, οι οποίοι είχαν τη νόμιμη εξουσία να τους δώσουν τη νόμιμη εντολή. Στον Μελιγαλά ο ΕΛΑΣ, υποτασσύμενος στην εξουσία της Κυβέρνησης, έδωσε μια μάχη εναντίον μιας δολοφονικής ομάδας δωσίλογων, οι οποίοι σκότωναν πολίτες κι αποτελούσε καθήκον της Κυβέρνησης να τους σταματήσει ...Να τους σταματήσει με τον οποιονδήποτε τρόπο. Δικό της πρόβλημα ήταν το πώς θα τους σταματήσει. Από τη στιγμή που Κυβέρνηση δεν είχε στη διάθεσή της στρατό να στείλει εναντίον της, έστειλε το ένοπλο σώμα, το οποίο σε μια επίδειξη νομιμότητας αποδέχθηκε τον δύσκολο κι επικίνδυνο ρόλο να πάει και να ρισκάρει ζωές μελών του, για να σκοτώσει τους δολοφόνους. Αν η Κυβέρνηση έκανε υπέρβαση εξουσίας ή δολοφόνησε απλούς πολίτες, χωρίς να τους "δικάσει", δική της είναι η ευθύνη και άρα του Παπανδρέου.

Επίσης, λάθος είναι και ο χρονικός προσδιορισμός της "δολοφονικής" αυτής πράξης. Σε ποιον Εμφύλιο έγιναν όλα αυτά; Στον Εμφύλιο των Ορκ με τους Τζεντάι; Το συμβάν του Μελιγαλά έγινε τον Σεπτέμβριο του '44 ...Έγινε με την Ελλάδα να βρίσκεται υπό γερμανική Κατοχή και το ΕΑΜ και το ΕΛΑΣ να πολεμάνε για την ελευθερία εναντίον των Γερμανών. Η απελευθέρωση έγινε στις 13 Οκτωβρίου του '44 και άρα τότε έπαψε να έχει καταστατικό "αντικείμενο" ο ΕΛΑΣ. Στις 12 Φεβρουαρίου του '45 ο ΕΛΑΣ αφοπλίστηκε με τη Συμφωνία της Βάρκιζας και στις 16 του ίδιου μήνα η ηγεσία του —με επικεφαλής τους Βελουχιώτη και Σαράφη— υπέγραψαν την Ημερήσια Διαταγή Διάλυσης του ΕΛΑΣ και την "αποστράτευση" των μελών του. Λίγους μήνες μετά στις 16 Ιουνίου του '45 ο Βελουχιώτης σκοτώθηκε.

Ο Εμφύλιος πόλεμος άρχισε στις 31 Μαρτίου του '46. Έναν χρόνο και πλέον μετά από τη διάλυση του ΕΛΑΣ ...Μισό και πλέον χρόνο μετά τον θάνατο του Άρη. Στον Εμφύλιο πόλεμο πήρε μέρος ο "Δημοκρατικός Στρατός" των χαφιέδων της Μόσχας, που, υπό τον συντονισμό των ΗΠΑ, παρίσταναν τους εχθρούς με τους βενιζελικούς

δωσίλογους. Αν οι αγράμματοι και οι αστοιχείωτοι μπερδεύουν τον αντιστασιακό "ΕΛΑΣ" με τον σταλινικό "Δημοκρατικό Στρατό", ο οποίος μυστηριωδώς εξοπλίστηκε από κάποιους και συμμετείχε στον Εμφύλιο, αυτό είναι δικό τους πρόβλημα και όχι ιστορικό "μυστήριο" ...Εκτός κι αν θεωρούν ότι ο ΕΛΑΣ —ακόμα και άοπλος— μπορούσε να "μεταμορφώνεται" σε ό,τι ήθελε. Πιθανότατα ο ΕΛΑΣ να πήγε και στην "εκστρατεία" στο Γουέμπλει, "μεταμφιεσμένος" σε Παναθηναϊκό. Όσες πιθανότητες είχε ο Βελουχιώτης να σκοράρει απέναντι στον Άγιαξ, άλλες τόσες πιθανότητες είχε να "σφάζει" με τα κονσερβοκούτια στον Εμφύλιο ...Δεν ζούσε στον Εμφύλιο ...Δεν τον πρόλαβε ...Πόσο πιο απλά να το πούμε;

...Κατάλαβαν οι αφελείς χρυσαυγίτες τι μπουρδες τούς "σερβίρουν" οι δήθεν δεξιές και πατριωτικές ηγεσίες τους; ...Κατάλαβε ο αναγνώστης ποιους πάνε και "κλαίνε" στον Μελιγαλά; ...Κατάλαβε ποιους εξυπηρετεί ο Μιχαολιάκος, όταν "υμνεί" τα Τάγματα Ασφαλείας; ...Κατάλαβε ποιους εξυμνεί ο Κασιδιάρης, που χαρακτήρισε κοινό μαχαιροβγάλτη τον Άρη; ...Λίγο μυαλό χρειάζεται ...Να μας "κόβει" και λίγο "αγωνιστές" της Χρυσής Αυγής. Θα ήταν θύματα άδικης σφαγής οι νεκροί του Μελιγαλά και δεν θα γινόταν εκεί μαζικό προσκύνημα κάθε Σεπτέμβρη;

Πόσοι ζωντανοί άνθρωποι "αντιστοιχούν" για κάθε νεκρό; Δέκα; Δεκαπέντε; Παιδιά, αδέρφια, εγγόνια, κουμπάροι, μπατζανάκηδες, φίλοι και όσοι άλλοι θα είχαν λόγους να τον κλάψουν ειλικρινώς; Αν ήταν χιλιάδες οι αδικοχαμένοι νεκροί, όπως μας λέει ο Κασιδιάρης, τι θα έπρεπε να γίνεται στον Μελιγαλά κάθε χρόνο; ...Από τον Ισθμό θα έπρεπε να ξεκινάει η "συμφόρηση" της κυκλοφορίας. Αν ήταν φυσιολογικά τα πράγματα στον Μελιγαλά, θα εξαρτιόταν ποτέ η ένταση της τελετής μνήμης από την επίσημη κρατική πολιτική; Θα εξαρτιόταν από το αν ήθελε ή δεν ήθελε το επίσημο κράτος να τη γιορτάζει; Δεν χρειάζονται ούτε μυστικές πληροφορίες ούτε ειδικά στοιχεία, για να τα καταλάβει κάποιος ότι κάτι δεν πάει καλά στην περίπτωση του Μελιγαλά. Ας πάει κάποιος εκεί στην "επέτειο" του γεγονότος και θα τα καταλάβει μόνος του αυτά ...Τρεις φασίστες κι ο ναζιστικός κούκος.

Γνωρίζει κανείς έστω και μία περίπτωση ηρώων ή αδικοχαμένων πολιτών, οι οποίοι, ενώ υπήρχαν τα δεδομένα να γίνουν "αθάνατοι", παρέμειναν άγνωστοι; Γνωρίζει κανείς στενούς συγγενείς αθώνων θυμάτων, που έχασαν άδικα τις ζωές τους, οι οποίοι να μην κίνησαν ουρανό και γη για την "δικαίωση" και την "αθανασία" των δικών τους ανθρώπων; ...Να μην έτρεξαν να στήσουν πλάκες και αναμνηστικά "σήματα" με τα ονόματα των νεκρών; Αυτό, δηλαδή, το οποίο έγινε σε όλα τα μαρτυρικά χωριά, όπου οι Γερμανοί εκτέλεσαν τους Έλληνες και οι συγγενείς τους, χαράσσοντας τα ονόματα των νεκρών πάνω σε ένα μάρμαρο, θέλησαν να τους δώσουν λίγη από τη "ζωή" που άδικα έχασαν.

Γίνεται αυτό στον Μελιγαλά; Τα μνήματα των νεκρών είναι εγκαταλειμμένα στην τύχη τους. Κανένας δεν ξέρει με ποια κριτήρια και ποιοι άνθρωποι είναι θαμμένοι όλοι μαζί στον ίδιο χώρο. Θήτες και θύματα πιθανότατα "ανακατεμένοι" μεταξύ τους για λόγους πολιτικής σπέκουλας ...Για να φαίνεται εκατόμβη νεκρών, χωρίς όμως να υπάρχουν ανεπιθύμητες αποκαλύψεις. Ονόματα δίνονται και κανένας δεν συμφωνεί

με κανέναν περί τίνος πρόκειται. Ποιοι είναι όλοι αυτοί, που είναι θαμμένοι στον Μελιγαλά; Είναι άνθρωποι, οι οποίοι είχαν εκτελεστεί στο στρατόπεδο των Ταγματασφαλιτών από Ταγματασφαλίτες; Είναι νεκροί της μάχης του Μελιγαλά; Είναι νεκροί του λιντσαρίσματος που ακολούθησε; Είναι νεκροί, οι οποίοι μεταφέρθηκαν εκεί μετά τον δολοφονικό "περίπατο" των Ταγματασφαλιτών από την Καλαμάτα στον Μελιγαλά;

Οι μόνιμοι "προσκυνητές" είναι ένα άλλο παράξενο φαινόμενο της περίπτωσης Μελιγαλά ...Οι τουρίστες "προσκυνητές" με τα πούλμαν. Το "προσκύνημα" είναι σε έναν μαζικό τάφο, όπου κανένας δεν είναι σίγουρος για το ποιοι και γιατί βρέθηκαν εκεί μέσα. Τι θα πει μαζικός τάφος για ένα πρόσφατο εσωτερικό γεγονός της πατρίδας μας; Τι θα πει ασάφεια και διαφωνία στον αριθμό των νεκρών; Ασάφεια υπάρχει σε μαζικούς τάφους του Β' Παγκόσμιου Πολέμου, όπου διαλύονταν οικογένειες στα τέσσερα σημεία του ευρωπαϊκού ορίζοντα και χάνονταν οι συγγενείς μεταξύ τους και δεν ήξεραν ούτε πού βρίσκονται ούτε αν ζουν. Όταν δεν ξέρεις πού βρίσκεται ένας συγγενής σου και αν αυτός ζει, δεν μπορείς να ξέρεις αν βρίσκεται ή όχι σε έναν μαζικό τάφο. Αυτή όμως η κατάσταση δεν έχει σχέση με τον Μελιγαλά. Ασάφεια σε ένα εσωτερικό γεγονός —και μάλιστα τόσο πρόσφατο για τα δεδομένα της ιστορίας— δεν δικαιολογείται ...Οι νεκροί έχουν ονόματα.

Το να πάει κανείς στον τύμβο του Μαραθώνα και να δει έναν μαζικό τάφο ανώνυμων αρχαίων ηρώων, είναι λογικό. Χιλιάδες χρόνια έχουν περάσει από τον θάνατό τους. Τα μέσα καταγραφής δεν υπήρχαν στην αρχαιότητα και δεν υπάρχουν σήμερα ζώντες φυσικοί συγγενείς να δραστηριοποιηθούν υπέρ της "μνήμης" των ηρώων. Όμως, το να πάει κανείς στον Μελιγαλά και να δει έναν σχετικά πρόσφατο μαζικό τάφο "ανωνύμων" ηρώων, είναι κάτι παραπάνω από παράξενο. Τι θα πει ότι κάποιοι ισχυρίζονται ότι πρόκειται για 600 θύματα και κάποιοι άλλοι για 2000; Ποιοι είναι αυτοί οι χιλιάδες νεκροί, που αναφέρει ο Κασιδιάρης; Υπάρχει κάποιος σωρός αγνώστων νεκρών, οι οποίοι δεν έχουν αναγνωριστεί ακόμα; Πώς είναι δυνατόν να υπάρχουν τέτοιες αποκλείσεις; Ακόμα και για έναν μόνον άνθρωπο να διαφωνούσαν, θα υπήρχε πρόβλημα, εφόσον θα έπρεπε να τον αναζητήσουν οι συγγενείς του. Να δουν τι έπαθε και πού το έπαθε, γιατί διαφορετικά θα παρέμενε αγνοούμενος.

Φυσιολογικά θα πρέπει να υπάρχουν αδέρφια και παιδιά των νεκρών που ζούνε ακόμα. Γιατί αυτοί δεν τους "μνημονεύουν", ώστε ν' αποκαλυφθεί ο πραγματικός αριθμός των νεκρών; Θεωρητικά υπάρχει "σύλλογος θυμάτων", ο οποίος μεριμνά για το ετήσιο μνημόσυνο. Τα μέλη αυτού του συλλόγου υπάρχουν; Είναι επώνυμα; Είναι συγγενείς των νεκρών ή απλά ομοϊδεάτες τους; Διαθέτουν λίστες των θυμάτων; Αν αυτές οι λίστες δεν είναι ακριβείς και δεν συμφωνούν με τα ευρήματα των υπηρεσιών ή τους ισχυρισμούς των μελετητών, αυτό είναι κάτι το πρωτοφανές όχι μόνον για την ελληνική αλλά και για την παγκόσμια πραγματικότητα ...Απολύτως πρωτοφανές για κάτι τόσο πρόσφατο για τα στάνταρτ της ιστορίας. Όχι εγγόνια, αλλά αδέρφια των θυμάτων θα πρέπει να υπάρχουν ακόμα εν ζωή εάν "σφάχθηκαν" γυναικόπαιδα, όπως κάποιοι ισχυρίζονται. Δεν ενδιαφέρονται όλοι αυτοί για τους νεκρούς τους; Γιατί μπορεί να συμβαίνει αυτό;

Η αριθμητική και πάλι αποδεικνύει την αλήθεια της ιστορίας ...Δεν υπάρχει κανόνας μόνον με εξαιρέσεις. Κανόνας είναι η λίστα των ονομάτων των νεκρών του Διστόμου, για παράδειγμα, όπου μπορεί μια εξαίρεση κάποιου νεκρού, ο οποίος δεν μνημονεύεται, να επιβεβαιώνει τον κανόνα. Κανόνας είναι η ελληνική ταυτότητα των θυμάτων, τα οποία εκτελέστηκαν από τους θύτες τους, οι οποίοι ήταν Γερμανοί. Κανόνας είναι ότι εκεί, όπου είναι θαμμένα τα θύματα των Ναζί, δεν υπάρχουν μαζί τους θαμμένοι Ναζί, οι οποίοι ενδεχομένως να έχασαν τις ζωές τους κοντά στο Δίστομο. Στον Μελιγαλά τίποτε από αυτά δεν ισχύει. Δεν έχει σημασία αν οι νεκροί του Μελιγαλά είναι 600 ή 1400 ή 2000. Δεν θα μπορούμε καν σ' αυτήν τη συζήτηση. Ούτε καν μας ενδιαφέρει το πόσους αριθμητικά τους υπολογίζει κάποιος τους νεκρούς ...Άλλο είναι αυτό το οποίο μας ενδιαφέρει.

Το να μην μνημονευτούν κάποιοι λίγοι απ' αυτούς τους πολλούς νεκρούς, θα μπορούσε να είναι η εξαίρεση, η οποία επιβεβαιώνει τον κανόνα. Όμως, το να υπάρχει τέτοια σύγχυση με τον αριθμό των νεκρών, τα ονόματά τους και τον λόγο που βρίσκονται θαμμένοι εκεί, επιβεβαιώνει πως δεν υπάρχει κανόνας. Δεν υπάρχει κανένας γνωστός κανόνας, που να ισχύει στον Μελιγαλά ...Δεν ξέρουμε πόσοι είναι τελικά οι νεκροί ...Δεν ξέρουμε ποιος είναι θαμμένος εκεί —και ήταν θύτης— και ποιος είναι δίπλα του —και ήταν θύμα— ...Δεν ξέρουμε ποιος είναι θύμα ποιανού. Δεν ξέρουμε, γιατί εξακολουθούν να υπάρχουν "άγνωστοι" νεκροί. Παρ' όλο που οι πάντες κατάγονταν από τη γύρω περιοχή, δεν υπάρχει ούτε ένας ζωντανός συγγενής, που να ήθελε να "μνημονεύσει" κάποιον —από τους πολλούς που εξακολουθούν να παραμένουν ανώνυμοι— συγγενή του ως "ήρωα" του Μελιγαλά; Υπάρχουν δηλαδή άνθρωποι, οι οποίοι μπορεί να συμμετέχουν στα "μνημόσυνα", κρύβοντας την ιδιότητά τους; ...Αποκρύπτοντας ότι είναι συγγενείς κάποιου ανωνύμου θύματος;

Ας προσπαθήσει κάποιος να θυμηθεί ένα ανάλογο παράδειγμα. Γιατί οι συγγενείς των νεκρών του Διστόμου, των νεκρών των Καλαβρύτων ή των νεκρών της Κλεισούρας τρέχουν υπερήφανοι να κάνουν το τιμητικό "μνημόσυνο" στους νεκρούς συγγενείς τους; Έχουν στις αγκαλιές τους φωτογραφίες των αγαπημένων τους νεκρών. Έχουν μαρτυρίες φίλων, γειτόνων, εργοδοτών και υπαλλήλων για την "ποιότητα" του αδίκως σκοτωμένου συγγενούς τους. Έχουν έγγραφα κρατικών υπηρεσιών, τα οποία αποδεικνύουν τις υπάρξεις των αγαπημένων τους προσώπων και την "ταυτότητα" των φονιάδων τους. Καλούν τις τηλεοπτικές κάμερες, για να αποθανάτισουν το γεγονός. Ανοίγουν τα σπίτια τους σε όποιον ιστορικό ή δημοσιογράφο ερευνά το έγκλημα κατά των δικών τους ανθρώπων. Διαμαρτύρονται όταν "υποβαθμίζεται" το γεγονός και δεν προβάλλεται από τα ΜΜΕ.

Αυτά δεν γίνονται μόνον στην Ελλάδα. Παντού τα ίδια γίνονται, όταν υπάρχουν αθώα θύματα σφαγών. Στη Πολωνία υπάρχει για παράδειγμα το συμβάν της αποτρόπαιης σφαγής του Κατίν. Τα σταλινικά κτήνη έσφαξαν στην κυριολεξία τον "αφρό" της πολωνικής κοινωνίας. Έσφαξαν χιλιάδες Πολωνούς και οι φουκαράδες οι συγγενείς τους δεν γνώριζαν πού ήταν οι τάφοι όπου τους έθαψαν μαζικά. Όλοι όμως γνώριζαν τα πρόσωπα ...Δεν ήταν "αριθμοί" ...Ήταν πρόσωπα, τα οποία είχαν

συγγενείς και φίλους. Ο τάφος ήταν άγνωστος και όχι τα πρόσωπα, τα οποία συνδέονταν μ' αυτόν. Τον τάφο έψαχναν και οι νεκροί ήταν γνωστοί και απόλυτα μετρημένοι ... "Διάσημοι", χάρη τους αγώνες και την αγάπη των δικών τους. Λαϊκό προσκύνημα γίνεται στο Κατίν από τότε που αποκαλύφθηκε η αλήθεια. Πλημμυρίζει ο τόπος από δάκρυα, όταν γίνονται γιορτές μνήμης για τους αδικοχαμένους του Κατίν.

Στην περίπτωση του Μελιγαλά δεν συμβαίνουν όλα αυτά. Ο τάφος είναι γνωστός και οι νεκροί "μπερδεμένοι" και οι περισσότεροι από αυτούς —αν συμφωνήσουμε με την αριθμητική του Κασιδιάρη και άρα όλων των ομοϊδεατών του— παραμένουν ανώνυμοι. Κανένας από αυτούς τους ανώνυμους δεν έλειψε από κανέναν; Κανένας δεν κλαίει κανέναν; Άγνωστοι τιμούν αγνώστους για αγνώστους λόγους, εξαιτίας ενός συμβάντος περίπου άγνωστου; Ο Κασιδιάρης, ο οποίος είναι απόλυτα σίγουρος για τις χιλιάδες των νεκρών γυναικόπαιδων, γιατί δεν προτείνει στο κόμμα του να κάνει μια έρευνα, για να βρει ποιοι ήταν; Να διαπιστώσει μόνος του τι "ανταπόκριση" θα βρει σε περίπτωση που επιχειρήσει να ερευνήσει. Πώς "αντέχει" να συμμετέχει σε μια τελετή, όπου κάποιοι αδικοχαμένοι είναι θαμμένοι κάτω από τα πόδια του και "χάθηκαν" στη λήθη;

Γιατί σε μια τέτοια τελετή μνήμης αδικοχαμένων υπάρχει τέτοια καχυποψία; Γιατί πρέπει να είναι όλοι οι παριστάμενοι ομοϊδεάτες; Δεν έχει δικαίωμα ο συγγενής ενός θύματος να έχει διαφορετική ιδεολογία από τον νεκρό; ...Για να τον κλάψει θα πάει εκεί, όχι για να τον ψηφίσει. Γιατί οι πάντες στραβοκοιτάζουν αλλήλους και όλοι μαζί το χώμα, σαν να κρύβουν κάτι; Το συμβάν δεν προβάλλεται και για κανέναν λόγο από τα ΜΜΕ και κανένας δεν διαμαρτύρεται. Περισσότερο ιδεολογικό χάπενινγκ είναι, παρά ημέρα μνήμης νεκρών ...Να δουλέψουν και λίγο τα μαγαζιά της περιοχής με τους "προσκυνητές" ...Οι συγγενείς όμως άφαντοι.

Όλοι περιμένουν τα πούλμαν των άσχετων "προσκυνητών" απ' όλη την Ελλάδα. Οι δήθεν χιλιάδες των νεκρών περιμένουν να "μνημονευτούν" από τους φασιστοτουρίστες μερικών λεωφορείων; Περιμένουν από τους "ξένους", γιατί οι δικοί τους κάνουν τα "κορόιδα"; ...Συγγενείς, που για κάποιον "παράξενο" λόγο αντιμετωπίζουν με καχυποψία, έχθρα και πολλές φορές μίσος όποιον "ερευνά" τα γεγονότα. Ονόματα νεκρών δεν λένε, φωτογραφίες δεν δείχνουν. "Μαρτυρίες" για την "ποιότητα" τους δεν υπάρχουν ...Υπάρχει κάτι ανάλογο; ...Γιατί συμβαίνει αυτό στον Μελιγαλά;

Συμβαίνει, γιατί ισχύει αυτό το οποίο είπαμε. Ο Μελιγαλάς δεν είναι ούτε Δίστομο ούτε Κατίν. Στον Μελιγαλά η αλήθεια είναι πιο ισχυρή από την προπαγάνδα και αυτή τρομάζει αυτούς, που τους αφορά. Στον Μελιγαλά με εντολή της νόμιμης Κυβέρνησης των Ελλήνων σκοτώθηκαν από τον ΕΛΑΣ κάποιοι εγκληματίες δωσίλογοι της Πελοποννήσου. Αυτοί, των οποίων τα κλεψιμαίικα τρώνε ακόμα οι συγγενείς τους, αλλά τα ονόματά τους δεν θέλουν να τα θυμάται ο κόσμος. Λίγες ημέρες πριν να σκοτωθούν ή να εκτελεστούν εκείνοι οι δωσίλογοι, συμμετείχαν σε εκκαθαριστικές επιχειρήσεις των Γερμανών σε ολόκληρη την Πελοπόννησο. Υπήρχαν Έλληνες πατριώτες, οι οποίοι έχασαν τις ζωές τους ελάχιστες στιγμές πριν την αποχώρηση των Γερμανών, γιατί τους σκότωσαν οι ανώνυμοι "ήρωες" του Μελιγαλά.

Εξαιτίας αυτού του γεγονότος πολλοί από τους συγγενείς και φίλους των νεκρών —και προκειμένου να επιβιώσουν οι ίδιοι ως άτομα σε μια κοινωνία, η οποία "έβραζε" από οργή εναντίον των προδοτών και των δωσίλογων— "διέγραψαν" τους νεκρούς τους. Δεν εμπιστεύτηκαν τη δύναμη της προπαγάνδας και δεν ρίσκαραν να εκτεθούν ακόμα περισσότερο, βγαίνοντας δημοσίως να κρατάνε φωτογραφίες και να δίνουν συνεντεύξεις στις επετείες, παριστάνοντας τα θύματα. Γνωστοί είναι μεταξύ τους όλοι στην Πελοπόννησο. Ως εκ τούτου πολλοί από αυτούς αποφάσισαν να διατηρήσουν τους συγγενείς τους στην ανωνυμία τους. Δύσκολα κάποιος "κλαίει" στην Πελοπόννησο συγγενή του, ο οποίος σκοτώθηκε ως Ταγματασφαλίτης στον Μελιγαλά. Δύσκολα τον "κλαίει", γιατί οι Λάκωνες και οι Μεσσήνιοι δεν ξεχνάνε τους νεκρούς τους. Δεν τον "κλαίει", για να μην θυμίσει σε κάποιους άλλους τα θύματά του.

Οι περισσότεροι προτιμούν να τούς "κρύβουν" κάτω από το "χαλί" της ιστορικής ασάφειας και "ομίχλης", που δημιούργησε η μεταπολεμική κρατική προπαγάνδα. Τι σημαίνει αυτό; Ότι οι περισσότερες οικογένειες των νεκρών δωσίλογων είτε τους δηλώνουν ψευδώς σαν θύματα των Ναζί της Κατοχής είτε σαν θύματα των κομμουνιστών του Εμφυλίου. Το συμβάν του Μελιγαλά, επειδή δεν "συμφωνεί" ούτε με το ένα ούτε με το άλλο, λειτουργεί ιδιόμορφα και είναι μια παγκόσμια "πατέντα" ...Μια "πατέντα", η οποία χωράει στη φράση-ρεκόρ του Κασιδιάρη.

Επειδή το αιματηρό συμβάν έγινε στα χρόνια των Ναζί, όσοι δεν μπορούν να εμφανίσουν τους νεκρούς τους σαν θύματά τους, τους "μετακινούν" στον χρόνο και τους "χρεώνουν" στον Εμφύλιο. Όμως, επειδή αυτός χρονικά δεν "συμφωνεί" με τον ισχυρισμό τους, στο τέλος "μετακινούνε" τον ίδιο τον Εμφύλιο δύο χρόνια νωρίτερα. Σε γενικές γραμμές τους "κλαίνε" σαν "πεσόντες" σε αφηρημένο χρόνο. Επειδή κάποιοι δεν μπορούν εξηγήσουν τον λόγο για τον οποίο τους Έλληνες συγγενείς τους τούς σκότωσαν Έλληνες, "ανακάλυψαν" τους σταλινικούς δολοφόνους με τα κονσερβοκούτια.

Αν, δηλαδή, μια τράπεζα λειτουργεί ως "πλυντήριο" βρόμικου χρήματος, ο Μελιγαλάς λειτουργεί ως "πλυντήριο" βρόμικων προσώπων. Γι' αυτόν τον λόγο δεν υπάρχει ακριβής λίστα νεκρών, παρ' όλο που πρόκειται για πολύ πρόσφατο γεγονός.

Δεν υπάρχει ακριβής λίστα, γιατί δεν το επιθυμούν πρωτίστως οι δικοί τους συγγενείς. Αν βγει τέτοια λίστα, θα μπορεί ο καθένας να έχει στα χέρια του τον "χάρτη" των δωσίλογων σχεδόν ολόκληρης της Πελοποννήσου.

...Τις οικογένειες των δωσίλογων από την Καλαμάτα, τους Γαργαλιάνους, την Κυπαρισσία, την Πύλο κλπ.. ...Τις οικογένειες εκείνες, οι οποίες πλούτισαν στην Κατοχή και μετά την αποχώρηση των Γερμανών προσπαθούσαν να "κρυφτούν", για να μην τους επιτεθούν οι συγχωριανοί, οι γείτονες κλπ.. ...Να μην τους διώξουν από τις πόλεις ή τα χωριά στα οποία εγκλημάτησαν οι "ήρωες" του Μελιγαλά. Όλοι αυτοί με την άδεια του κράτους "κρύφτηκαν" πίσω από τους μύθους των κομμουνιστών, που απειλούσαν τη Δημοκρατία. Οικειοποιήθηκαν τις "λείες" των νεκρών συγγενών τους, αλλά τους ίδιους τους νεκρούς τούς πέταξαν στη "λήθη" και τον "μύθο".

Σύμφωνα με τον μύθο αυτόν δωσίλογοι προδότες δεν υπήρξαν ποτέ στην Ελλάδα, παρ' όλο που κάποιοι από αυτούς αποδεδειγμένα έκαναν εγκλήματα χειρότερα ακόμα και από αυτά των πιο φανατικών Ναζί. Όλοι αυτοί "δεν" ήταν προδότες ...Ήταν "πατριώτες", αλλά πρωτίστως "δημοκράτες" ..."Νόθευσαν" λίγο τον "πατριωτισμό" τους προς χάρη της αγάπης τους για τη "δημοκρατία", η οποία κινδύνευε από τους προλετάριους. Οι δωσίλογοι, δηλαδή, "δεν" συνεργάστηκαν με τους Ναζί, για να πλουτίσουν στην Κατοχή ...Συνεργάστηκαν με "πόνο" καρδιάς, για να μην πάρουν την εξουσία "αι κομμουνισταί" —όπως θα έλεγαν και οι αγράμματοι Συνταγματάρχες— ...Εκπαιδεύτηκαν στα όπλα από τους Ναζί, για ν' αντιμετωπίσουν τους προλετάριους. Πάνω σε αυτόν τον μύθο στηρίχθηκαν όλοι αυτοί, για να επιβιώσουν και να επανεμφανιστούν ως "καθαροί" στην ελληνική κοινωνία, όταν ακόμα οι "πληγές" της ήταν "ανοικτές".

Αυτόν τον μύθο —και "ερήμην" των συγγενών των δωσίλογων, που γνωρίζουν τι συμβαίνει— έρχεται ο "κομφερανσιέ" Κασιδιάρης να μας "σερβίρει" και στην πραγματικότητα ν' αναμασήσει τη φασιστική προπαγάνδα ...Την πραγματική φασιστική προπαγάνδα των πραγματικών φασιστών και όχι τις αφελείς και "άσφαιρες" γενικολογίες των αστείων ομοϊδεατών του, που δεν τους υπολογίζει κανένας. Να βάλει κι αυτός την "επιστημονική" ιστορική του γνώση στου "Κασίδη" το κεφάλι ...Στο κεφάλι των αγραμμάτων, που νομίζουν ότι με κραυγές και βρισιές προστατεύουν τη Δημοκρατία και την πατρίδα. Ο ερασιτέχνης ιστορικός αφηγητής Κασιδιάρης μίλησε για χιλιάδες νεκρούς και τον άκουγαν με προσοχή κάποιοι αφελείς και άσχετοι συνοδοιπόροι του ...Φτωχόπαιδα στην πλειοψηφία τους, τα οποία δεν γνώριζαν τι είχε συμβεί σ' εκείνον τον χώρο.

Γιατί είμαστε σίγουροι ότι επρόκειτο για φτωχόπαιδα; Μήπως για λόγους λαϊκισμού και για να τους "καλοπιάσουμε"; Όχι βέβαια. Ισχύει απόλυτα αυτό το οποίο λέμε, γιατί απλούστατα, αν ήταν πλουσιόπαιδα, το πιθανότερο είναι να γνώριζαν τι είχε γίνει στον Μελιγαλά και να μην πήγαιναν. Αν ήταν πλουσιόπαιδα, πιθανότατα να ήταν απόφοιτοι του Κολεγίου Αθηνών και να είχαν στενούς συγγενείς ανάμεσα στους νεκρούς. Στατιστικά να το πάρει κανείς, συγγενείς των νεκρών του Μελιγαλά θα πρέπει να είναι οι περισσότεροι των βενιζελικών αποφοίτων του Κολεγίου Αθηνών. Πιθανότατα και ο πλούτος, που απολαμβάνουν ακόμα και σήμερα κάποια από τα Κολεγιόπαιδα, να είναι αποτέλεσμα του "έργου" των νεκρών. Θεωρούμε δηλαδή κάτι παραπάνω από σίγουρο ότι οι περισσότεροι από τους αποφοίτους του Κολεγίου Αθηνών, οι οποίοι είναι πελοποννησιακής καταγωγής, θα έχουν νεκρό συγγενή τους ανάμεσα στους νεκρούς του Μελιγαλά.

Γι' αυτό άλλωστε και ο Αντώνης Σαμαράς —και αδερφός του Προέδρου του Κολεγίου Αθηνών— είναι ο μόνος από τους πολιτικούς "αιχμής", ο οποίος έχει παραβρεθεί σε εκδηλώσεις του Μελιγαλά. Αν σκεφτεί κάποιος ότι από τη μητέρα του είναι βενιζελικός και από τον πατέρα του Καλαματιανός, βάζουμε στοίχημα ότι έχει στον Μελιγαλά νεκρό συγγενή, τον οποίο βεβαίως δεν κατονομάζει.

Τον "τίμησε" μία φορά "ανωνύμως" στο Μελιγαλά και κάθε τέλη μήνα —όταν εισπράττει στην Πύλο ενοίκια από τα κέρδη του "αγώνα" του— τον "θυμάται" με ευγνωμοσύνη. Τα Κολέγια, τα τένις, οι Βοστώνες και τα ροκ συγκροτημάκια κάπου στον Μελιγαλά είναι "θεμελιωμένα". Όχι μόνον γι' αυτόν, αλλά και για πολλούς άλλους συμφοιτητές του στην Αθήνα. Τα τεράστια κέρδη των "ηρώων" του Μελιγαλά τρώνε ακόμα και σήμερα στο Κολέγιο Αθηνών και αφήνουν τα φτωχόπαιδα της Χρυσής Αυγής να τους "τιμάνε" και να γελάνε εις βάρος τους.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι λέμε; Καλά είναι τα μεγάλα λόγια και οι βερμπαλισμοί των "αιμάτων και των τιμών", αλλά να μας "κόβει" και λίγο ...Βλέπουμε που βλέπουμε ...να καταλαβαίνουμε και τι βλέπουμε. Δεν έχουμε την απαίτηση να γνωρίζουν οι χρυσαυγίτες τα δεδομένα τα οποία περιγράψαμε στο πρώτο μέρος του κειμένου, αλλά έχουμε την απαίτηση να "βλέπουν" τι συμβαίνει γύρω τους ...Να βλέπουν την περίεργη ερημιά γύρω από τους τάφους των "χιλιάδων" νεκρών. Ποιοι φυσιολογικοί άνθρωποι θα άφηναν στην επέτειο της θυσίας των δικών τους ανθρώπων μόνους τους τούς νεκρούς για να τους "τιμήσουν" οργανωμένα κομματικοί "προσκυνητές" με πούλμαν; Στον τόπο της θυσίας τους δεν θα έβαζαν ούτε ένα αναμνηστικό λιθαράκι και θα περίμεναν από την αμερικανόφιλη Χούντα να φτιάξει έναν σταυρό; Την ίδια

τους την ψυχή θα άφηναν εκεί προκειμένου να σώσουν την "μνήμη" των αγαπημένων τους. Είδαμε τίποτε από όλα αυτά στον Μελιγαλά;

Τιμή και δόξα στους νεκρούς που έπεσαν θύματα των "αναρχικών" και "κομμουνιστών" ...φώναξε ο Κασιδιάρης. Ο προφανώς οπαδός της "Τάξης και της Ηθικής" θα πρέπει να ξέρει ότι "αναρχικοί" σε αυτήν την περίπτωση ήταν οι νεκροί. Γιατί; Γιατί οι δωσίλογοι εκείνη την εποχή ήταν εκείνοι οι οποίοι βρίσκονταν "εκτός" κράτους, "εκτός" νομιμότητας και "εκτός" πραγματικότητας. Επέλεξαν να υπηρετήσουν "αρχή", η οποία ήταν "εκτός" νομιμότητας και άρα ήταν "αναρχικοί". Την επίσημη "αρχή" του κράτους, που τόσο πολύ αγαπάει ο Κασιδιάρης, εκείνη την εποχή την αντιπροσώπευε μια κυβέρνηση "αναγνωρισμένη" από τους συμμάχους και η οποία είχε νομιμοποιήσει τον ΕΛΑΣ να κινηθεί εναντίον των δολοφόνων ...εναντίον των σημερινών χορηγών του (αν δεν καταλαβαίνει ακριβώς ποιους εννοούμε).

Αν η Χρυσή Αυγή είχε πιστούς ψηφοφόρους, θα τους λέγαμε να μην την ξαναψηφίσουν. Όμως, δεν έχει τέτοιους. Περιστασιακές ψήφους πήρε, τις οποίες πιθανότατα δεν θα ξαναπάρει ποτέ. Εμείς δεν θα την πούμε "εγκληματική συμμορία", όπως κάνουν κάποιοι στημένοι "συμπαίκτες" της χάρην του πολιτικού θεάματος. Εμείς θα πούμε απλά ότι η Χρυσή Αυγή ήταν και παραμένει ένα "κλειστό" πολιτικό κλαμπ, το οποίο λειτουργεί στα όρια της πολιτικής νομιμότητας και πολλές φορές πέρα από αυτά ...Ένα κλαμπ, του οποίου τα μέλη περισσότερο βαράκια για ασκήσεις δικεφάλων ανταλλάσσουν μεταξύ τους, παρά ιδέες ...Ένα κλαμπ, του οποίου τα μέλη βολεύονται παραπάνω στο να υπακούν σε εντολές, παρά να εκφράζουν απόψεις — με το κόστος που η πράξη αυτή συνεπάγεται ...Ένα κλαμπ, του οποίου οι ηγέτες πλουτίζουν, "πουλώντας" μια συγκεκριμένη "εικόνα" του στην κοινωνία ...Μια "εικόνα", η οποία βολεύει την προπαγάνδα αυτών που τους πληρώνουν.

Αυτό το κλαμπ παριστάνει το κόμμα και εκμεταλλεζόμενο τις συγκυρίες της εποχής και τους σχεδιασμούς των "βαρόνων" του βενιζελισμού, μπήκε στη Βουλή, αλλά δεν βλέπουμε να παραμένει σ' αυτήν για πολύ καιρό. Οι περισσότεροι πολίτες, οι οποίοι ψήφισαν τη Χρυσή Αυγή, ήταν ευκαιριακοί ψηφοφόροι, οι οποίοι την ψήφισαν όχι γιατί έλαβαν το "μήνυμά" της, αλλά για να στείλουν οι ίδιοι το δικό τους "μήνυμα" σε κάποιους άλλους. Δεν είχε σημασία αν η επιλογή τους ήταν σωστή ή αν ήταν σωστό αυτό το "μήνυμα" ή όχι. Αυτό, το οποίο έχει σημασία στο σημείο αυτό, είναι ότι η εκλογική δύναμη της Χρυσής Αυγής στην πραγματικότητα είναι αέρας κοπανιστός ...Δεν υπάρχει ...Δεν υπάρχει και ως εκ τούτου δεν αξίζει ούτε να την "ξορκίζουμε" ούτε να της απευθύνουμε πολιτικό "μήνυμα". Όχι απλά δεν θα ενισχυθεί παραπάνω, όπως "ορκίζονται" καθημερινά η Τρέμη και ο Πρετεντέρης ότι συμβαίνει, αλλά σύντομα θα "εξατμιστεί" πλήρως, εξαιτίας της προκλητικής και προβοκατόρικης συμπεριφοράς της ...Μια συμπεριφορά πολύ βολική για τα διαπλεκόμενα συμφέροντα, η οποία αρχίζει και "υποψιάζει" πολλούς για την "αυθεντικότητά" της.

Όμως, απευθυνόμενοι στους οργανωμένους οπαδούς της, ένα πράγμα έχουμε να τους προτείνουμε ...Να την εγκαταλείψουν όσο είναι καιρός ...Δεν φτάνουν οι καλές προθέσεις, για να βοηθήσεις την πατρίδα ...Δεν φτάνουν ούτε οι δικέφαλοι ούτε οι

τραπεζοειδείς ...Γνώσεις απαιτούνται. Εμείς δεν αμφισβητούμε τον πατριωτισμό τους ...Δεν αμφισβητούμε τις αγαθές προθέσεις τους ...Δεν θεωρούμε ότι έχουμε δικαίωμα να τις αμφισβητήσουμε. Όμως, αμφισβητούμε αυτά, τα οποία δικαιούμαστε και αυτά τα οποία κρίνονται με αντικειμενικά κριτήρια ...Αμφισβητούμε τη θετική υπηρεσία τους προς την πατρίδα υπό την ηγεσία των Μιχαλολιάκων και των άλλων "φιρμών" του βενιζελικού παρακράτους ...Ηγετών, που τους "δουλεύουν" ασύστολα ...Που τους "δουλεύουν" ακόμα και στον ιδεολογικό τομέα.

Του δεξιού —και υποτίθεται πατριωτικού και εθνικιστικού— χώρου ηγούνται άνθρωποι, οι οποίοι δεν είναι καν δεξιοί ...Όχι ακροδεξιοί, αλλά ούτε καν δεξιοί δεν είναι ...Όχι εθνικιστές δεν είναι, αλλά είναι λάτρεις ξένων. Αν οι απλοί χρυσαυγίτες πραγματικά θεωρούν τους εαυτούς τους πατριώτες, πρέπει να "κατέβουν" από την "πλατφόρμα" της Χρυσής Αυγής, γιατί μόνον σε περιπέτειες μπορούν να βάλουν την πατρίδα την οποία υποτίθεται αγαπούν. Δεν χρειάζεται να τους πούμε παραπάνω πράγματα ...Ας ανοίξουν επιτέλους τα μάτια τους. Πολίτες, οι οποίοι περιφέρονται στην κοινωνία με φόρμες παραλλαγής και ρόπαλα, μόνον προβλήματα μπορούν να δημιουργήσουν και τίποτε άλλο. Πολίτες, τους οποίους οι ηγέτες τους τούς βάζουν να παρελαύνουν, εξευτελίζοντάς τους, είναι επικίνδυνοι για όλους και πρωτίστως για τους εαυτούς τους. Καθημερινά γίνεται όλο και πιο φανερό ότι οι ηγέτες τους εξυπηρετούν συμφέροντα, τα οποία δεν είναι "καθαρά".

Το τέλος πλησιάζει.

Θεωρούμε απολύτως βέβαιο ότι οι βενιζελικοί πλησιάζουν σε ένα επικίνδυνο γι' αυτούς αδιέξοδο ...Ένα αδιέξοδο χειρότερο και πολύ πιο επικίνδυνο από αυτό του '44. Ο σχεδιασμός, τον οποίο έχουν επιλέξει να εφαρμόσουν, δεν θα μπορέσει να λύσει τα προβλήματά τους, γιατί το πραγματικό πρόβλημα, το οποίο θα κληθούν ν' αντιμετωπίσουν, είναι πολύ μεγαλύτερο από τα "μέτρα" τους. Το πρόβλημα ξεφεύγει από τον ελληνικό "μικρόκοσμο" και αφορά τα παγκόσμια αφεντικά ...Αφορά τις "πλάτες" τους, που μέχρι τώρα τούς εξασφάλιζαν την προστασία. Η αμερικανική παντοκρατορία πλησιάζει προς το τέλος της και μαζί της θα παρασύρει και όλα τα "παρελκόμενά" της. Σύντομα θα βγουν στην επιφάνεια όλες οι άγνωστες λεπτομέρειες που την αφορούν ...Λεπτομέρειες, οι οποίες θα αποδεικνύουν την άμεση σύνδεση των Ναζί και του Χίτλερ με τους Αμερικανούς ...Την άμεση σύνδεση όλων των "μηχανισμών" της κατακτημένης Ευρώπης με τα "αφεντικά" τους.

Εδώ μιλάμε πλέον για συνομωσία, η οποία ξεφεύγει από τα συνηθισμένα. Μιλάμε για τη μεγαλύτερη συνομωσία όλων των εποχών ...Για μια συνομωσία, η οποία κόστισε εκατοντάδες εκατομμύρια νεκρών ...Πραγματικές εκατοντάδες, γιατί δεν είναι μόνον τα δεκάδες εκατομμύρια νεκρών του Δευτέρου Παγκοσμίου. Μιλάμε και για τα δεκάδες εκατομμύρια νεκρών, τα οποία προέκυψαν εξαιτίας των συνεπειών εκείνου του πολέμου ...Για τα δεκάδες εκατομμύρια των νεκρών των εκκαθαρίσεων τού

Στάλιν και του Μάο ...Των δήθεν "φωτισμένων" ηγετών, οι οποίοι προέκυψαν εξαιτίας της πετυχημένης αμερικανικής συνομοσίας ...Μιλάμε για πράγματα, τα οποία δεν φαντάζεται ο ανθρώπινος νους ...Μιλάμε για τη μεγαλύτερη παγκόσμια συνομοσία που έγινε εις βάρος του συνόλου της ανθρωπότητας.

Δεν λέμε κάτι το περίπλοκο, το οποίο θα μας κατατάξει στους "συνομοσιολόγους". Απλή λογική χρειάζεται. Όταν το '43 —και άρα υποτίθεται στην "καρδιά" ενός πολέμου με υποτίθεται αμφίβολο αποτέλεσμα— ένας "κομπάρσος" σαν τον Παπανδρέου γνωρίζει περί του ψυχροπολεμικού "διπόλου", εύλογα είναι μερικά πράγματα. Όταν το '43 ΓΝΩΡΙΖΕΙ κάποιος όχι απλά τι θα γίνει το '45, αλλά σε τι θα "εκτροχιαστεί" μετά από χρόνια αυτό το οποίο έγινε το '45, υπάρχει "θέμα". Εκατομμύρια άνθρωποι πολεμούσαν και σκοτώνονταν για τη "νίκη" εναντίον του φασισμού και κάποιοι άλλοι είχαν μοιράσει μεταξύ τους και άρα μυστικά τον κόσμο; Οι σύμμαχοι δήθεν πολεμούσαν τον Χίτλερ και κάποιοι σχεδίαζαν την εποχή του Κένεντυ και του Χρουτσώφ;

Αυτό ακριβώς περιγράφει ο Παπανδρέου το '43. Όχι μόνον εντόπισε τους δύο μεταπολεμικούς "πόλους", αλλά "περιέγραψε" και την τύχη της Ευρώπης. Περιέγραψε τον Αγγλοσαξονικό και τον Σοβιετικό πόλο και ταυτόχρονα "αισθάνθηκε" τη "σοσιαλιστική" επικράτηση στην Ευρώπη. "Προφήτευσε" την εποχή Μιτεράν, Σμιτ, Ανδρέα, Γκονζάλες και Κράξι. Αυτό δεν έχει ξανασυμβεί στα πολιτικά χρονικά. "Θαύμα" ή συνομοσία; Προφανώς το δεύτερο. Τα "θύματα" πολεμούσαν και οι Αμερικανοί με τους Σοβιετικούς είχαν μοιράσει το κόσμο εις βάρος των θυμάτων τους ...Εις βάρος κυρίως των Βρετανών ανταγωνιστών τους. Αυτοί έδιναν "πληροφορίες" σε έναν τενεκέ Παπανδρέου, προκειμένου να τον εμφανίσουν "γνώστη" και να παρασύρουν τους Βρετανούς στις δήθεν "ιδέες" του.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι λέμε; Αν μια "δευτεράτσα" της συμφοράς, όπως ο Παπανδρέου, γνώριζε γι' αυτό το μεταπολεμικό "δίπολο", τι γνώριζαν —και πόσο νωρίτερα το γνώριζαν— εκείνοι οι οποίοι το σχεδίασαν; Αν ο Παπανδρέου γνώριζε το '43 για όλα τα σχέδια τα οποία απεργάζονταν οι Αμερικανοί εις βάρος των Άγγλων, σημαίνει ότι —εκτός όλων των άλλων— γνώριζε και για τον ελληνικό Εμφύλιο ...Τον αναπόφευκτο Εμφύλιο, τον οποίο είχαν ανάγκη τα αφεντικά του για να εξυπηρετηθούν τα συμφέροντά τους εις βάρος των Άγγλων. Άρα; Άρα, ο Παπανδρέου ήταν ο μεγαλύτερος προδότης και αλήτης της ελληνικής ιστορίας.

Όταν ο λαός έχυνε το αίμα του στην Αντίσταση, ο Παπανδρέου γνώριζε ότι θ' ακολουθήσει κι άλλο αίμα ...πολύ περισσότερο. Όταν ο λαός πεινούσε και πέθαινε στον δρόμο, ο Παπανδρέου "υπογείως" δούλευε ο ίδιος, για να εξυπηρετήσει τα αφεντικά του, άσχετα αν με αυτήν την προδοσία θα έφερνε τον λαό σε ακόμα χειρότερη καταστροφή από αυτήν της Κατοχής ...Προμελετημένο έγκλημα κολοσσιαίων διαστάσεων ήταν ο ελληνικός Εμφύλιος και ο Παπανδρέου συνεργάστηκε με τους δολοφόνους, για να γίνει αναπόφευκτος. Γελούσε ο δολοφόνος Παπανδρέου στην αμερικανική πρεσβεία, όταν οι Έλληνες πανηγύριζαν την απελευθέρωσή τους και αυτός τούς ετοίμαζε τον "τάφο" του Εμφυλίου.

Αυτός ο Εμφύλιος δεν ήταν καθόλου τυχαίος. Ήταν ο Εμφύλιος εκείνος, ο οποίος έβαζε ολόκληρο τον κόσμο —και όχι μόνον την Ελλάδα— στην νέα αμερικανική εποχή ...Ήταν η τεχνική εφαρμογή, η οποία θα επέτρεπε στους Αμερικανούς —σε συνεργασία με τους Σοβιετικούς— να "ξηλώσουν" τη βρετανική αυτοκρατορία από όλα τα μήκη και τα πλάτη του Πλανήτη και να εγκαταστήσουν τη δική τους ψυχροπολεμική Τάξη Πραγμάτων. Ήταν η ρονα generale για πανομοιότυπες "προκάτ" συγκρούσεις "δημοκρατών" και "κομμουνιστών", προκειμένου να θεμελιωθεί η ψυχροπολεμική εποχή.

Ο ελληνικός εμφύλιος ήταν η "δοκιμή" για τον εμφύλιο πόλεμο της Κορέας ή τον εμφύλιο πόλεμο του Βιετνάμ που ακολούθησαν ...Ήταν η "δοκιμή" για την κυρίαρχη συγκρουσιακή "παράσταση" της μεταπολεμικής εποχής ...Το αρχικό check για όποιο μέρος θα "έστηναν" τον "θίασο" των "πατριωτών" και των "προδοτών", των "καπιταλιστών" και των "κομμουνιστών", των "δημοκρατών" και των "φασιστών", που σκοτώνονται μεταξύ τους και κονομάνε οι επικυρίαρχοι. Έτσι "στήθηκε" το μεταπολεμικό "σκηνικό" ολόκληρης της Ευρώπης και της Μέσης Ανατολής.

Αυτήν την **"Σοσιαλιστικήν Πανευρώπην"** προέβλεπε ο "οραματιστής" Παπανδρέου, αλλά δεν μας είπε τι ακριβώς εννοούσε, λέγοντας: **"επικουρουμένην από την ηθικήν και υλικήν δύναμιν του Φιλελευθέρου Αγγλοσαξονισμού"**. Μήπως εννοούσε μια Ενωμένη Ευρώπη, η οποία θα τελούσε υπό αμερικανική "κηδεμονία" και άρα υπό την κηδεμονία των αφεντικών του; Είναι απορίας άξιον πώς ένας άχρηστος και αστοιχείωτος δικηγόρος του μεσοπολέμου, εξειδικευμένος στους εξυπνακισμούς και τις σοφιστείες, προέβλεψε όχι μόνον την κυρίαρχη μεταπολεμική ιδεολογία της Ευρώπης, αλλά και την "αναπάντεχη" Ένωσή της ...Παντελώς έξω από το "αντικείμενό" του ...Να μιλούσαν για εσώρουχα θεατρίνων, πιθανότατα ο Παπανδρέου να γνώριζε όχι μόνον τι φοριόταν, αλλά και ποια έλλειπαν. Το να κάνει τέτοια πρόβλεψη στρατηγικής φύσεως, ήταν πρακτικά αδύνατον να δικαιολογηθεί από τις γνώσεις του.

Ο Παπανδρέου μπορεί να ήταν και ο "μοναδικός" —σε μια Ευρώπη, η οποία αλληλοσπαρασσόταν από εθνικιστικά μίσση και οι λαοί πλήγωνα και αιμορραγούσαν ο ένας τον άλλο— ο οποίος "οραματίστηκε" την Ενωμένη Ευρώπη. Την εποχή που ένας φυσιολογικός άνθρωπος θα έλεγε ότι τα εκατομμύρια των θυμάτων δεν θα άφηναν ποτέ την Ευρώπη να "ξεχάσει" τους εθνικισμούς, ο Παπανδρέου έκανε την "υπέρβαση". "Εβλεπε" από τότε την Ευρώπη, η οποία θα βρισκόταν υπό την Αγγλοσαξονική "κηδεμονία" ...Την "Σοσιαλιστικήν Πανευρώπην" του Κράξι, του Σμιτ, του γιου του Ανδρέα, του Μιτεράν ή του Γκονζάλες, η οποία θα μετατρέποταν σε Ευρώπη του Μπαρόζο, των δανειστών, της ΕΚΤ και της SIEMENS ...Την Ευρώπη εκείνη, η οποία θα "ξεχνούσε" τα εκατομμύρια των θυμάτων των Γερμανών και θα έδινε την ευκαιρία στην Μέρκελ και στον Σόιμπλε να την απειλούν για ακόμα μια φορά χάρη στην αναπάντεχη γερμανική οικονομική "επιτυχία", η οποία επιτεύχθηκε με χρήματα της αμερικανικής FED.

Όπως αντιλαμβάνεται ο αναγνώστης, όλα αυτά τα παράδοξα δεν έχουν την εξήγησή τους στη σφαίρα της συνωμοσιολογίας ή της φαντασίας ...Ανήκουν στη σφαίρα της κοινής λογικής ...Της "τετράγωνης" λογικής, την οποία ακόμα και ένα δικαστήριο δέχεται ως "αποχρώσα ένδειξη" εγκληματικής πράξης. Αν κάποιος "μαντέψει" ότι λίγες ημέρες μετά θα πεθάνει κάποιος, μαχαιρωμένος δέκα φορές, με ακρωτηριασμένο το ένα άκρο και θα βρεθεί πεταμένος σε έναν λάκκο —τον οποίον θα υποδείξει—, θα κληθεί από τον ανακριτή να δώσει τη μαρτυρία του, αν το έγκλημα αυτό "επιβεβαιωθεί" ...Θα κληθεί ως ύποπτος για φόνο και όχι σαν χαρισματικός "πνευματιστής". Κάτι τέτοιο συμβαίνει με την επιστολή του Παπανδρέου. Παγκόσμιο θέμα είναι η "προφητική" της διάσταση. Γιατί; Γιατί, εξαιτίας της υπάρχει πιθανότητα ν' αποδειχθεί ότι ο Χίτλερ και η γερμανική επίθεση στην Ευρώπη ήταν μια καλοστημένη "θεατρική" παράσταση made in Broadway New York.

...Μια αιματηρή παράσταση, η οποία παρέσυρε τους πάντες στη δίνη της ...Μια "παράσταση", η οποία αφορούσε και την Ελλάδα. Εύκολα σε μια τέτοια περίπτωση μπορεί ν' αποδειχθεί ότι η ίδια η γερμανική "Κατοχή" ήταν μια παράσταση Γερμανών "κομπάρσων", οι οποίοι παρίσταναν τους κατακτητές με δανεικούς "δωσίλογους" ...Σε άλλους "ανήκαν" οι Έλληνες δωσίλογοι και όχι στους Γερμανούς. Αυτοί, οι οποίοι συμμετείχαν σε αυτήν την Κατοχή ως δωσίλογοι, γνώριζαν πως δεν "επένδυναν" το μέλλον τους σε μια —όπως αποδείχθηκε— εκ των προτέρων αποτυχημένη γερμανική προσπάθεια. Γνώριζαν ποιοι "κρύβονταν" πίσω από αυτήν την τεχνητή προσπάθεια και άρα όταν συνεργάζονταν με τους Γερμανούς πόνταραν σ' εκείνους. Παρίσταναν τους γερμανόδουλους, ενώ στην πραγματικότητα "έβλεπαν" στην αμερικανική πρεσβεία.

Ανθρώπους σαν τον Πάγκαλο ή τον Μητσοτάκη ή τον Σαμαρά ή τον Παπανδρέου τους συνδέουν πολλά παραπάνω στοιχεία απ' όσα φαίνονται με τον Σόιμπλε ή τη Μέρκελ ...Χαφιέδες των ίδιων αφεντικών είναι ..."Συνάδερφοι" πραγματικοί. Ο ένας παριστάνει τον Γερμανό ιμπεριαλιστή και ο άλλος τον Έλληνα "δωσίλογο" συνεργάτη του, αλλά ο προστάτης και χρηματοδότης και των δύο "ηθοποιών" βρίσκεται πέρα από τον Ατλαντικό. Οι Αμερικανοί είναι τα αφεντικά τόσο αυτών, που "επεκτείνουν" τα συμφέροντα της Γερμανίας στο όνομα των Γερμανών, όσο και αυτών, που "περιορίζουν" τα συμφέροντα των Ελλήνων στο όνομα των δανειστών.

...Παράσταση δίνει ο Σόιμπλε, όταν "πολεμάει" με τον Σαμαρά ..."Ευνουχισμένοι "υπάλληλοι" των ίδιων "αφεντικών" είναι και οι δύο. Στους χρηματοδότες των καταστάσεων αναζητάς πάντα την άκρη των καταστάσεων. Εκεί ξεκινάνε οι "μίτοι", οι οποίοι οδηγούν στο "φως" κι αποκαλύπτουν τα πάντα. Αν σκεφτεί κάποιος ότι οι τότε χρηματοδότες του Χίτλερ είναι οι σημερινοί δανειστές μας, θα κάνει μια καλή "αρχή" στη σκέψη του. Αν σκεφτεί κάποιος ότι οι ιδρυτές της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ είναι τα ίδια πρόσωπα, θα καταλάβει ποια είναι η κοινή "πλατφόρμα" πάνω στην οποία "κινούνται" άνθρωποι σαν τη Μέρκελ ή τον Σόιμπλε, οι Έλληνες βενιζελικοί, αλλά και οι "κεφαλές" της Χρυσής Αυγής.

Αυτό, το οποίο "βλέπουμε" με απόλυτη σιγουριά πλέον, είναι ότι πλησιάζει το τέλος. Ο σχεδιασμός είναι λάθος και θα καταρρεύσει το σύστημα ...Το παγκόσμιο σύστημα. Κατόρθωσαν —γιατί περί κατορθώματος πρόκειται— ένα σύστημα πολύπλοκο και με τεράστιες άμυνες να το κάνουν πιο απλό κι από ένα "μπαούλο". Ένα σύστημα, το οποίο λειτουργούσε σαν αβύθιστο πλοίο με άπειρα στεγανά, το έκαναν να μοιάζει με ενιαίο "μπαούλο", το οποίο θαλασσοδέρνεται και καθημερινά μπάζει "νερά" ...Ένα σύστημα, όπου αρκεί μια χρεοκοπία μιας χώρας ή μιας τράπεζας να το "βυθίσει" άυτανδρο.

Λογική είναι αυτήν η κατάληξη από τη στιγμή που οικονομολόγοι και τοκογλύφοι ανέλαβαν να το επανασχεδιάσουν και να το τροποποιήσουν με τις προδιαγραφές της δικής τους Νέας Τάξης. Όταν τις αποφάσεις τις λαμβάνουν οι άπληστοι τοκογλύφοι της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ, ήταν κάτι παραπάνω από βέβαιο ότι θα φτάναμε στο σημείο αυτό ...Άλλος πούλησε τα "θεμέλια", άλλος "μόχλευσε" τα υποστυλώματα, άλλος έδωσε leasing τις "πολεμίστρες" και τώρα το πάλαι ποτέ απόρθητο "κάστρο" του συστήματος έχει μείνει ένα "κουφάρι", το οποίο δεν μπορεί να επιβιώσει. Αν κάποιος μάς ζητούσε μια εικόνα, για να καταλάβει πώς βλέπουμε το μέλλον όλων αυτών, που πρόδωσαν την πατρίδα μας —και σύντομα θα μείνουν χωρίς προστάτες— θα του δείχναμε μία φωτογραφία ...Την "προφητική" φωτογραφία του κλαίοντα ΓΑΠ.

Αυτό πιστεύουμε ότι είναι το μέλλον τους και είμαστε απολύτως βέβαιοι πως έχει δρομολογηθεί εις βάρος τους μια μη αναστρέψιμη κατάσταση ...Τους κατέστρεψε η απληστία τους. Προκειμένου να πλουτίσουν ακόμα πιο πολύ απ' όσο είχαν πλουτίσει με το μεταπολεμικό μονοπώλιο της εξουσίας, οι βενιζελικοί ξεπέρασαν τα όρια. Έχασαν τις κοινωνικές συμμαχίες, τις οποίες με πολύ προπαγάνδα και πολύ κρατικό χρήμα απέκτησαν στις δεκαετίες που ακολούθησαν του Εμφυλίου. "Αδειάζοντας" σήμερα —στο όνομα των "δανειστών" και του ΔΝΤ— τους δημοσίους υπαλλήλους και τους κρατικοδίαιτους συνδικαλιστές, στην πραγματικότητα έχασαν τη "θωράκισή" τους. Επιλέγοντας να εξυπηρετήσουν τους δανειστές μας, που είναι οι δικοί τους "ευεργέτες", ξαναγύρισαν πίσω στον χρόνο.

...Έκαναν έναν τεράστιο κύκλο και κατέληξαν εκεί απ' όπου ξεκίνησαν ...Έμειναν ξανά μόνοι απέναντι σε έναν λαό εξαγριωμένο και πεινασμένο ...Ακύρωσαν την μετακατοχική επιτυχία τους να ξεφύγουν από την οργή του λαού και να "εξαφανιστούν" από τα μάτια του ...Απομονώθηκαν ξανά και είναι πλέον ορατοί εκ νέου ως εχθροί του λαού ...Μόνοι και ελάχιστοι ...Ελάχιστοι είναι αυτοί, οι οποίοι επωφελούνται από το Μνημόνιο ...Ελάχιστοι είναι αυτοί που γίνονται πλουσιότεροι

...και είναι οι κορυφαίοι των βενιζελικών ...Οι "τυχεροί", οι οποίοι αρπάζουν δημόσια περιουσία.

Καθημερινά "εγκαταλείπουν" την κοινή "πλατφόρμα" χιλιάδες άνθρωποι, οι οποίοι μέχρι τώρα —έστω και αφελώς— νόμιζαν ότι έχουν κοινά συμφέροντα μ' αυτούς. Αυτή η απομόνωση είναι σήμερα το τραγικό —και πιστεύουμε το τελευταίο— σφάλμα των βενιζελικών ...Των άπληστων και αδίστακτων βενιζελικών. Πιστεύουμε ότι δεν είναι περισσότερες από 200 οικογένειες —όλες κι όλες— αυτές, οι οποίες μας έβαλαν στο ΔΝΤ, προκειμένου να διατηρήσουν τα πλούτη τους ή να τα πολλαπλασιάσουν ...Διακόσιες οικογένειες σύγχρονων δωσίλογων ...Οι οικογένειες αυτές, που λίγο-πολύ περιλαμβάνονται στις λίστες του βενιζελικού Χριστοφοράκου και της Μέρκελ ...Οι "αγίες" οικογένειες της πολιτικής και οικονομικής ζωής του τόπου, οι οποίες "δανειοδοτούσαν" τους εαυτούς τους με "θαλασσοδάνεια" και τώρα τα "φορτώνουν" στο δημόσιο και άρα στο κοινό χρέος ...Όλες εκείνες οι οικογένειες, οι οποίες με δικά μας χρήματα απέκτησαν τις περιουσίες τους και με τα ίδια χρήματα θέλουν να λεηλατήσουν τη δημόσια περιουσία.

Θέμα χρόνου είναι όλοι αυτοί να την "πατήσουν". Ο κόσμος —από ένστικτο— καταλαβαίνει ποιοι είναι ...ακόμα κι αν δεν γνωρίζει ποια είναι η ιδιότητα εκείνη, που τους συνδέει όλους αυτούς μεταξύ τους ως συμμορία —...αλλά, γι' αυτό είμαστε κι εμείς εδώ—. Όλοι αυτοί, λοιπόν, εξαιτίας λανθασμένων επιλογών, έμειναν σήμερα μόνοι τους και όπως δείχνουν τα πράγματα θα παραμείνουν μόνοι τους. Γιατί; Γιατί δεν είναι μόνον αυτοί, που έχασαν τις δυνάμεις τους. Τις δυνάμεις τους τις έχασαν και οι προστάτες τους. Γενική είναι η φθορά των μεγαλοπαραγόντων της Νέας Τάξης. Στο ίδιο σφάλμα της απληστίας έχουν "υποπέσει" και τα "αφεντικά" τους και σε λίγο καιρό κανένας δεν θα μπορεί να προστατεύσει κανέναν.

Αν όλοι αυτοί ποντάρουν την ασφάλειά τους σε εσωτερικούς σχεδιασμούς, κάνουν λάθος υπολογισμούς. Αν θέλουν να επαναλάβουν παλιούς πετυχημένους σχεδιασμούς, επιστρατεύοντας τις κλασικές εμφυλιοπολεμικές απειλές, κακώς το κάνουν, γιατί τα δεδομένα δεν είναι πλέον τα ίδια. 200 οικογένειες δεν μπορούν όχι με Εμφύλιο να απειλούν τον λαό, αλλά ούτε φασαρία σε νυχτερινό κέντρο δεν μπορούν να κάνουν. Αν όλοι αυτοί ποντάρουν στον Κασιδιάρη και στον Παναγιώταρο για την επιβίωσή τους, καλύτερα να ελέγξουν τα διαβατήρια τους μην τυχόν και έχουν "λήξει" και εγκλωβιστούν ανάμεσα στα θύματά τους.

Προφήτες δεν είμαστε —σαν τους Παπανδρέου—, αλλά το "μέλλον" τους απ' ό,τι φαίνεται το "βλέπουμε" καλύτερα από τους ίδιους. Θέμα μηνών είναι να καταρρεύσει η αμερικανική Τάξη Πραγμάτων και μαζί της να πάρει και όλα τα βενιζελικά "αποβράσματα", τα οποία εδώ και έναν σχεδόν αιώνα λυμαινόνται τον τόπο ...Η χειρότερη συμμορία που έπληξε ποτέ την ελληνική κοινωνία από καταβολής ελληνισμού ...Η πιο ιδιοτελής, αδίστακτη και προδοτική ομάδα ανθρώπων που γεννήθηκε στα ιερά χώματα των Ελλήνων ...Κάποιοι έχουν πιαστεί στη "φάκα" ...κι απλά δεν το κατάλαβαν ακόμα.

Τραϊανού Παναγιώτης

Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο Β΄

ΥΓ.

Το κείμενο αυτό γράφτηκε τη συγκεκριμένη στιγμή, προκειμένου να μάθουν οι Έλληνες την άποψή μας για το συμβάν του Μελιγαλά ...Να μάθουν πώς και από ποιους έγινε η εγκληματική μεθόδευση, η οποία μας έσπρωξε στο αιματοκύλισμα του Εμφυλίου. Όσο τα μέτρα δεν αποδίδουν και οι απαιτήσεις των δανειστών γίνονται μεγαλύτερες, τόσο πιο πολύ οι σύγχρονοι δωσίλογοι θα έχουν ανάγκη να απειλούν τον λαό, προκειμένου να μην αντιδράσει. Τα πράγματα μπορεί να γίνουν επικίνδυνα, εφόσον κάποιος έχει λόγους να επιχειρήσει να τρομοκρατήσει τους πολίτες. Κάποιος έχει λόγους να σπρώχνουν τους αφελείς χρυσαυγίτες σε θεαματικές ακρότητες, που στόχο έχουν τον εκφοβισμό της κοινωνίας.

Οι συνέπειες αυτών των κινήσεων είναι που μας απασχολούν, γιατί αποπροσανατολίζουν την κοινωνία. Δεν πρέπει για κανέναν λόγο ο κόσμος να χάσει από τα "μάτια" του τους εχθρούς του. Δεν πρέπει, εξαιτίας του φόβου, ν' αρχίσει να "νοθεύει" την απαίτησή του για δικαιοσύνη. Όμως, για να το κάνει αυτό, δεν πρέπει να φοβάται. Ο φόβος τις περισσότερες φορές βρίσκει γόνιμο "έδαφος" για ν' αναπτυχθεί πάνω στην άγνοια.

Στόχος αυτού του κειμένου είναι να οπλίσει τον αναγνώστη με γνώση. Όποιος έχει γνώση, δεν φοβάται. Όποιος έχει γνώση, "βλέπει" πού πατάει και πού πηγαίνει. Όποιος έχει γνώση, δεν απειλείται με κανένα "φάντασμα" του παρελθόντος. Όποιος γνωρίζει τι έγινε τις παραμονές του Εμφυλίου, μπορεί να "βραχυκυκλώσει" τις όποιες μεθοδεύσεις θα επιχειρηθούν ...Κανένα απολύτως πρόβλημα ...Βαδίζουμε τα τελευταία μέτρα μέσα στο σκοτάδι